XXXIII. ÉVFOLYAM 10. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. MÁRCIUS 10.

Ludas Matyi

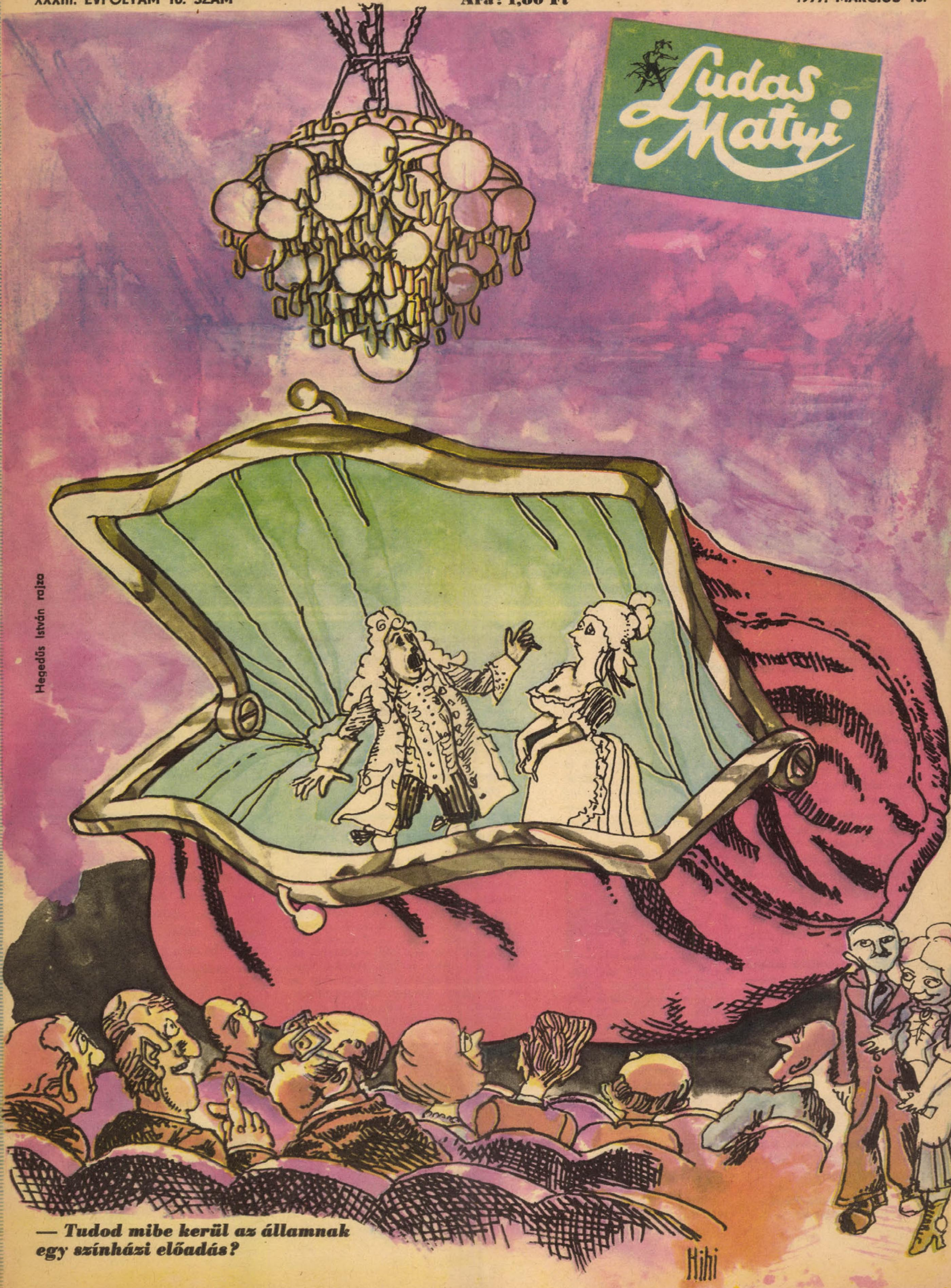

Hegedűs István rajza

— *Tudod mibe kerül az államnak egy színházi előadás?*

Hihi

KEDVES LUDAS!

VIZESPOHÁR

Nem a vízre panaszkodom, abból van nálunk elég. A második emeleten lakom, s oda még feljön. Hanem a pohár, az nem jön fel. Még úgy sem, mint az előfizetett napilap, mert azt legalább fel tudom hozni. De vizespoharat nem. Sem a kapu alól, sem a vas- és edényboltból, sem a háztartásiból.

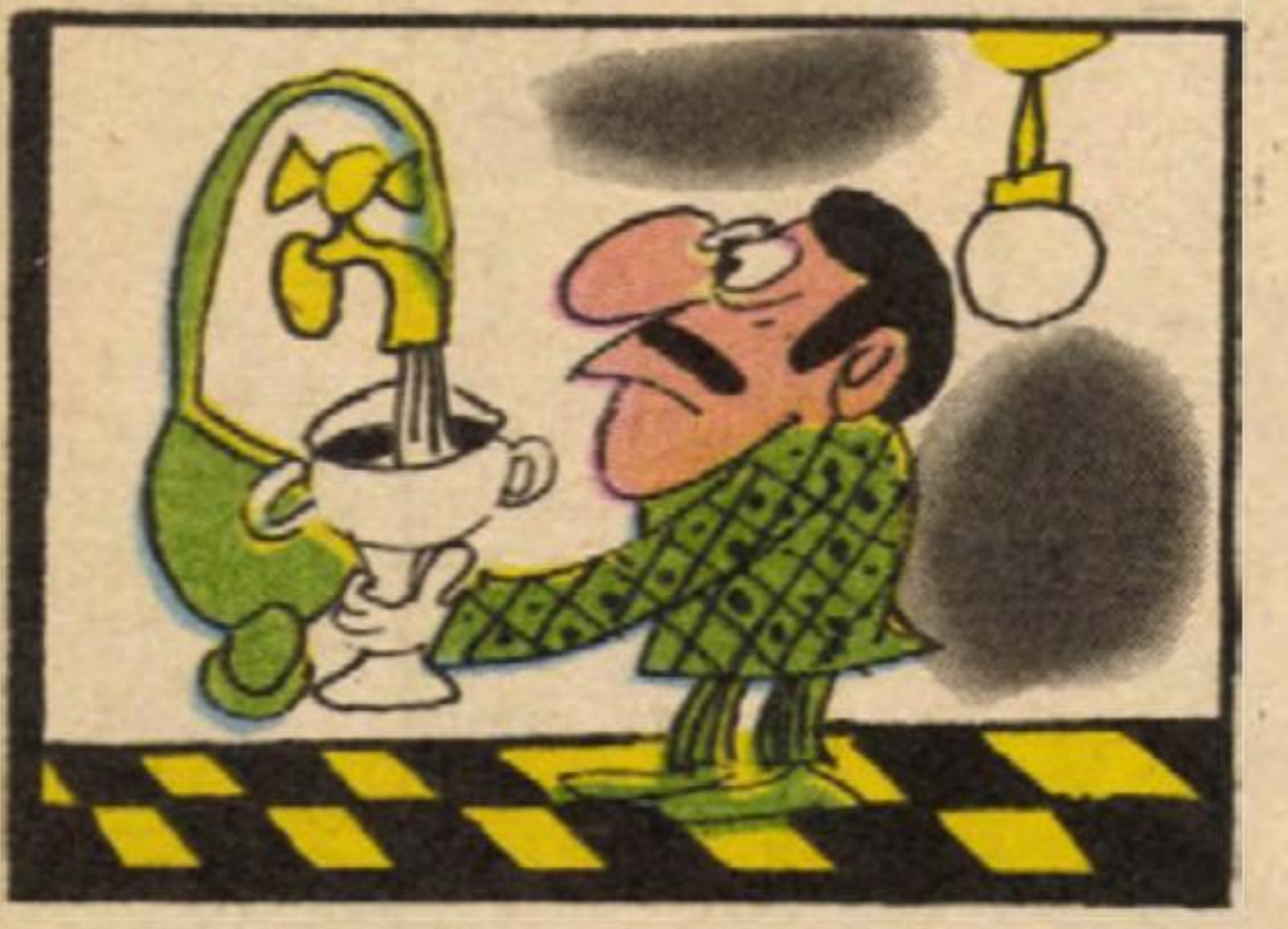

Kapható kitűnő francia importpohár, devizahelyzetünknek megfelelő, felemelt áron, kapható metszett üvegpohár is, garnitúrában és anélkül, az előbbinél alig olcsóbban. Kapható továbbá pezsgőspohár, különleges formájú pohár whiskyhez, még különlegesebb koktélhoz, akármihez. No meg lehet vásárolni azokat a jó, vastag, kocsmai fröccsöspoharakat is, korlátlan mennyiségben. De közönsége vizespohár, az sehol nincs.

Korábban azt hittem, hogy valamilyen furcsa véletlen folytán mindig egyszerre fogy ki a vizespohár az én háztartásomban, meg az állami boltokéban. Megpróbáltam megelőzni, s akkor venni, amikor még tart az előző „készletből”, azaz van vagy négy-öt darab, ha megannyi fajta is. Hiába — a boltban akkor is csak mosolyogtak furcsa kívánságomon.

Legutóbb kávéfőző vásárlása céljából mentem be egy üzlethelyiségbe, amely háztartási felszerelések boltjának írja magát. Miután az ilyen „tartós fogyasztási cikk” vásárlása időt vesz igénybe, közben volt lehetőségem félfüllel odafigyelni más vevőkre. S csodák csodája: mások is vizespoharat kerestek. Az ott töltött negyedóra alatt legalább nyolcan-tízen kukkantottak be az utcáról, s szinte félve kérdezték meg: „Vizespohár van?”. A bolti dolgozók csak a fejüket rázták.

Ezért mertem tollat ragadni a vizespoharak ügyében. Hiszen, ha csak az én káros szenvedélyem vagy családi hobbim kielégítésének áll útjában a vizespohárhiány — hát üsse kő. De úgy látszik: tényleg üti, össze is töri mindahányat. Mert azt a saját szememmel láttam, hogy hazai üveggyárainkban igenis készül egyszerű, metszés és díszítés nélküli, olcsó tömegárunak számító vizespohár.

De akkor hol van?

(v. e.)

KÁTRÁNYOSODÁS

A San Marco utca 11. sz. ház III. emeleti lakásában a bérlő különös dolgokat észlelt. Lakószobájának falán absztrakt figurákat fedezett fel. A fal helyenként felpúposodott és a vakolat lehullott. Az ágas-bogas minták széltében-hosszában terjedtek, növekedtek.

A lakó sietve jelentette az eseményt a III. kerületi Ingatlankezelő Vállalatnak. Az IKV-tól kijöttek és megállapították: a hiba a kéményben van. Szerencsére tetőbeázásról, falátnedvesedésről szó sincsen. Megígérték: azonnal intézkednek. Az ígéret azonban elhamarkodottnak bizonyult. Erről a lakót levélben értesítették:

„Műszaki igénybejelentése azonnali beavatkozást nem igényel, füstmérgezés veszélye a kátrányos vakolat elszíneződéstől nem lehetséges. A kémény kátrányosodásának megszüntetését ill. kijavítását kapacitásunk leterheltsége miatt — a helyszínen történt megbeszéléssel ellentétben — a bejelentéstől számítottan 1 éven belül tudjuk elvégezni. Ezzel egyidejűleg a lakásban történt vakolatmegrongálódást is kijavítjuk. Mivel a vakolat kátrányosodása a kéménytől származik, fűtési idényben a kéményjavítást egyébként sem tudnánk elvégezni.”

A felháborodott bérlő nem fogadta el a választ és a szerintünk is túlzott határidőt. Jó, hogy az IKV a kémény helyreállítását nem a tizedik ötéves tervbe ütemezte be. Mit szólna az IKV, ha a kárvallott lakó a lakbérfizetéssel egy esztendeig várna?

(f. i.)

MOZI EZ IS, MOZI AZ IS

1.

Február 17-én délután fél 4-től fél 5-ig álltam sorba a Kőbánya mozi pénztára előtt. Azért is tartott egy óráig, amíg a sor végéről az elejére vánszorogtam, mert közben folyton-folyvást a jegyszedők és más mozialkalmazottak hordták ki soron kívül a jegyeket. Méltányos, hogy erre előjoguk van, de nem kellett volna közben megjegyzésekkel traktálni a sorba álló közönséget. (Példa: „Mi a fenének állnak itt sorba, miért nem mennek inkább kocsmába?”) Amikor végre célhoz értem, üres kézzel távozhattam. Bátorkodtam ugyanis három napra előre kérni jegyet, mert hittem a pénztár fölötti feliratnak: „Jegyelővétel 3 napra előre!” Nem kellett volna hinni a szememnek. Mindenesetre alaposan meggondolom, mielőtt újra a Kőbánya körül alkalmatlankodnék és terhére lennék a mozinak.

Akus Sándor
1112 Bp., Menyecske u. 9.

2.

Sűrűn és jogosan bírálják a budapesti moziállapotokat a panaszos levelek írói a Ludasban, méltányos, ha egyszer arról is szól a fáma, ami dicséretes. Február 15-re, a $^1/_2$8-as előadásra baráti társaságunk hat jegyet vett elővételben az újpesti Alkotmány moziba. Előadás előtt vettük észre, hogy két jegyet elvesztettünk. Az üzemvezetőnek elmondtuk bánatunkat, beismerve hibánkat, mire ő a legudvariasabban vezetett minket az egyik jegyszedőhöz, akit utasított, hogy kísérjen bennünket a helyünkre. Nemcsak a gyanakvás, de a kioktatás és a prédikáció is elmaradt.

Bagoly Péter
1035 Bp., Szentendrei út 29.

MÉREG MINDEN MENNYISÉGBEN

Arra már csak az élemedettebb korúak emlékeznek, amikor elárasztottak bennünket nyugatnémet orvosfilmekkel. Még karikatúra is született belőle: „Doktor úr, segítsen, az agyamra mentek a nyugatnémet orvosfilmek!” Most meg a dühös filmek érkeznek dömpingben (*Düh, Különben dühbe jövök, Stressz*).

Jobban is el lehetett volna osztani a három dühös fimet. A *Düh* jó lett volna akkor, amikor megszüntették az újságok felhordását az emeleti lakásokba. A *Stressz* maradhatott volna a labdarúgó-válogatott tavaszi VB-selejtezőire. Vajon bejutnak-e a tizenhatos döntőbe? Melegen ajánljuk. *Különben dühbe jövünk!*

(Gőz)

HÁNY KOCSMA VAN ÓBUDÁN?

Hajdu Gabriella levélírójuk szerint (Ludas, 6. sz.) „a Margit-hídtól a Zsigmond térig — gyalog nyolcpercnyi távolság — kilenc helyen mérnek italt. Nem sok ez?” Ha tovább sétálna, azt látná, hogy a Zsigmond tér és a Nagyszombat utca között — 1 buszmegálló, gyalog és józanon 4 perc — további hét (nyáron nyolc) helyen mérnek italt. Viszont a Margit-híd és a Flórián tér között nincs egyetlen önkiszolgáló étterem sem, ahol olcsón, gyorsan és kulturáltan lehetne étkezni. Így a környék sok nyugdíjasa kénytelen télen-nyáron az Újlaki étterem konyhája előtt az utcán sorba állva várni az előfizetéses ebédre.

Kiss Beáta
1036 Bp., Lajos u. 52.

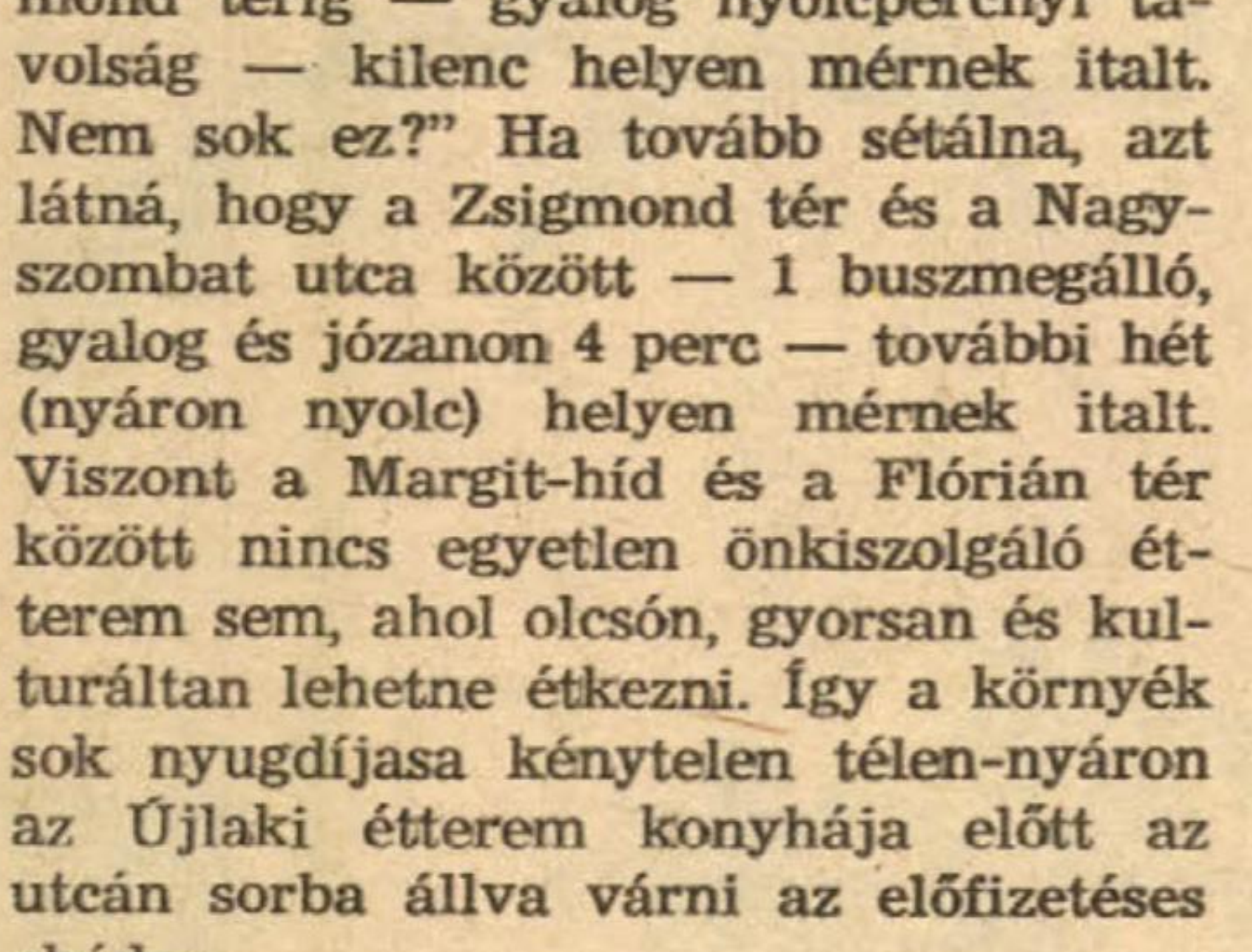

ÁRUHÁZ IS KELLENE

Sopronban, a régi Gulyás csárda melletti házban most építik a Vörös kakas borozót. Szükség lehet rá nagyon — az alkoholizmus elleni harc jegyében. Szerintem Sopronban nem újabb borozóra, hanem egy áruházra lenne szükség, mert az üzletek kicsinyek és elavultak. Áruház vajon mikor épül?

Molnár Istvánné
9400 Sopron

LUDAS ELADÓ!

1961-től napjainkig a Ludas Matyi valamennyi példánya megvan, mint-hogy szerény nyugdíjamból élek, szívesen felajánlom eladásra a gyűjtőknek.

Hegedűs Sándor
1185 Bp., Lugos u. 14.

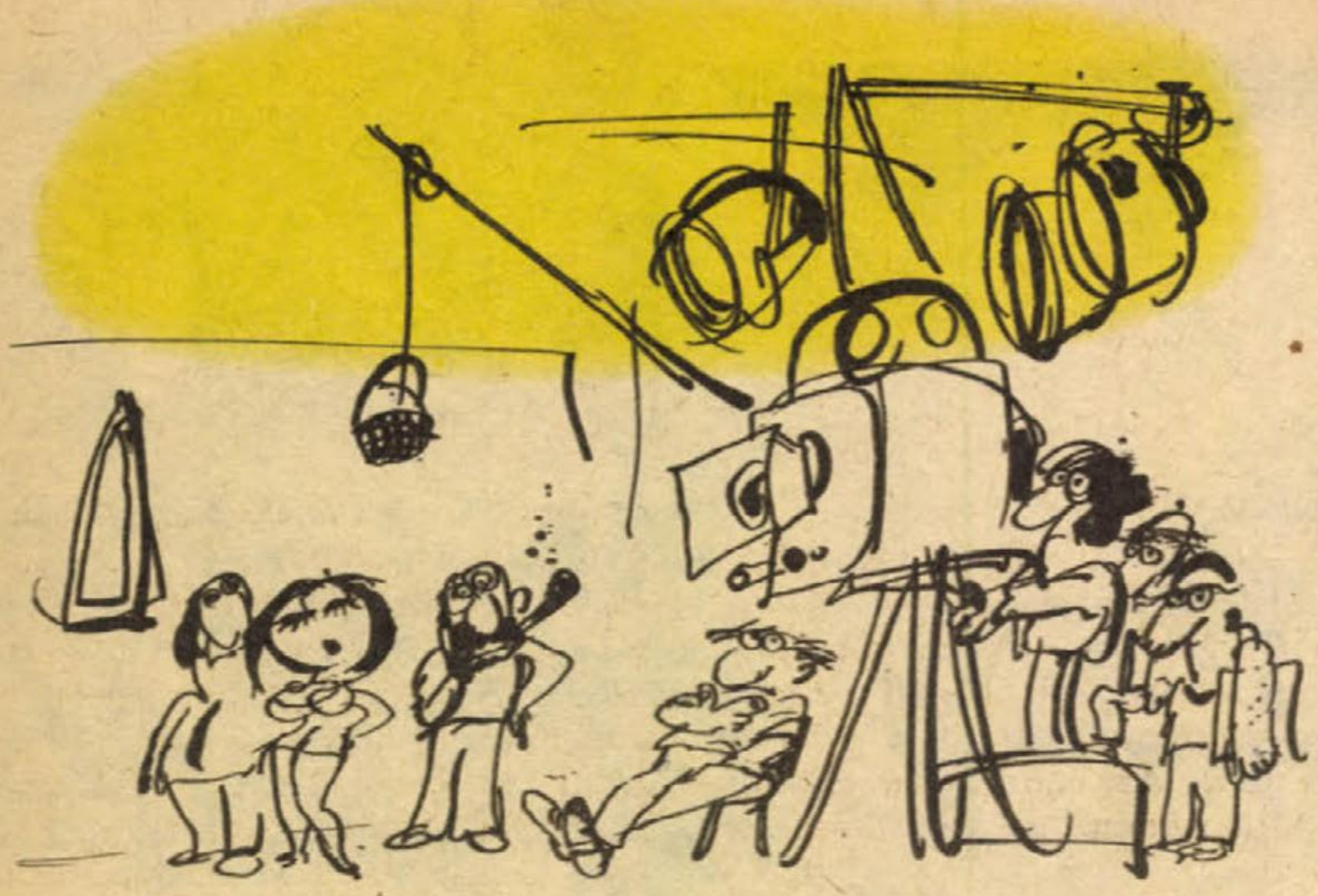

— Akkor most döntsük el, legyen szex is a filmben, vagy csak erkölcsi tanulság?

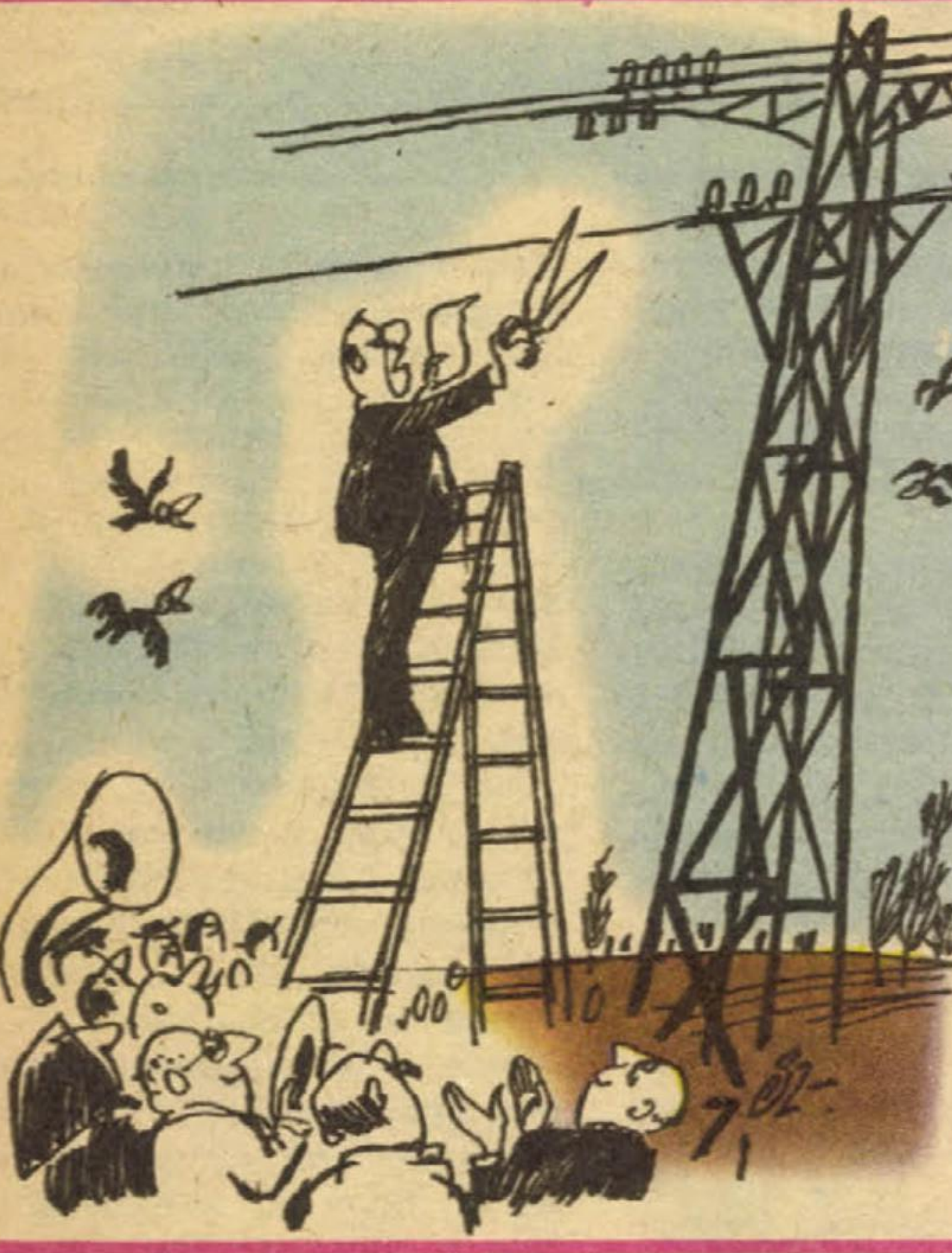

TÁVVEZETÉK-AVATÁS

DUGIPÉNZ

Hegedűs István rajza

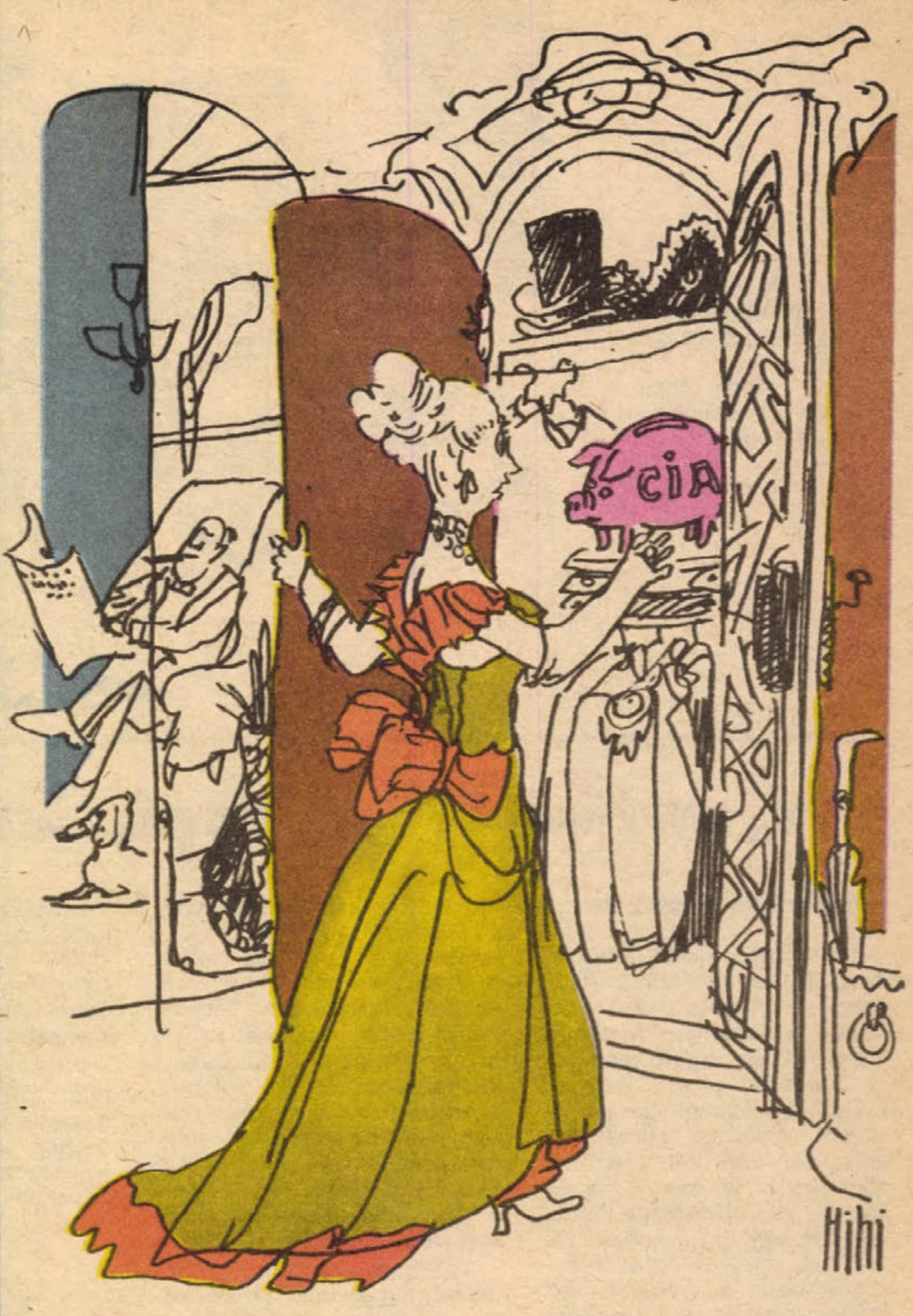

LEGENDA

Hallom, zűr van az önfeledtség körül, a gyerekek nem tudnak játszani. A gyerekek tudnak differenciálni, a gyerekek tudnak analizálni, a gyerekek tudnak holografálni. A gyerekek mindent tudnak, csak játszani nem tudnak a gyerekek.

Na, én elmondom, hogyan kell azt csinálni...

*

— Érdekes jelenet következik — mondta a rendező. — A vízen kell járnod.

— Nagyon jó — szólt a színész. — Csak az a kérdés: mennyit?

— Semmiség. Két-háromszáz méter az egész. Elindulsz onnét az öböl túlsó partjáról és szép kényelmesen átsétálsz a víz tetején ide, a kamerához.

— Két-háromszáz méter még hagyján. Ugyanis nem szívesen strapálom magam. Na, kezdhetjük?

— Várj! — mondta a rendező kissé sápadtan. — Úszni tudsz?

— Nem tudok, de hogy jön az ide?

— Hogyhogy hogy jön az ide?

— Miért érdekes, hogy tudok-e úszni, ha egyszer úgyis a víz tetején kell járnom? Géza, te összevissza beszélsz.

— Oké, oké — mondta a rendező. — Csak vigyázz, mert az öböl közepén legalább három méter mély a víz.

— Na és?

— Hogyhogy na és?

— Mit számít, milyen mély, ha úgyis a tetején járok?!

— Helyes, helyes! — mondta a rendező elgyötörten. — Hang indul, gép indul, te indulsz! Nyomás!

A színész rálépett a víz tetejére, és szépen, kényelmesen gyalogolni kezdett a kamera felé. A parton sokaság gyűlt össze, többen leborultak és megtértek. A színész jó állapotban ért partot, még a cipőtalpa sem lett nedves. A rendező a nyakába borult.

— Isten vagy!

— Azt tudom — mondta a színész inkább unottan. — Mégis szeretném, ha újra felvennénk ezt a jelenetet. Az öböl közepén megbotlottam egy hullámban, és az ilyesmi rosszul veszi ki magát.

Újra elindult a víz tetején. Akkor már a megyéspüspök is megérkezett a vegyeskórussal. A harmadik felvétellel a színész is elégedett volt, és hogy megjutalmazza magát, délután kiment a tóra vitorlázni. Nemsokára beborult, szirénás szél kezdett koncertezni a hegy felől. A vihargömböt felhúzták, a viharágyút elsütötték, a viharkabátot begombolták. A színészért senki sem aggódott. Mi baj érhet olyan embert, aki a víz tetején tud járni? Ám, hogy alkonyatig sem bukkant fel köpcös figurája a hullámok felett, a révkapitány bekurblizta a helikoptert.

Hamarosan rábukkantak, kékre fagyva locskapocskázott a lében, a felfordult hajó oldalába kapaszkodva.

Percek alatt felhúzták, pokrócba csavarták, meleg rumot töltöttek belé, s a helikopter újra felfelé kezdett kelepelni.

— Azért ezt nem értem — kelepelt a kapitány is. — Képes lettél volna nekem itt a lébe nyúvadni. Pedig délelőtt ezzel a két szemmel láttam, hogy a víz tetején jártál.

— Csacsikám — mondta a színész —, az egészen más tészta volt. Akkor játszottam.

És azzal újra elájult.

Hát így!

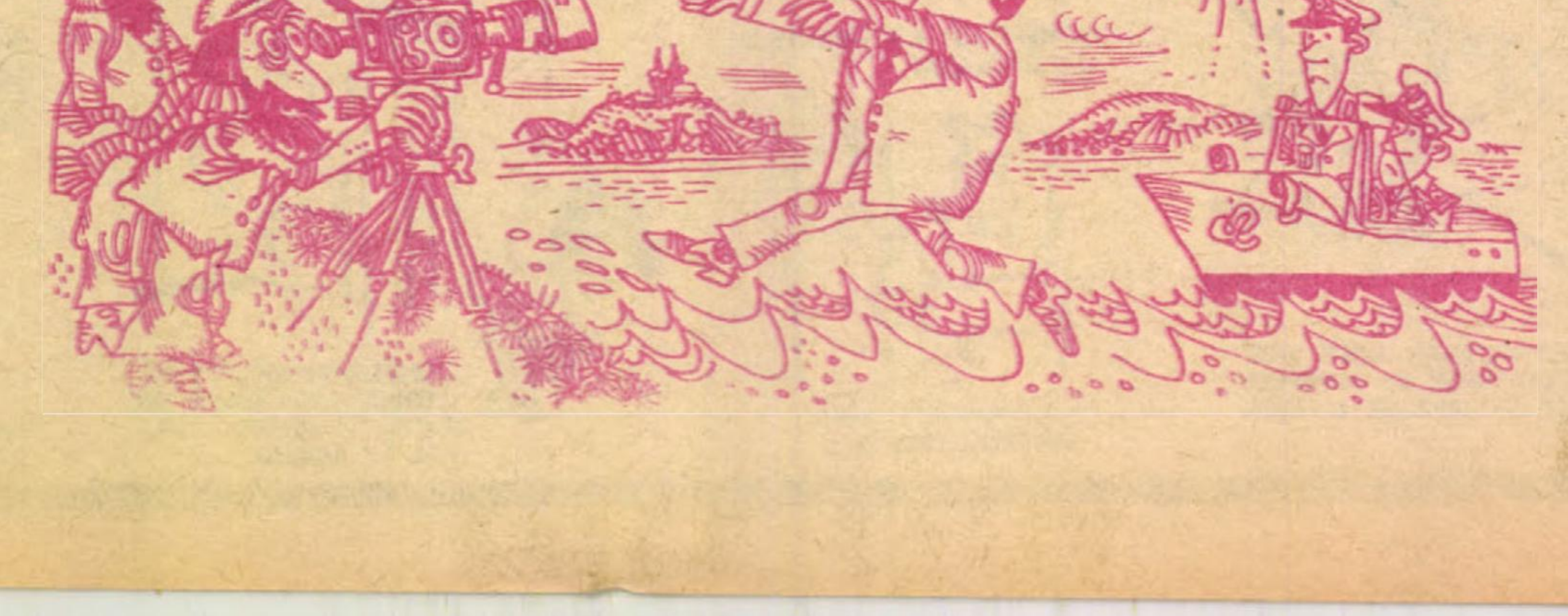

Peterdi Pál

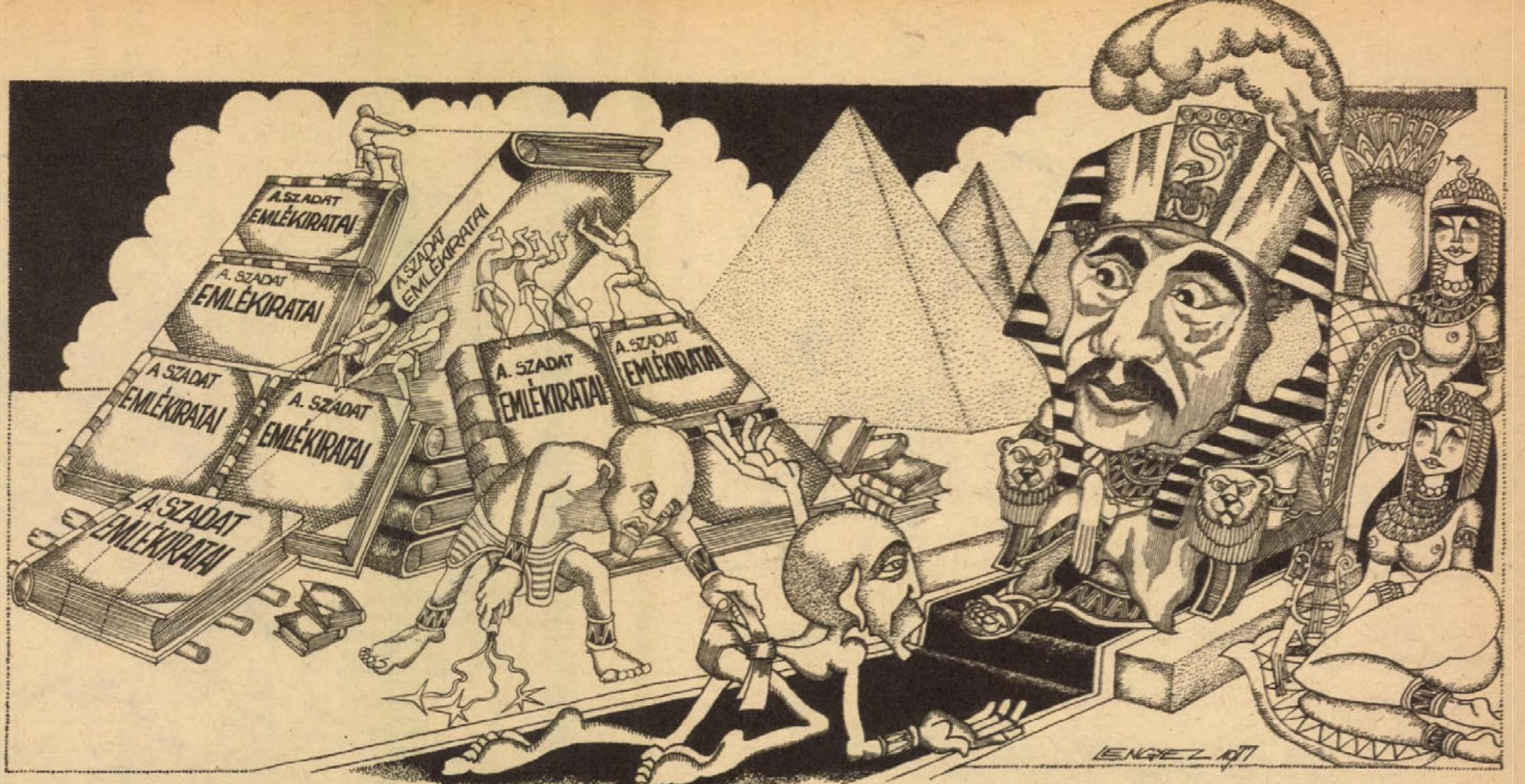

NAGY ÉPÍTKEZÉS EGYIPTOMBAN

– Akkor sem lesz ez időtálló, ó, fáraó!

Levélváltás a „kis piszkos"-ról

Kedves Szerkesztő úr!

Az önkiszolgáló boltokban, kevés kivétellel, nedvesek, ragadósak és piszkosak a műanyag kosarak. Az aljukhoz ragadt pénztári blokkok szinte kitapétázzák a vásárlókosarak fenekét. Néhány évvel ezelőtt ön már írt erről az egészségre is káros jelenségről. Az ellenőrzés hatása egy ideig érezhető is volt, de most megint rosszabbodott a helyzet. Mi háziasszonyok, kis piszkosnak nevezzük a bolti vásárló kosarakat. Javít-e valamit a helyzeten a kereskedelemben tervezett gépesítés?

Kedves Olvasónk!

Huszonöt üzletben jártam „kis piszkos" ügyben. Szeretem ugyanis személyes tapasztalat alapján tájékoztatni az olvasót. Az a véleményem, hogy ön túloz, amikor a kosarakról ír. Teljesen figyelmen kívül hagyja például, hogy a Röltex-, a divatáru-, az illatszer-, az Aranypók-, a Keravill-, valamint a vas- és edényboltokban tökéletesen tiszták és szárazak a bevásárlókosarak. (A felsorolás korántsem teljes!) Ezekben az üzletekben a leggondosabb kutatással sem találtam olyan kosarat, amelyben bármiféle ragacs, nedvesség vagy élelmiszer-maradvány elvette volna a vevő gusztusát, esetleg sértette volna az esztétikai ízlését.

Találtam azonban az önkiszolgáló közért-, csemege- és tejtermék-boltokban olyan piszkos kosarakat, amilyenekről ön levelében írt, de jobb a helyzet, mint amilyen két évvel ezelőtt volt. Nem vagyok olyan elfogult, hogy ezt a javulást a sajtó bírálatának tulajdonítsam, bár lehet, ez sem maradt hatástalan. Helyszíni szemlélődéseim alapján tehát inkább arra válaszolok, hogy az önkiszolgáló közért és csemege boltokban hol tiszták a bevásárlókosarak és nem arra, hogy hol piszkosak.

Tiszták abban az üzletben:

ahol a boltvezető *egész napra* beosztott egy — törlőruhákkal ellátott — alkalmazottat, hogy a vevők által kiürített kosarakat tisztára törölje és a leragadt pénztári cédulákat a kosarakból kiszedje.

Fele-fele arányban tiszták, illetve piszkosak a kosarak abban az üzletben:

ahol a boltvezető csak *fél napra* oszt be valakit a rendben tartásukra.

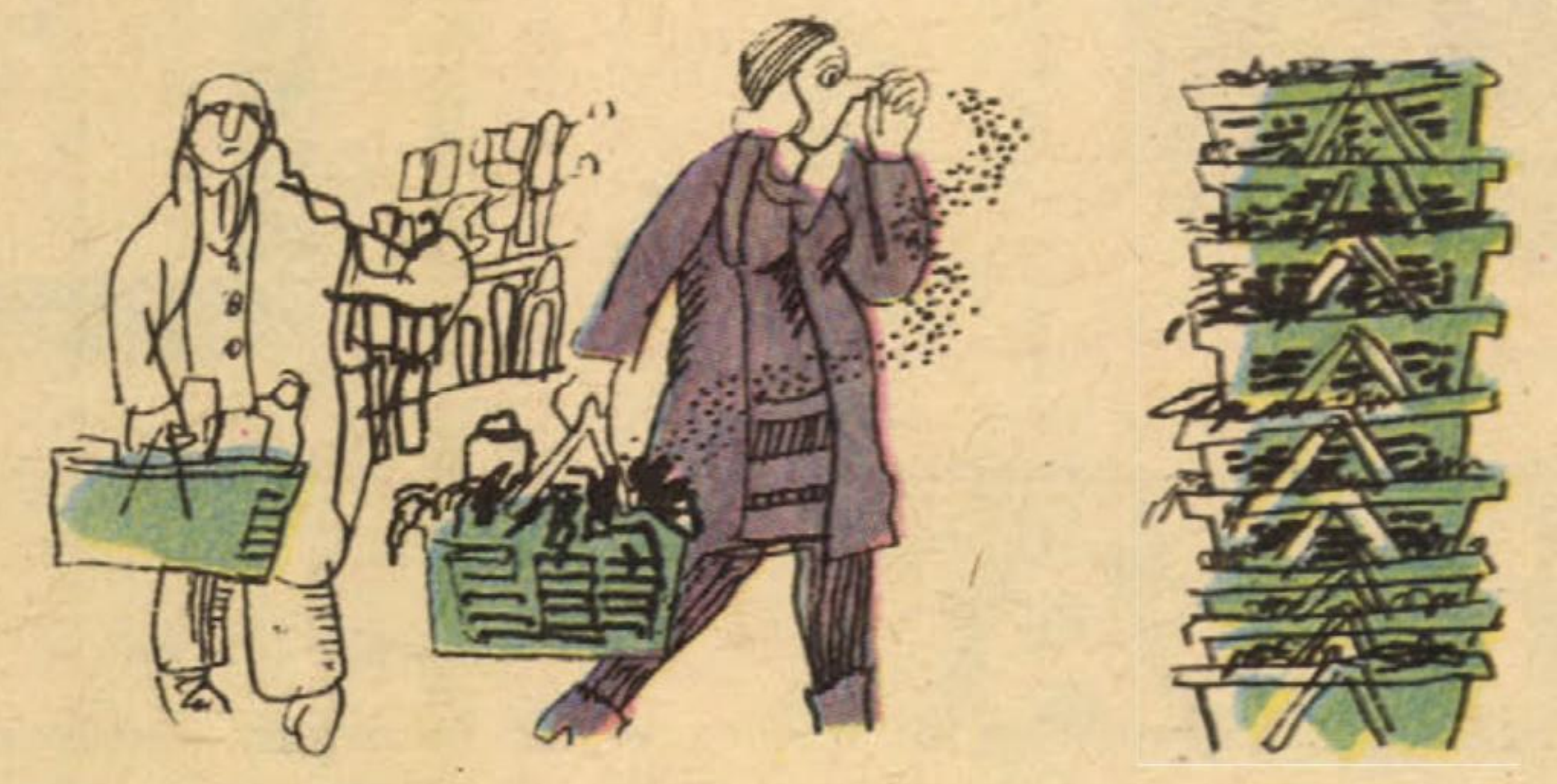

A kosarak *negyedrésze* tiszta és a *háromnegyed része* piszkos abban az üzletben:

ahol az üzletvezető csak *ideig-óráig* jelöl ki *ügyeletes,* karbantartó eladót vagy más alkalmazottat.

Esetleg maga az üzletvezető vagy a helyettese végzi el ezt a munkát, időlegesen, amit helytelenítek, mert a vezetőnek ennél fontosabb feladatokkal kell foglalkoznia.

Ismételten hangsúlyozom, hogy a korábban tapasztalt általános slendriánsághoz viszonyítva e téren sokat javult a helyzet. Különösen akkor, ha a pozitív fejlődés kidomborítása érdekében figyelmen kívül hagyom azokat az üzleteket, amelyekből már akkor viszolyogva kifordultam, amikor a bejáratnál, gondozatlanul össze-vissza dobált kosarakban vastagon beragadt, több rétegű piszok lerakódását észleltem.

Hogy végre minden üzletben tiszták legyenek a bevásárlókosarak, azért az üzletvezetők tehetnek a legtöbbet. (A kosártisztító géphez is ember kell!) Hogyha az üzletvezető a pult mögül bárhonnan elvesz egy alkalmazottat a kosarak törléséhez, tisztításához (akár felváltva is!), esetleg valamivel lassulni fog a kiszolgálás, amit a vásárló inkább vállal, mint a piszkos kosarakat. Az időveszteség a vevőnek már mindegy, legfeljebb hozzáadja ahhoz, amit a pénztárnál a sorbaállással elveszít. Azt az időveszteséget együttérzésből nem is említem, ami abból keletkezik, hogy az utóbbi időben a *blokkoló* pénztárosnő mögül lassanként eltűnnek a *pénzbeszedő* pénztárosnők. Erre is az a varázsmondat érvényes, hogy: „Hja, kérem, nagy a munkaerőhiány." Vagy miként egy közért üzletvezető megfogalmazta: „Ebből a szakmából oda mennek az emberek, ahol több fizetésért keveset kell dolgozni."

Erősen kétlem, hogy ilyesmi nálunk előfordulhat.

Földes György

MINDENKI ISKOLÁJA

Sajdik Ferenc rajza

HOGYAN RONTSUNK KÖZÉRZETET?

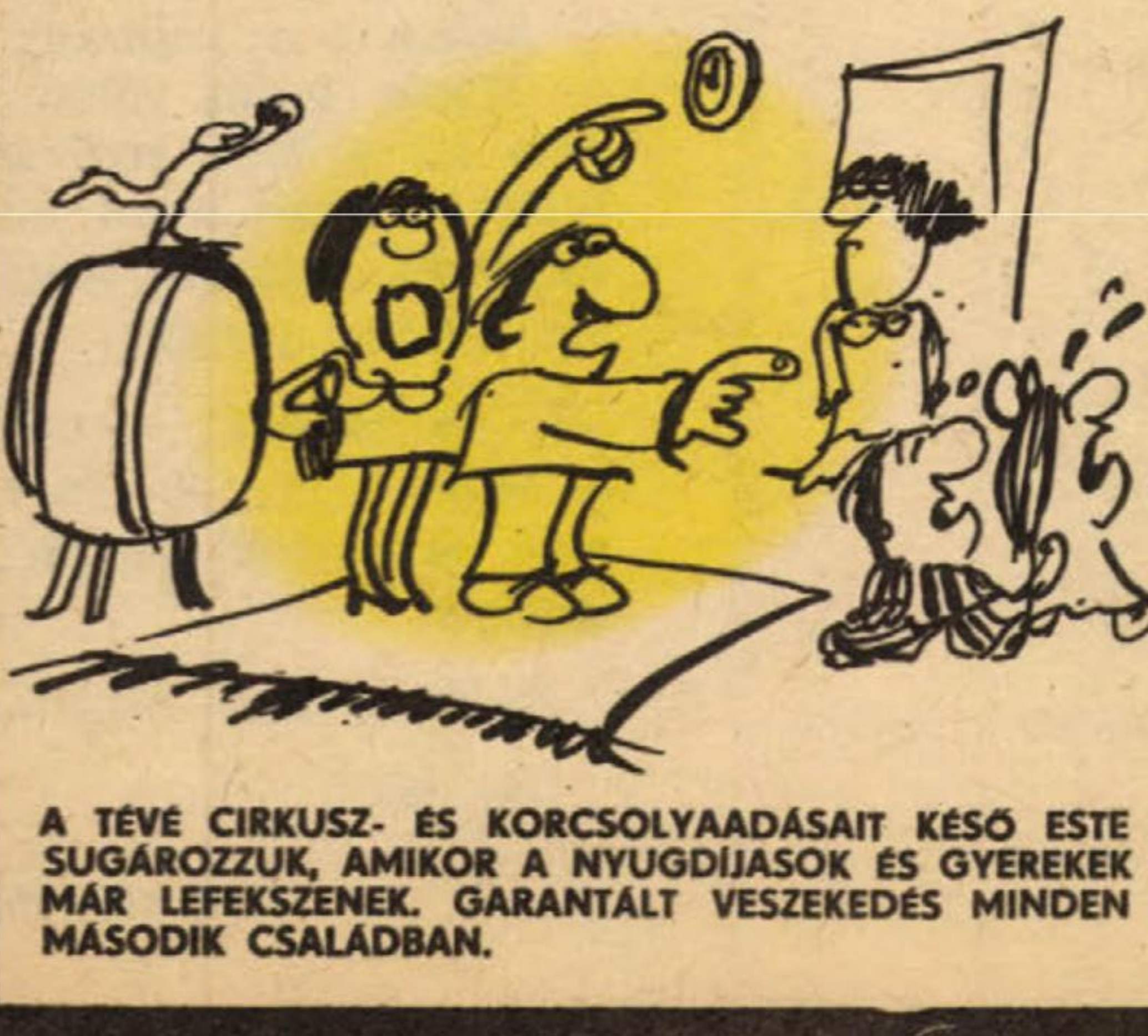

A TÉVÉ CIRKUSZ- ÉS KORCSOLYAADÁSAIT KÉSŐ ESTE SUGÁROZZUK, AMIKOR A NYUGDÍJASOK ÉS GYEREKEK MÁR LEFEKSZENEK. GARANTÁLT VESZEKEDÉS MINDEN MÁSODIK CSALÁDBAN.

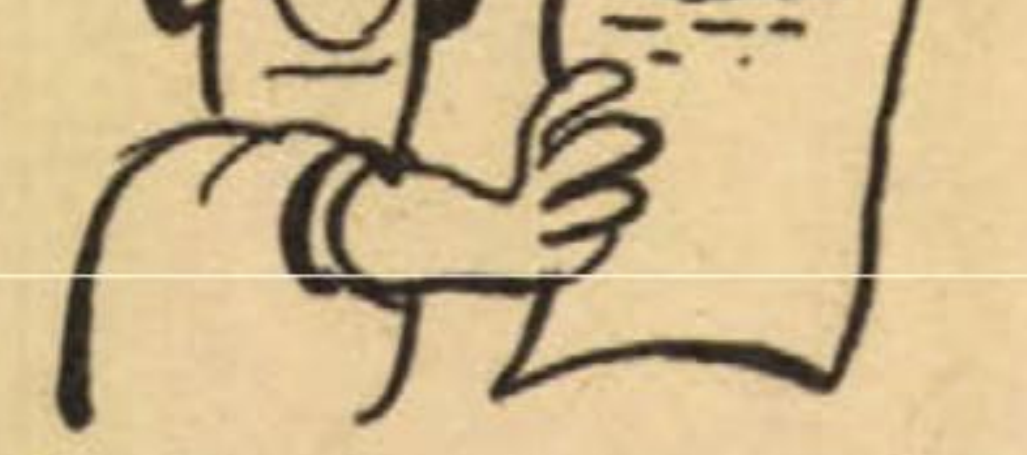

UNNEPELJUK A KIS-BALATON LECSAPOLÁSÁT...

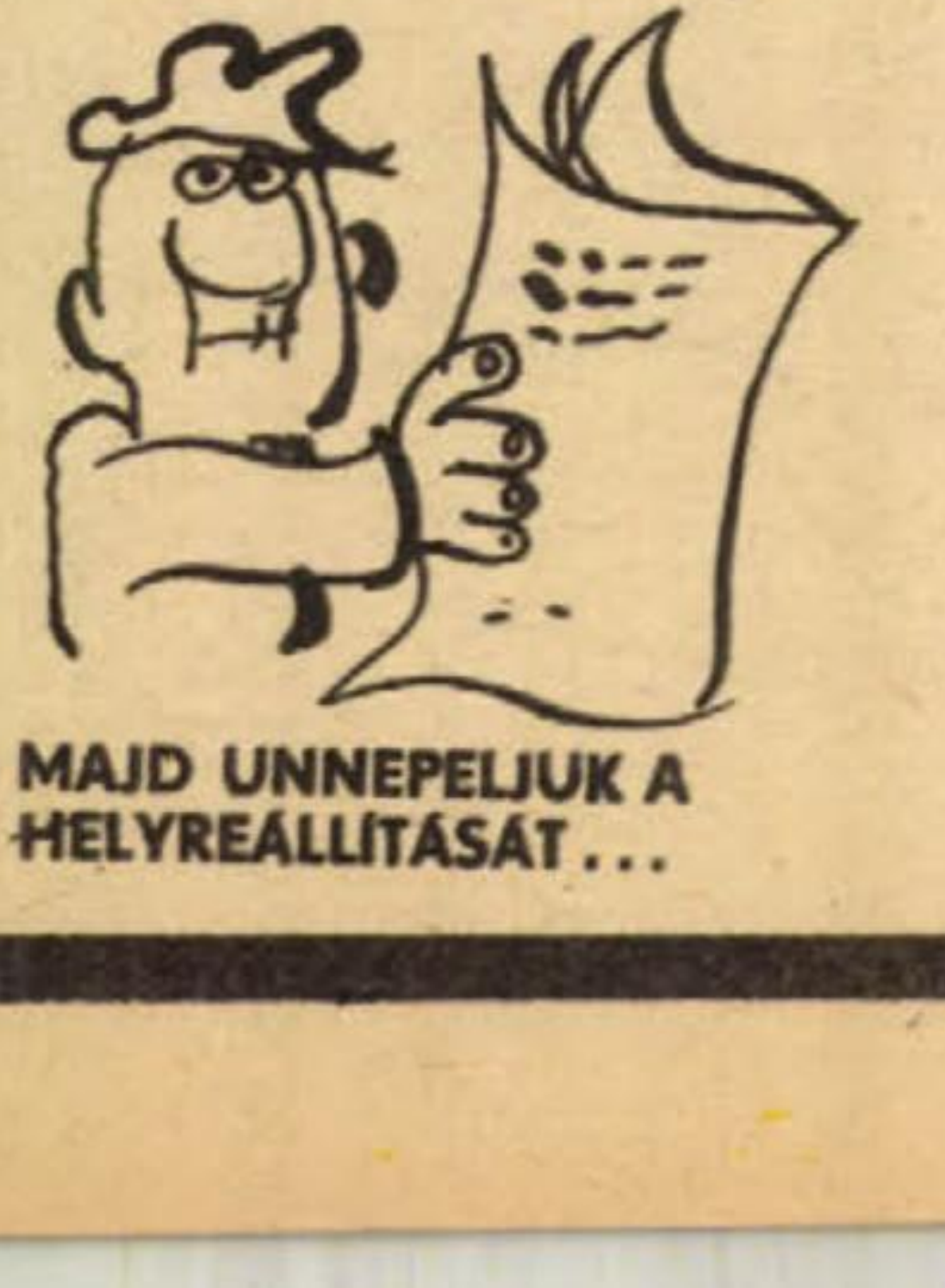

MAJD UNNEPELJUK A HELYREÁLLITÁSÁT...

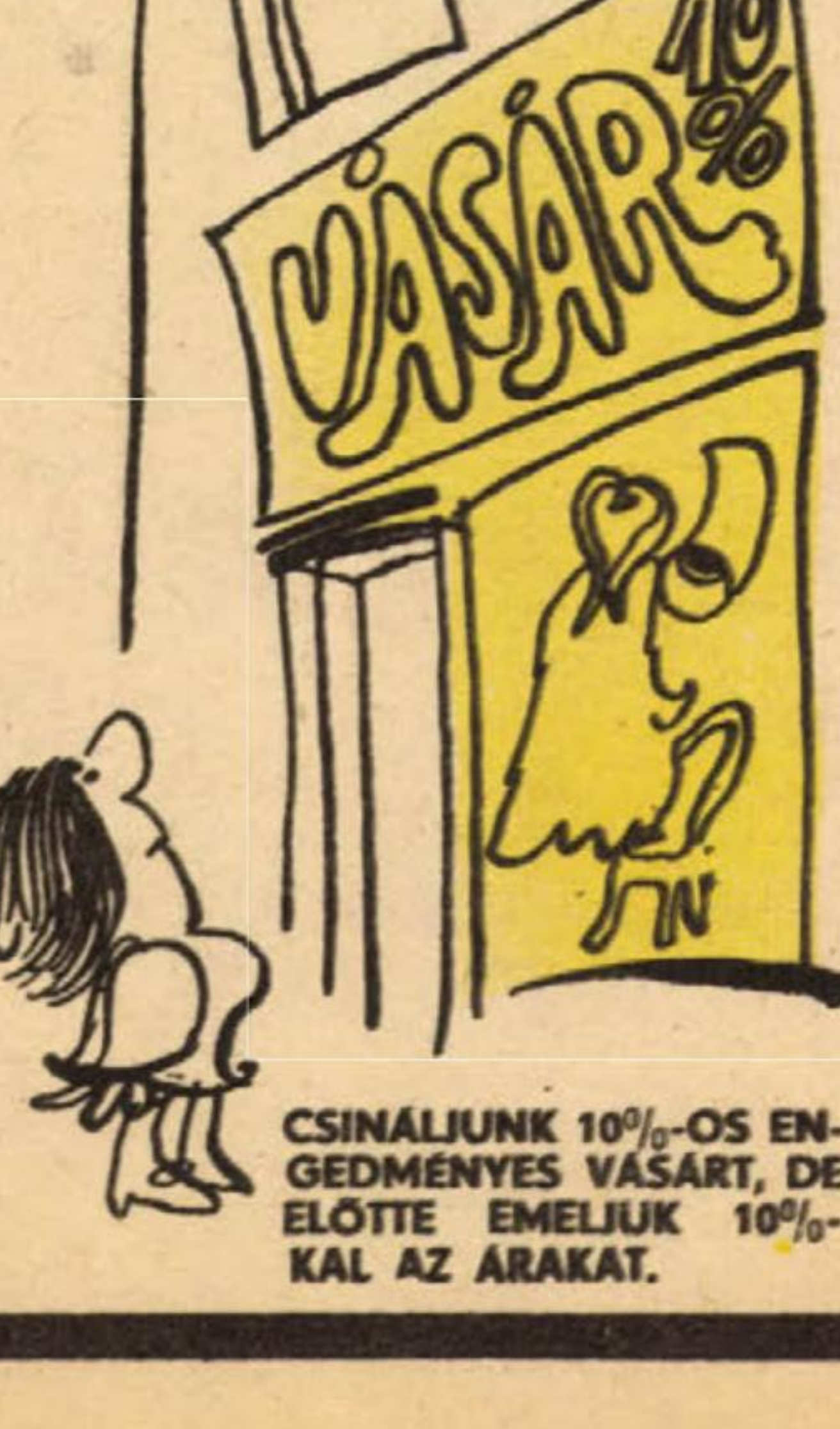

CSINÁLJUNK 10%-OS ENGEDMÉNYES VÁSÁRT, DE ELŐTTE EMELJÜK 10%-KAL AZ ÁRAKAT.

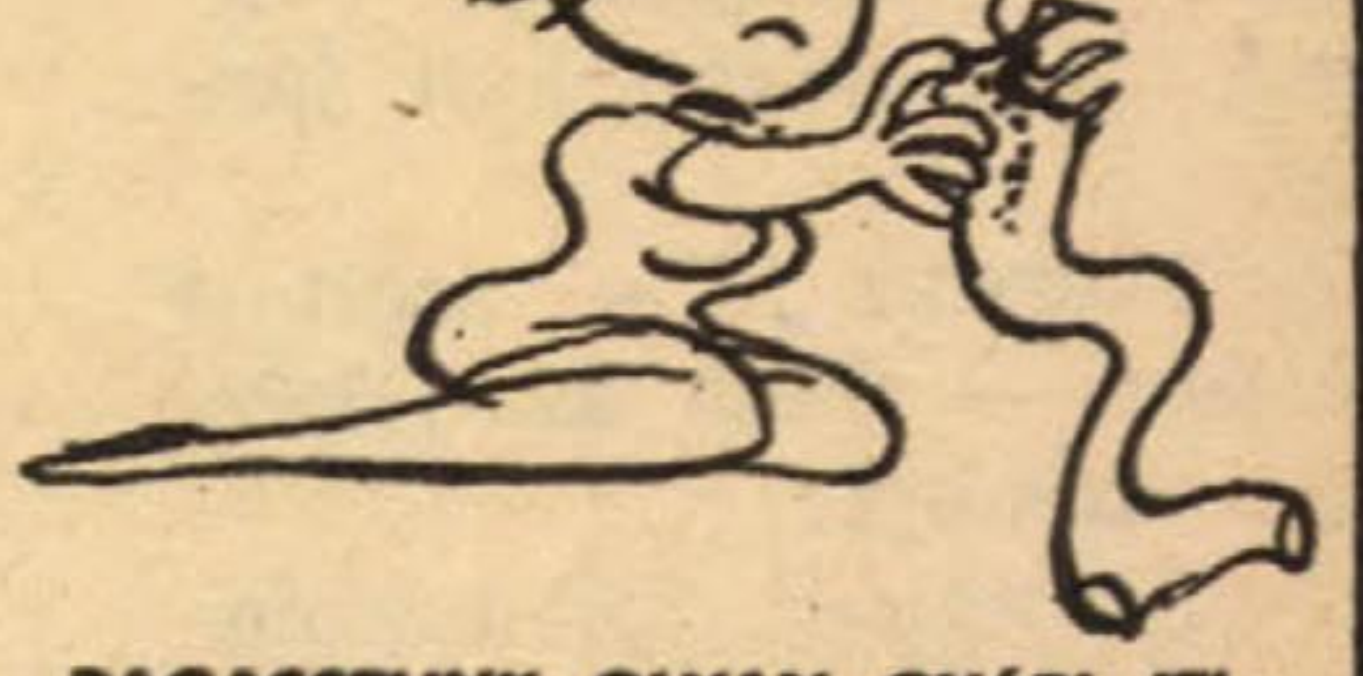

RAGASSZUNK OLYAN GYÁRI JELZÉST A ZOKNIKRA, AMIT TIZ KÖRÖMMEL SEM LEHET LESZEDNI...

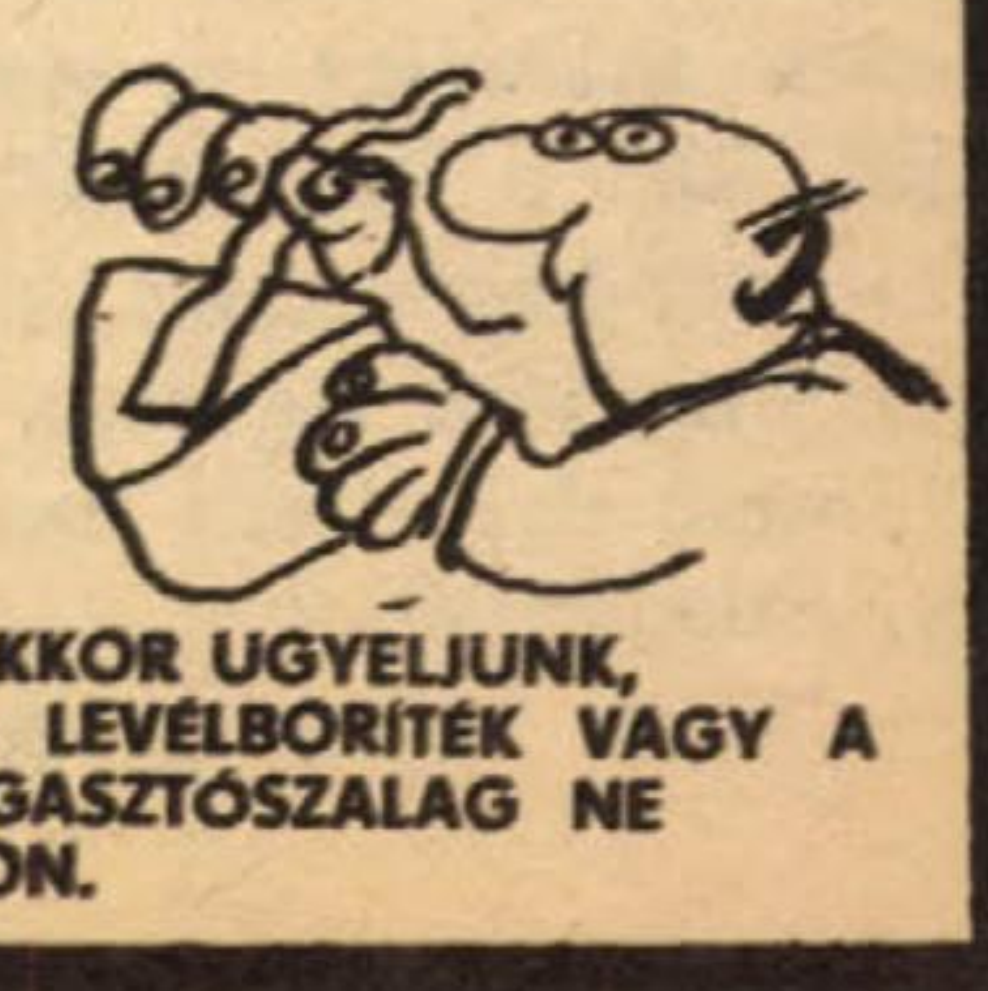

UGYANAKKOR UGYELJUNK, HOGY A LEVÉLBORITÉK VAGY A TIXO RAGASZTÓSZALAG NE RAGADJON.

A VIDÉK HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

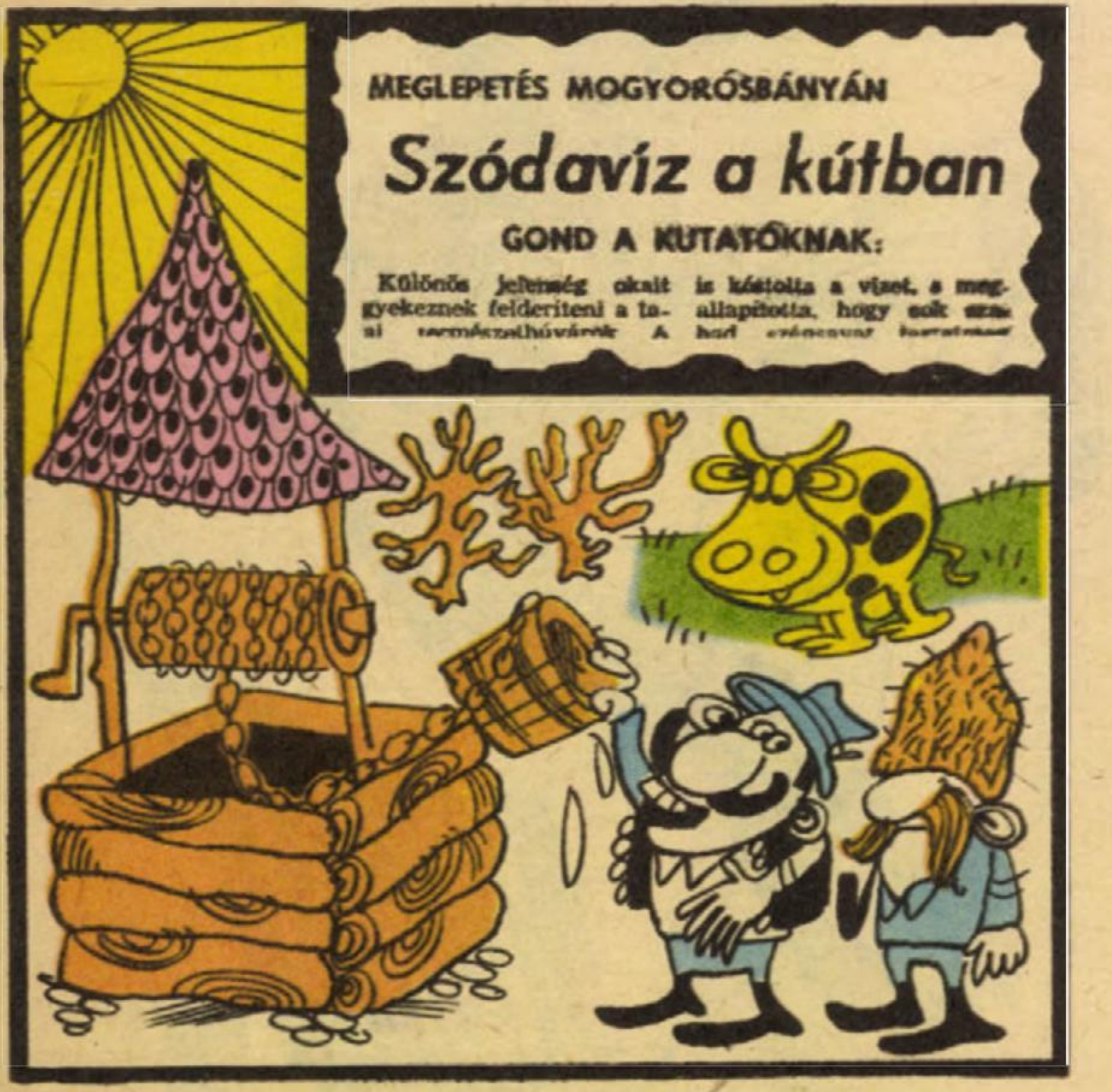
MEGLEPETÉS MOGYORÓSBÁNYÁN
Szódavíz a kútban
GOND A KUTATÓKNAK:
Különös jelenség okait igyekeznek felderíteni a ta-
is kóstolta a vizet, s megállapította, hogy sok szén-

– Nem igazi öröm. Ezzel az erővel nagyfröccs is fakadhatott volna.

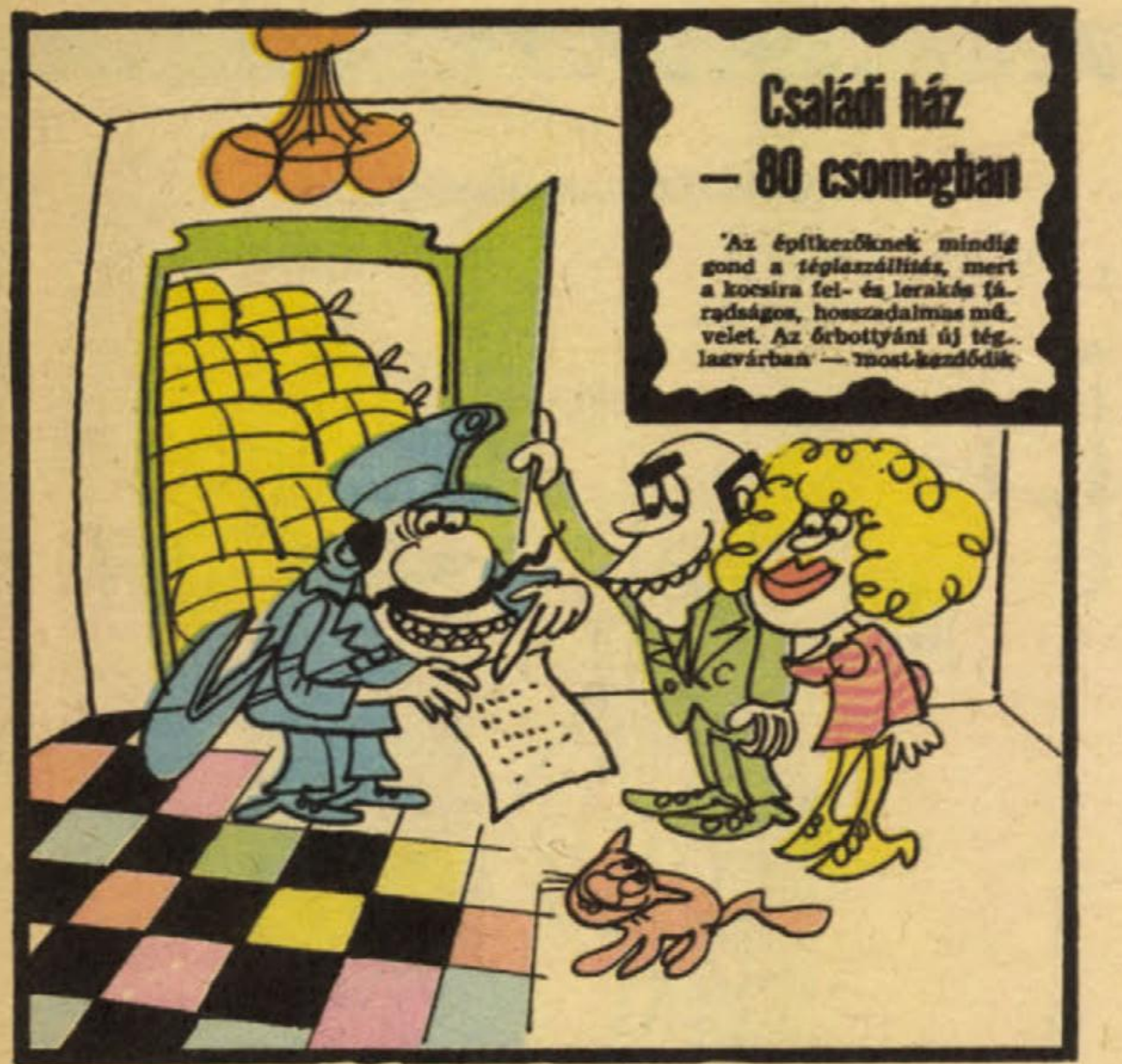
Családi ház — 80 csomagban
Az építkezőknek mindig gond a téglaszállítás, mert a kocsira fel- és lerakás fáradságos, hosszadalmas művelet. Az őrbottyáni új téglagyárban — most kezdődik

– Itt tessék aláírni. Megjött a családi ház.

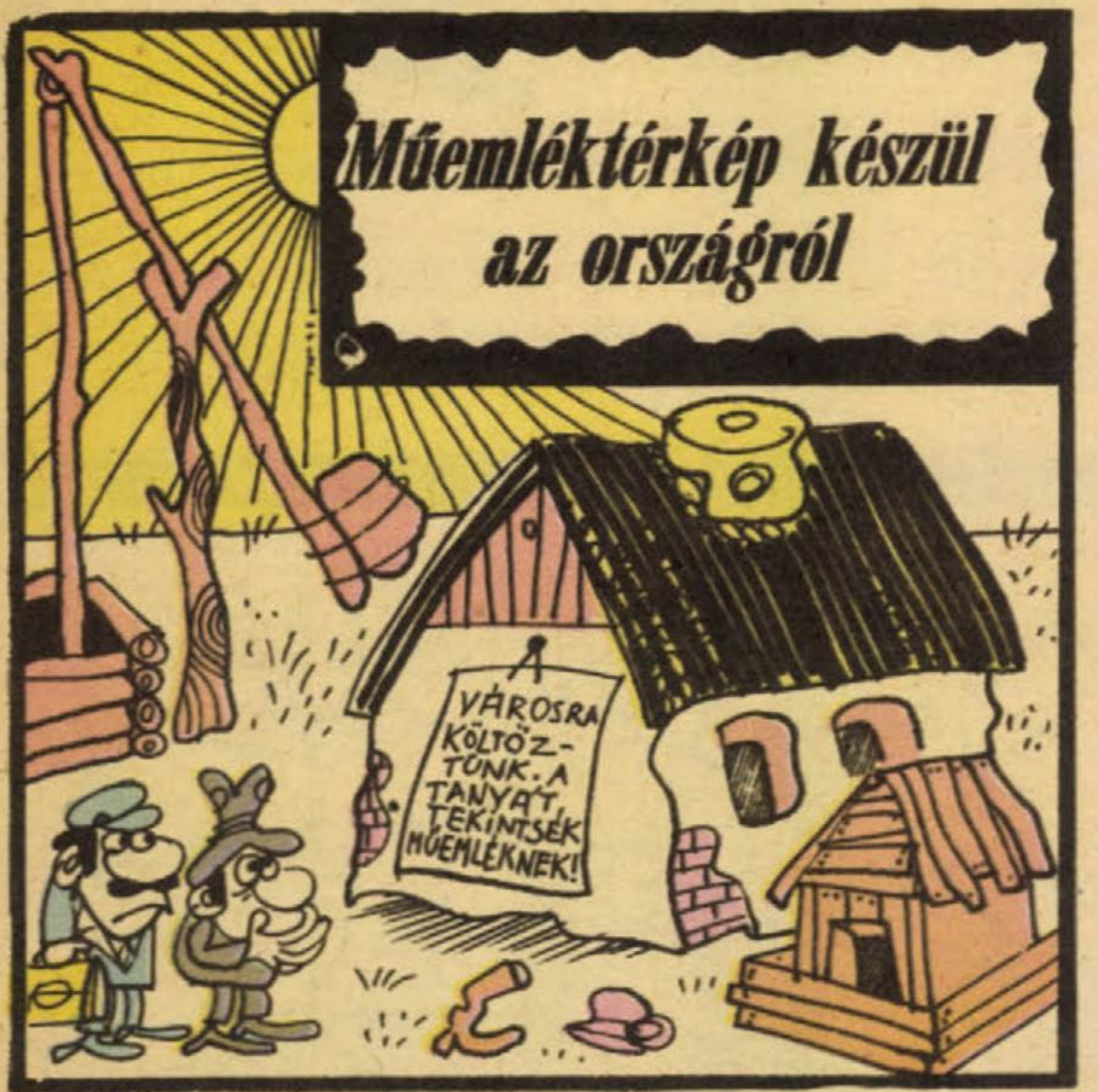
Műemléktérkép készül az országról
A VÁROSRA KÖLTÖZTÜNK. A TANYÁT TEKINTSÉK MŰEMLÉKNEK!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Ötszáz forintot kér ezért a papagájért, amely még nem is beszél?

— Igen, asszonyom, viszont sokat gondolkodik!

SOUVENIR

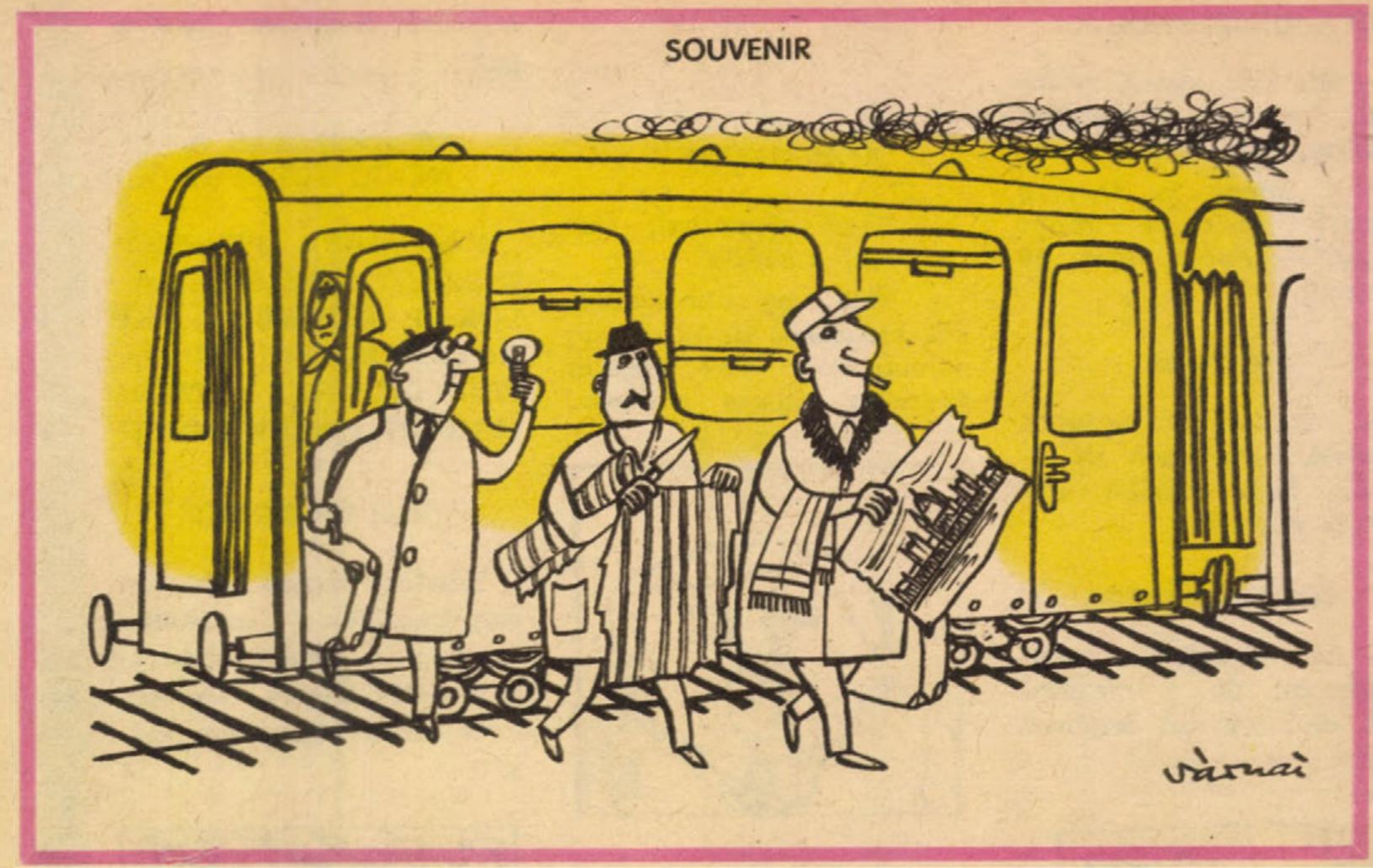

A FOLKLÓR HASZNOSÍTÁSA

Napjainkban több folklór jön fel vidékről, mint burgonya, s ha valaki ugrik egyet az úttesten, hogy el ne üsse az autóbusz, még a helyszínen összeverődik egy zsüri, s megítéli, milyen volt az ugrás: szügyi pattanós-e, vagy útszéli keserves?

Azt, hogy a folklór divat lett, megfelelő leleménnyel hasznosítani lehet.

Én például kijelentettem a kollégáimnak, hogy Pótrányos Árpádot a titkárságán, nagyközönség előtt fenékbe rúgom, majd egy lágytojást török fel a feje tetején, és ő mindehhez jó arcot fog vágni.

El kell mondanom még hozzá, hogy Pótrányos Árpád közutálatnak örvend, hiú és öntelt fráter és senki nem meri előtte még a fejét se csóválni, nemhogy bírálni őt.

— Találkozunk csütörtökön, tíz órakor, Pótrányos titkárságán, az osztályvezetői értekezlet előtt — bocsátottam útjukra hitetlenkedő kollégáimat — és majd meglátjátok...

Csütörtökön magamhoz vettem egy dudát és egy sípot, a fejemre lyukas kalapot húztam és egy görbe bottal beléptem a titkárságra, ahol már együtt volt mindenki. Ekkor elővettem a dudát és erősen dudálni kezdtem.

Nem kellett soká várnunk, Pótrányos ajtaja kivágódott és dühös ordítással jelent meg az ajtóban:

— Mi ez a disznóság! — kiáltotta.

— Egy kis meglepetés — hajoltam meg előtte. — Ma van a kecskebagzás ünnepe Baranyában és úgy tudjuk, hogy ön szigetvári.

— Az vagyok — mondta Pótrányos csodálkozva.

— Akkor tudnia kell — mondtam —, hogy a baranyai népszokás mit tart a kecskebagzás napján! Vagy megtagadja a szülővárosát?

— Dehogy tagadom — kiáltotta —, ott nőttem fel, egy kis városszéli házban.

— Akkor hát megugorjuk és megsípoljuk, hogy ne legyen beteg egész évben — kiáltottam és letettem a botomat elé, kettőt ugrottam, át a boton, majd a fülébe sípoltam és így szóltam:

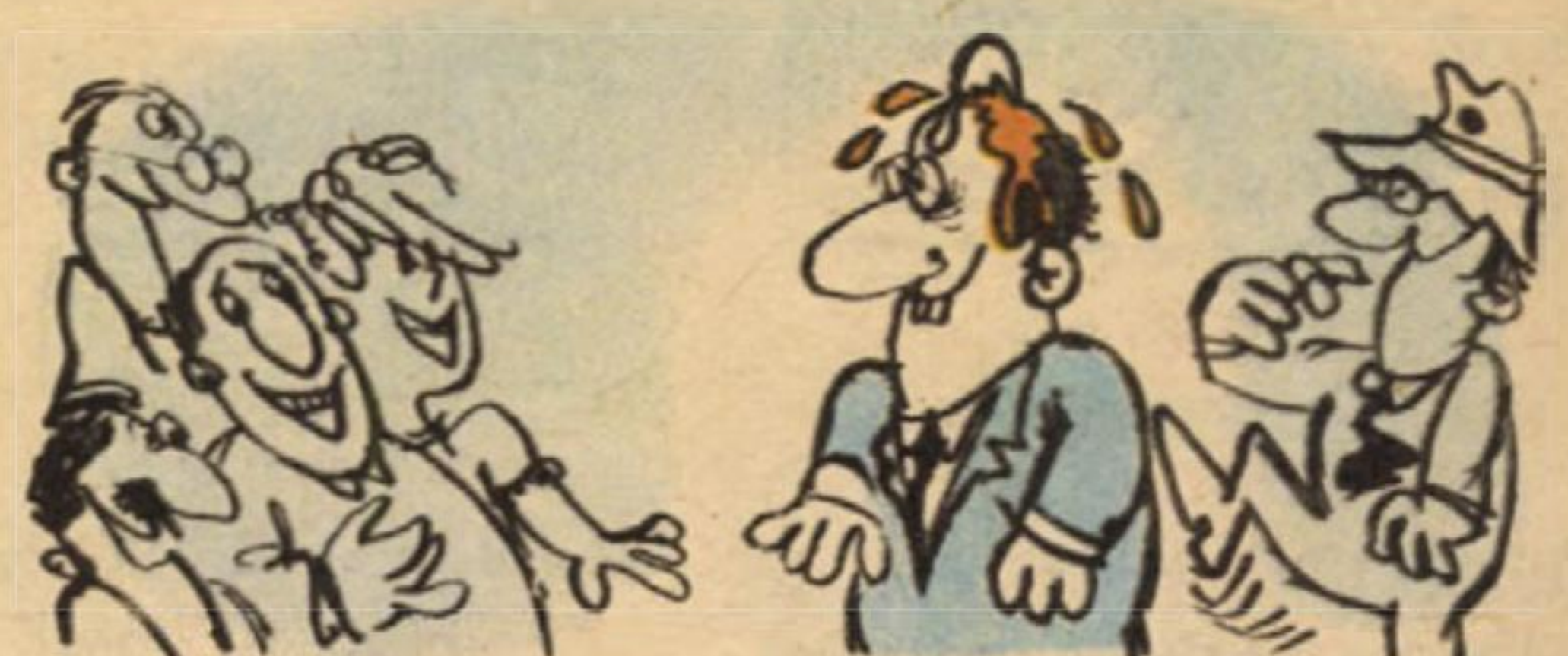

„Kórság, rontás, nyúlszáj, ótvar:
Egészséges ház és pitvar,
Kerülje el a perpatvar!"

Pótrányos mereven állt előttem, mint aki karót nyelt, hülyén vigyorgott. Meg sem mert szólalni.

— Most pedig — jelentettem ki — tojásolni fogunk, hogy megtartsa a férfierejét.

Elővettem a nadrágzsebembe készített tojást, feltörtem Pótrányos fején és a tartalmát elmázoltam a fején, ezzel a mondókával:

„Sárgája és fehérje:
Akit szeret, elérje!"

Majd Pótrányos mögé léptem és e szavakkal farba rúgtam:

— Isten tartsa meg soká a mi Pótrányos Árpádunkat!

A titkárságon jelenvoltak ekkor felszabadult, viharos tapsba törtek ki, hosszasan éljeneztek!

Pótrányos szelíden állt a lelkes gyülekezet előtt, miközben a kecskebagzás-napi népszokás lassan csepegett le a fülén és az állán.

Somogyi Pál

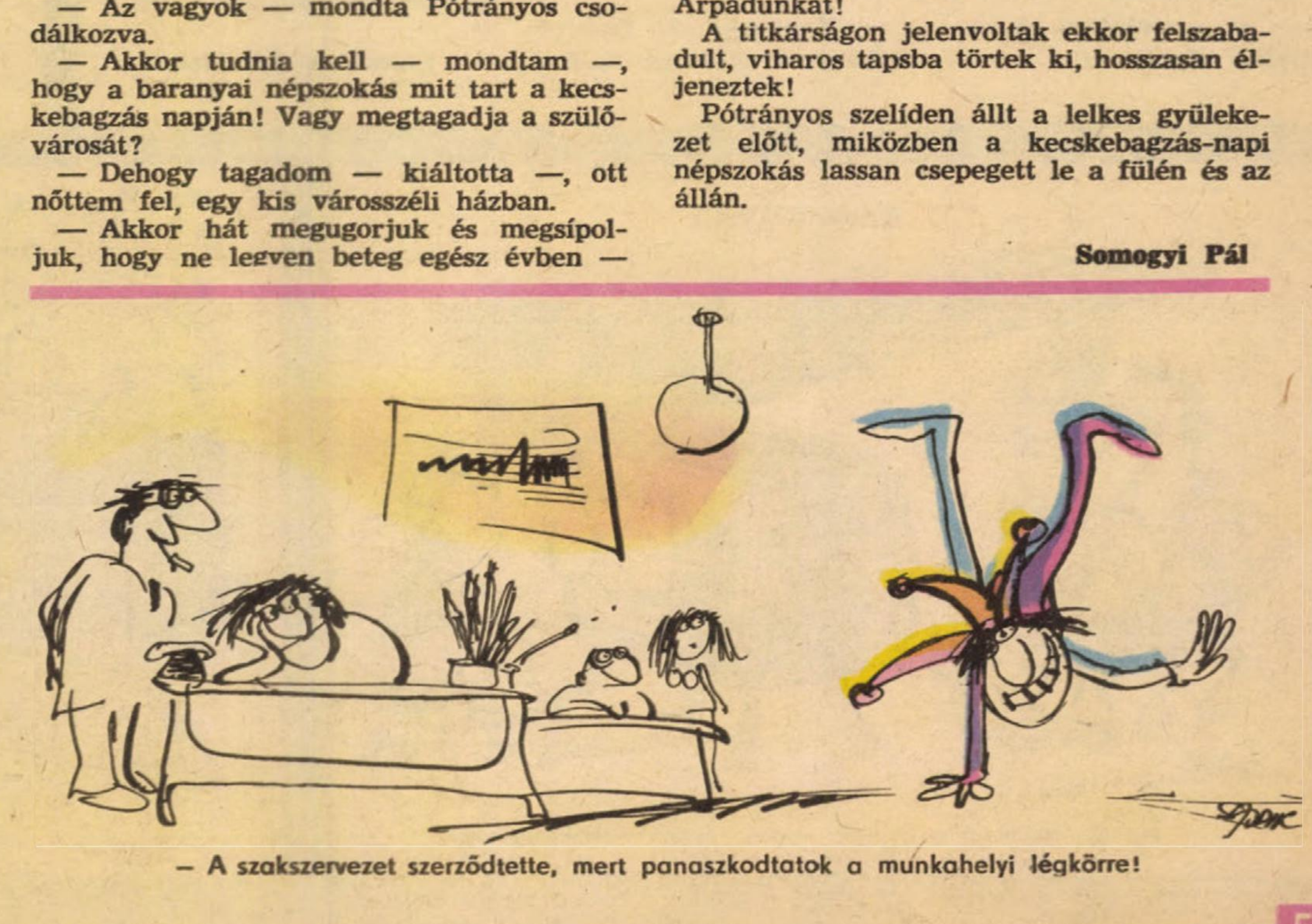

– A szakszervezet szerződtette, mert panaszkodtatok a munkahelyi légkörre!

SZILÁNKOK

STÁTUSSZIMBÓLUM

— Mit szól hozzá, szomszéd? A mi kerítésünk színaranyból van.

— A miénk is. De a maguké csak 14 karátos arany, a miénk meg 18 karátos!

FELEDÉS

X. az italban keresett feledést, s ez olyan jól sikerült, hogy később már inni is elfelejtett.

TÖRZSVENDÉG

— Az ítéletben megnyugszom, de a megszokott, déli fekvésű cellámat kérem.

SZÓRAKOZOTTSÁG

Bosszantó, pont ma felejtettem odahaza az esernyőmet, mikor ilyen tiszta, napsütéses idő van.

SORSOLÁS

— A mi községünkben minden héten kisorsolunk egy személyt, aki köteles este kivilágított kerékpárral közlekedni.

FURCSA

Y. *az aktív pihenés híve — munka közben is.*

LOTTÓHÚZÁS

Brahovácz meséli:

— Kihúzták az öttalálatos szelvényemet.

— Gratulálok.

— Ne gratuláljon. A zsebemből húzták ki.

ÁLMOSKÖNYV

— Kissé fáradtnak látszik ma, szaktárs.

— Este egy álmoskönyvet blvastam, de olyan izgalmas volt, hogy reggelig képtelen voltam elaludni.

REKLÁM

LÁTOGASSA ESZPRESSZÓNKAT, DÉLUTÁN KETTŐ ÉS HAT KÖZÖTT. ILYENKOR NEM MŰKÖDIK A VURLITZER. KELLEMES CSEND VAN!

GŐG

Nálam azt is ki kell érdemelni, hogy valakire megharagudjak.

DIPLOMÁCIA

A két nagykövet biztosította egymást kölcsönös ellenszenvéről.

LUSTASÁG

— Van egy kis hétvégi telkem. Minden szombaton lejárunk megnézni: nő-e a gaz?

FELKÉSZÜLÉS A NYÁRI IDÉNYRE

MAGYARUL PERFEKT BESZÉLŐ FELSZOLGÁLÓKAT KERESÜNK, AKI ANYANYELVÉN TUDJA ELUTASÍTANI ITTHON MARADT HAZÁNKFIAIT!

FELHÁBORODÁS

Köteles vagyok én egy eszpresszóban magamba szívnom a mások cigarettafüstjét?! Éppen elég nekem az én cigarettám füstje . . .

SZÜLŐI PANASZ

— Két éve nem ír a fiam.

— Miért írjon? Hiszen együtt laknak.

— De ő novellista és egy sort sem ír.

TÉR

A fizikus a tér kiterjedéséről tartott előadást. Örömmel hallgattam, hiszen nálunk egyre kevesebb a tér, az árnyas park.

LEÁNYKÉRÉS

— Magdika, nálam még a hideg vízbe sem kell tennie a kezét. Ugyanis a negyedik emeleten lakunk, és oda nem jön fel a víz.

Galambos Szilveszter

FOR MEN

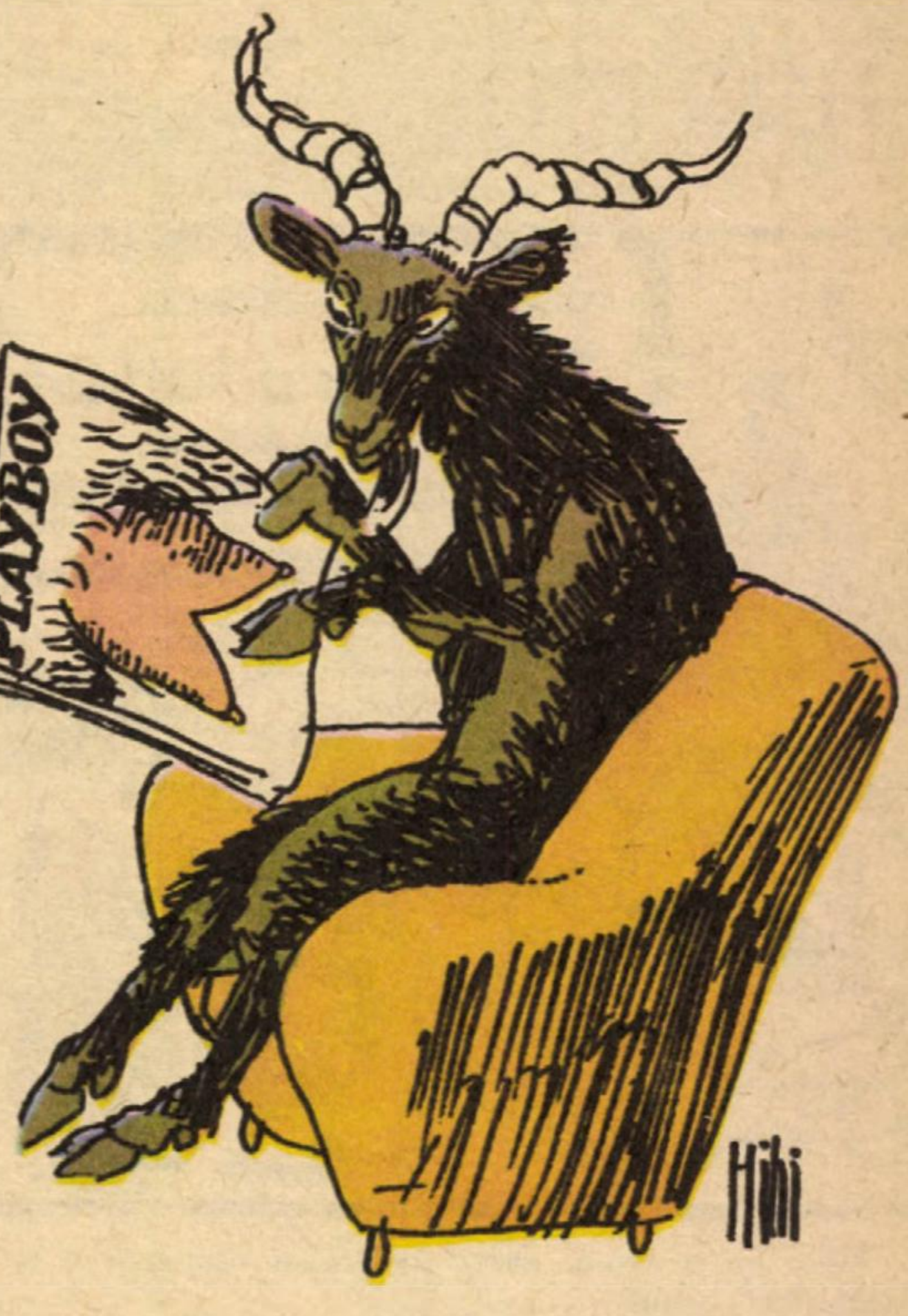

JAVÍTHATATLAN LAKÁSUZÉR

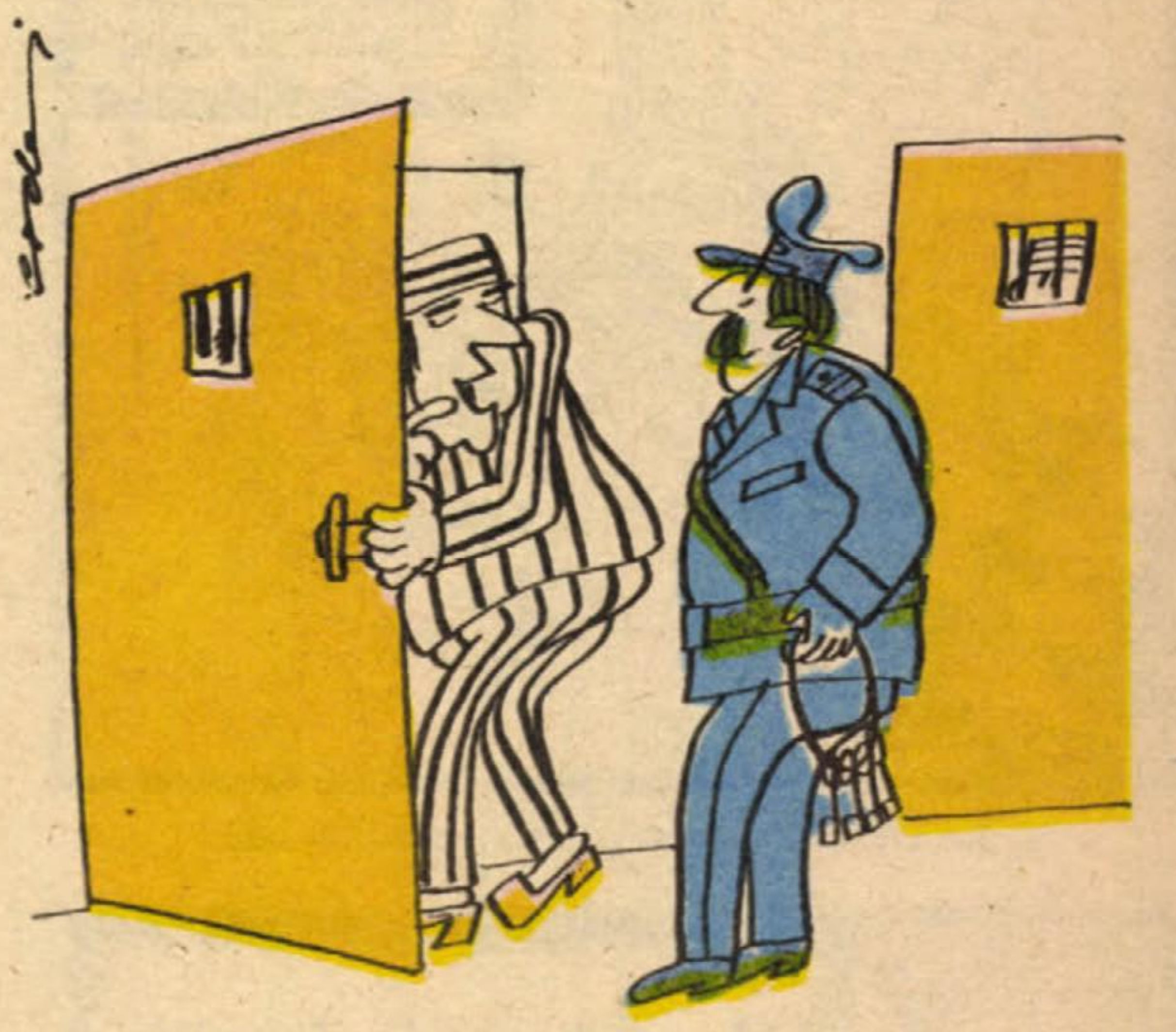

– Tudok egy olcsó főbérletet, nem érdekli?

ELHIVATOTTSÁG

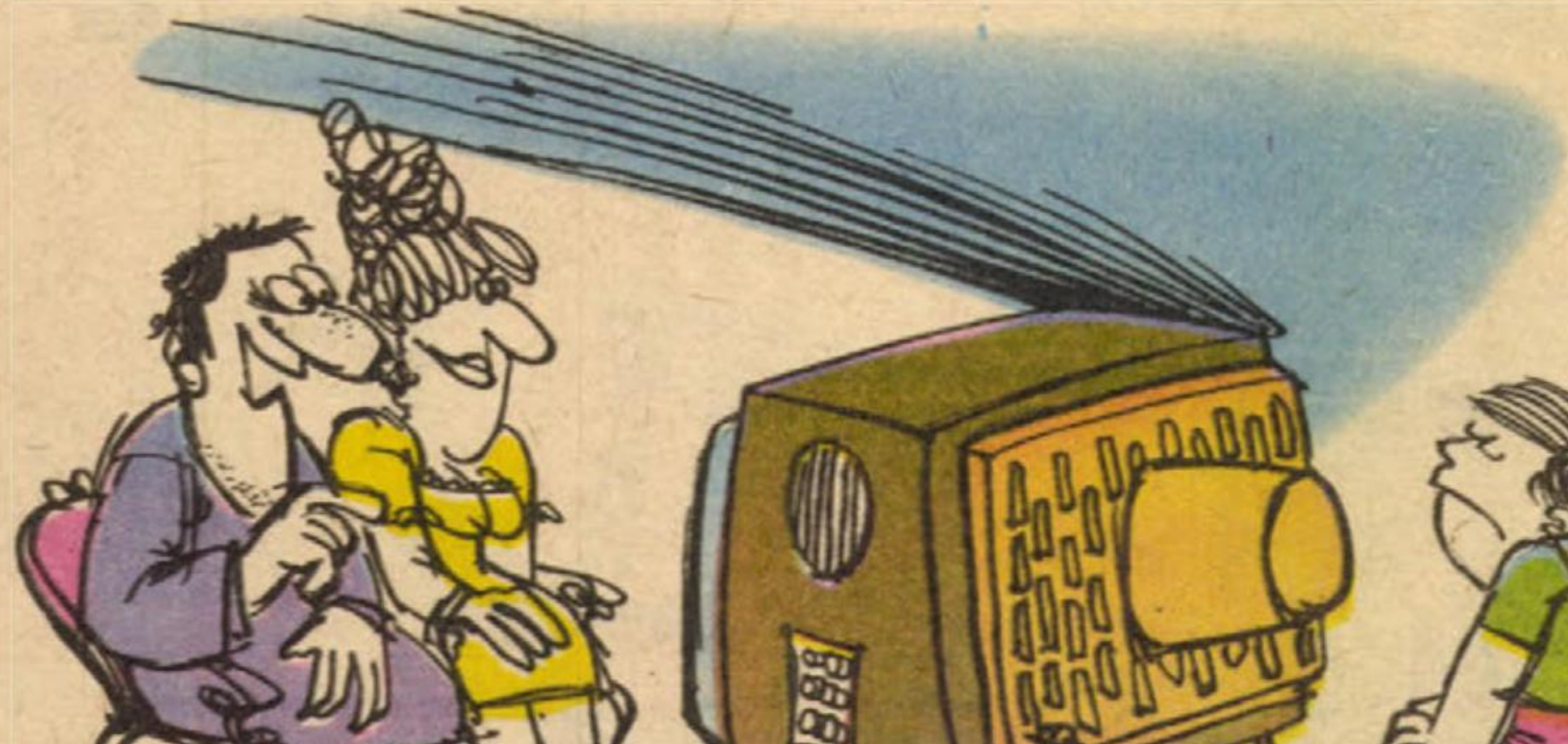

– Ha így folytatja a gyerek, remek tévékritikákat fog írni.

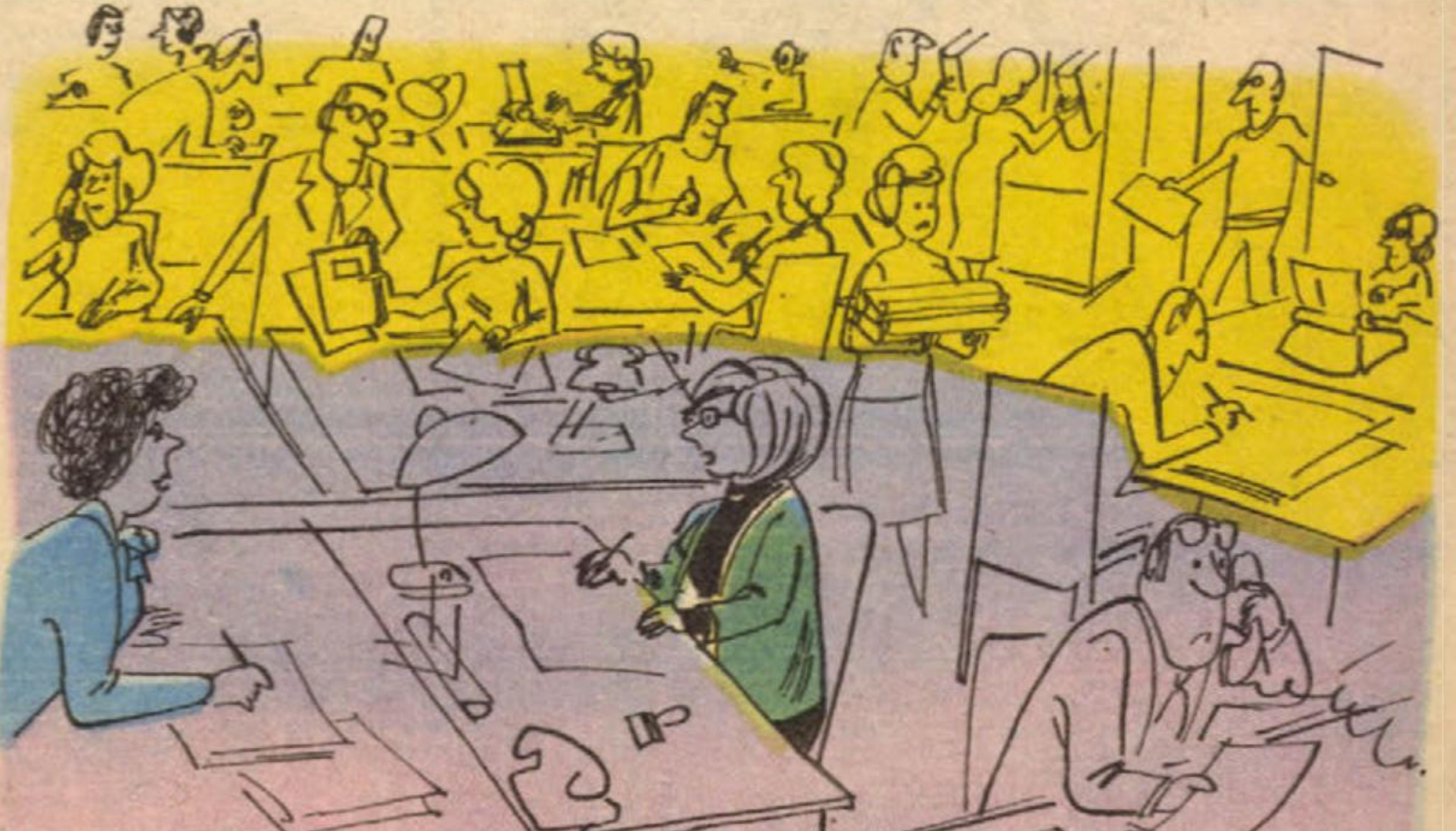

– Mit csinálsz ma este?
– Elmegyek a Magányosok Klubjába.

ESTI TEREFERE

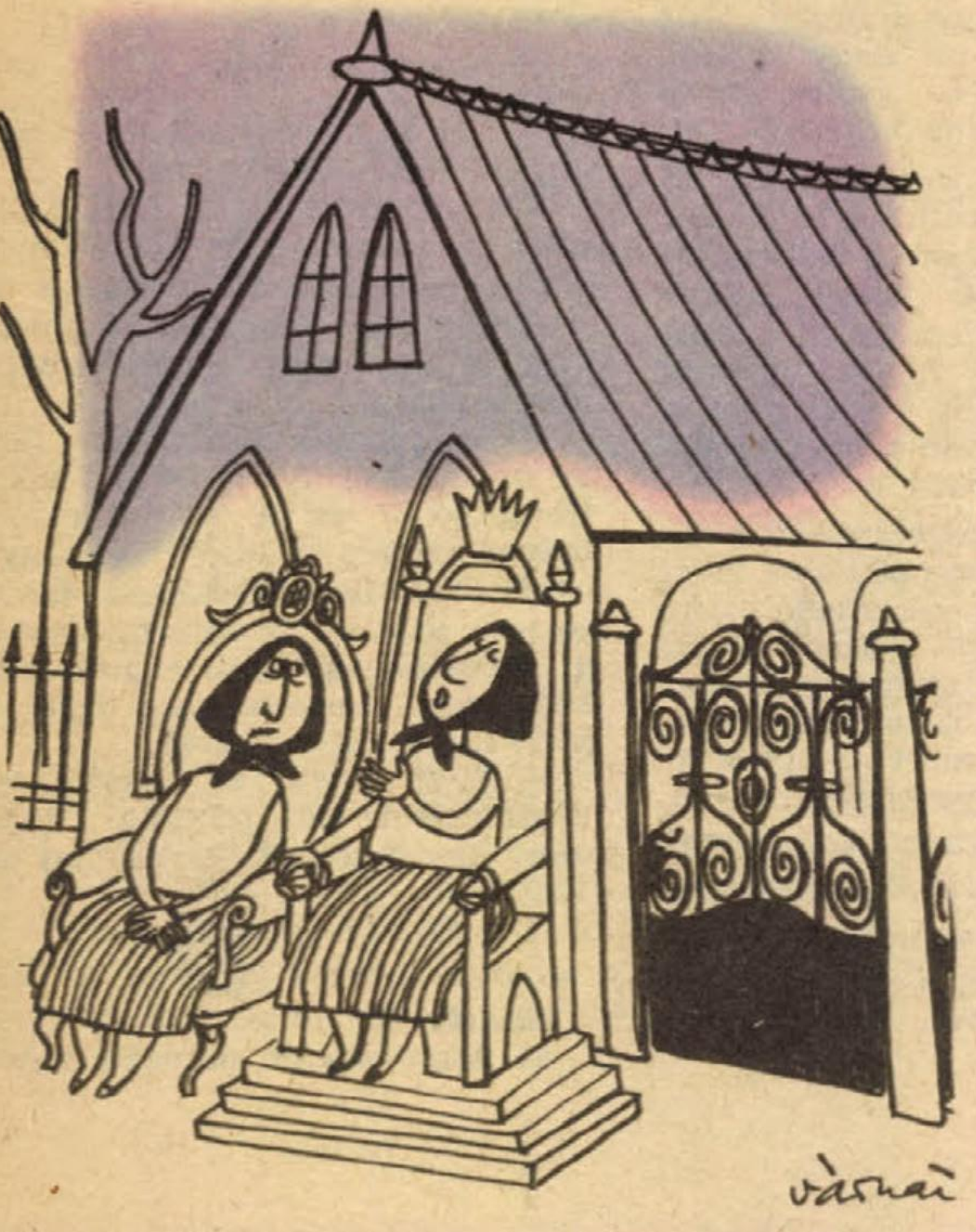

Ki fog dolgozni?

Sürgősen el kell készítenünk egy felmérést az egy főre jutó akta- és ügyfélforgalom növekedéséről — mondtam a helyettesemnek. — Minisztériumi utasítás. Mit gondolsz, ki jöhetne számításba az osztályról? Én Kecskeméti Gézára gondoltam. Tapasztalt felmérő.

— Tagadhatatlan — helyeselt a helyettesem. — Ott a bökkenő, hogy Kecskeméti jelenleg nem dolgozik.

— Nem dolgozik?

— Megsértődött. Éspedig azért, mert kimaradt a legutóbbi fizetésemelésből.

— Értem. Akkor talán megpróbálkozhatnánk Szolnoki Jenővel. Ő is elég öreg róka a szakmában.

— Ez igaz, de jelenleg ő sem dolgozik.

— Miért nem? Talán beteg?

— Nem, csak megsértődött. Mert nem kapta meg a régóta esedékes ezüst fokozatot.

— Hm. Ebben az esetben Ceglédi Gyulát javasolnám. Ha jól emlékszem, csinált egyszer egy felmérést, amely a Felmérők Hetilapjában is megjelent.

— Jól emlékszel. De Ceglédi Gyulával az a helyzet, hogy jelenleg nem dolgozik.

— Nem értem.

— Megsértődött. Mert csak az ezüst fokozatot kapta meg, holott ő aranyra számított.

— Ajjaj. Lássuk, ki van még. Például Szentesi Bálint. Nem olyan tapasztalt, mint az előbbiek, de alapos és lelkiismeretes munkaerő.

— Ez kétségtelenül így van. Csakhogy jelenleg ő sem dolgozik.

— Ne mondd.

— De mondom. Megsértődött, mert nem küldtük ki az Ulánbátorban megrendezett felmérési világkonferenciára.

— Akkor talán próbáljunk szerencsét Törökszentmiklósival. Fiatal szakember, de rendkívül lelkes, és a szakképzettsége is elsőrangú.

— Vitathatatlan. Az a helyzet azonban, hogy Törökszentmiklósi jelenleg nem dolgozik.

— Miért ne dolgozna?

— Megsértődött, mert őt küldtük ki az ulánbátori felmérési világkonferenciára.

— Ki van még?

— Jászberényinét még nem említetted.

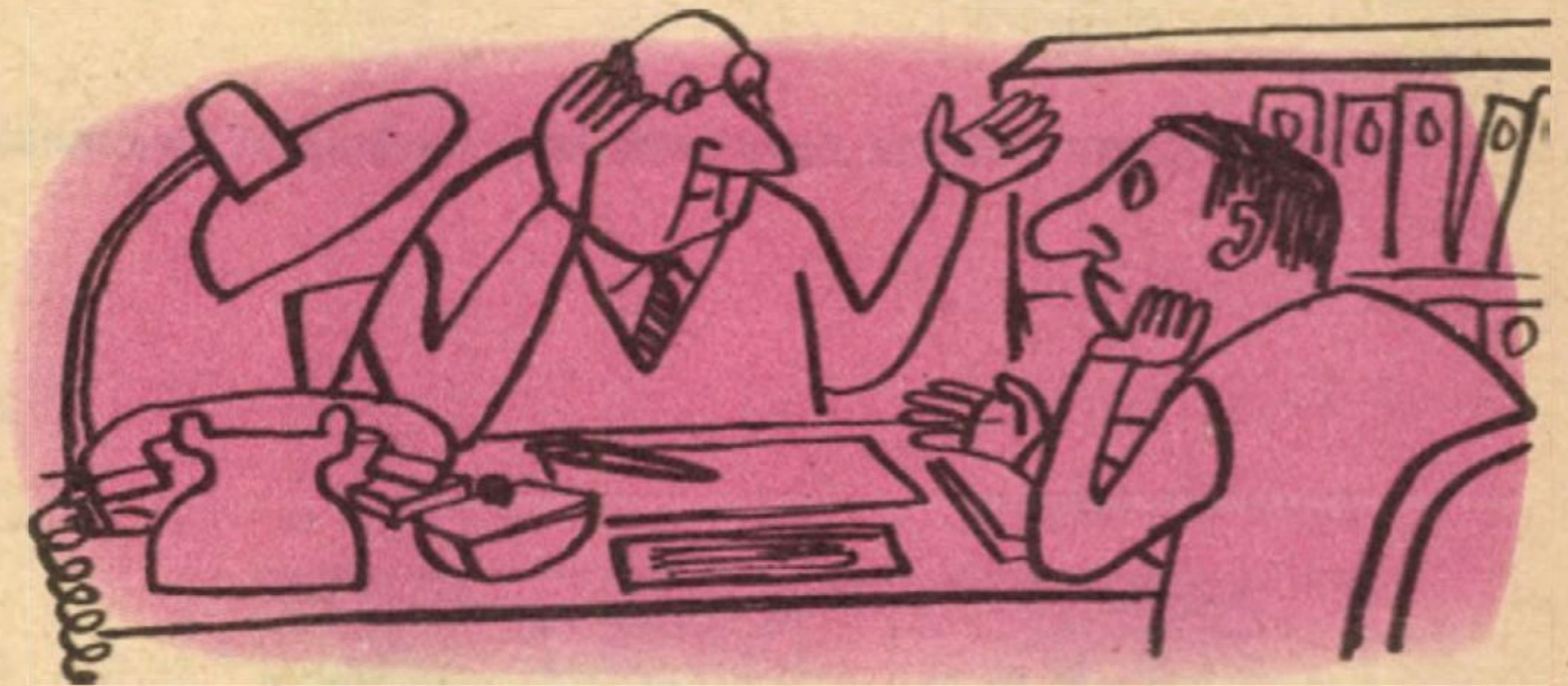

— Hát akkor legyen Jászberényiné! Ne mondják azt, hogy nálunk nő nem kaphat felelősségteljes megbízatást. Egyetértesz?

— Elvben igen, de gyakorlatban nem. Jászberényiné ugyanis jelenleg nem dolgozik.

— Miért nem dolgozik?

— Megsértődött. A rossz nyelvek szerint azért, mert a nők napján szerényebb ibolyacsokrot kapott, mint Nádudvari Piroska.

— Ez az! Nádudvari Piroska! Ő fogja elvégezni a felmérést.

— Viccelsz?

— Komolyan beszélek. Piroskának megvan az a személyes varázsa, ami nélkül manapság egy vérbeli felmérő is nehezen boldogul.

— Valóban. Csupán ott sántít az ötleted, hogy Nádudvari Piroska jelenleg nem dolgozik.

— Ez lehetetlen.

— Nagyon is lehetséges. Piroska ugyanis megsértődött.

— Ugyan miért? Hiszen az osztályon valósággal körülrajongják.

— Éppen ez a baj. Fejébe vette, hogy nem a felmérői képességeivel, hanem a vonzó küllemével vívta ki a megtisztelő figyelmet.

— Ha nem tévedek, a névsor végére értünk. Eszerint nincs más választásom, téged bízlak meg a felmérés elkészítésével.

— Elment az eszed? Nem tudod, hogy én jelenleg nem dolgozom?

— Talán bizony te is megsértődtél?

— De még mennyire!

— És mikor, ha szabad kérdeznem?

— Akkor, amikor hehelyettem téged neveztek ki osztályvezetőnek.

Helyettesem mögött becsukódott az ajtó, s magamra maradtam a lehetetlent kívánó felsőbb utasítással. Villámgyors helyzetelemzés után rájöttem, hogy végül is nekem kell elvégeznem a felmérést. De miért éppen nekem? Nekem talán nincs jogom megsértődni? Igenis megsértődöm! Komolyabb okom van rá, mint bárki másnak: dolgoznom kell!

Böcz Sándor

BIZALMAS MEGBESZÉLÉS

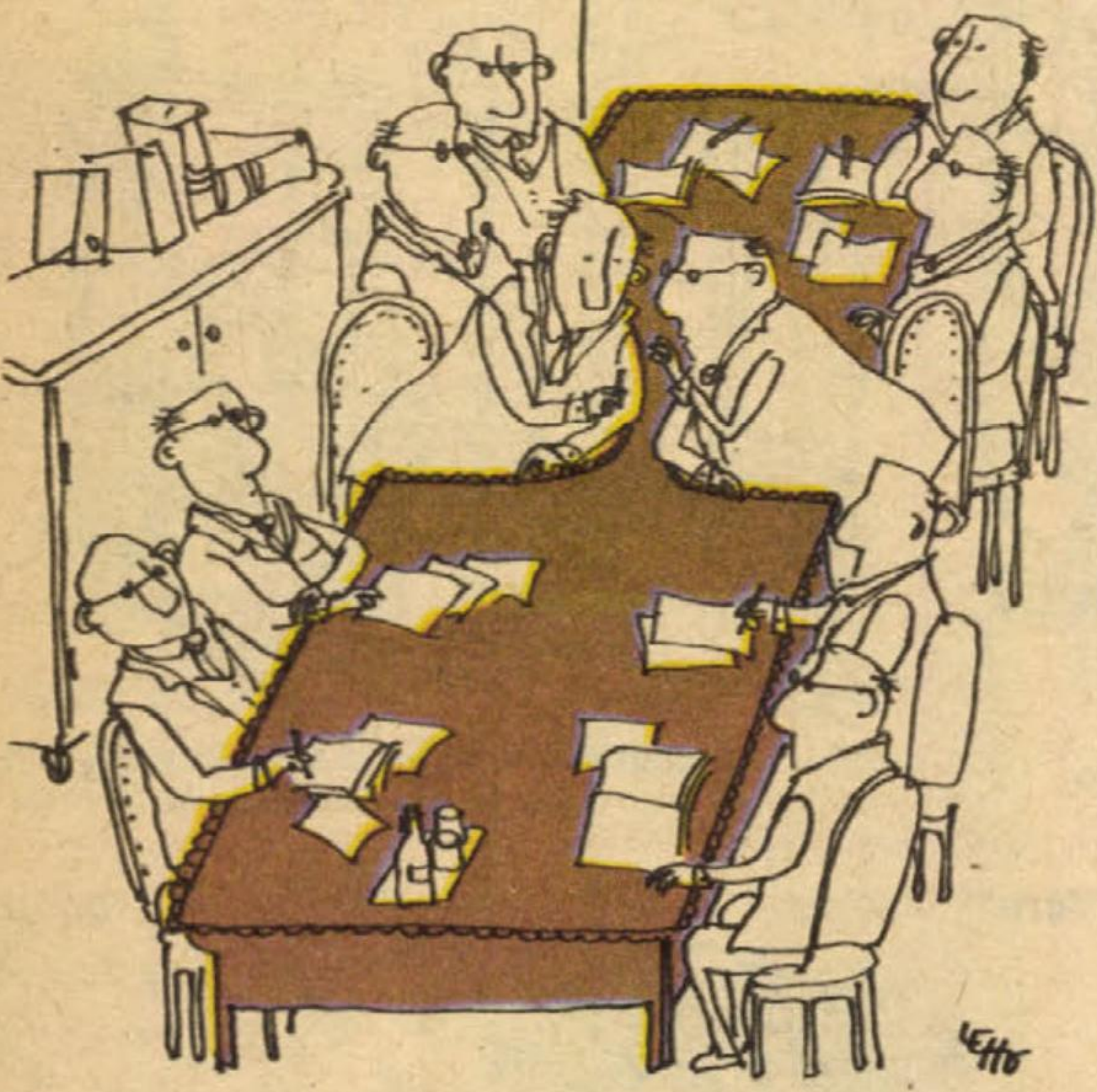

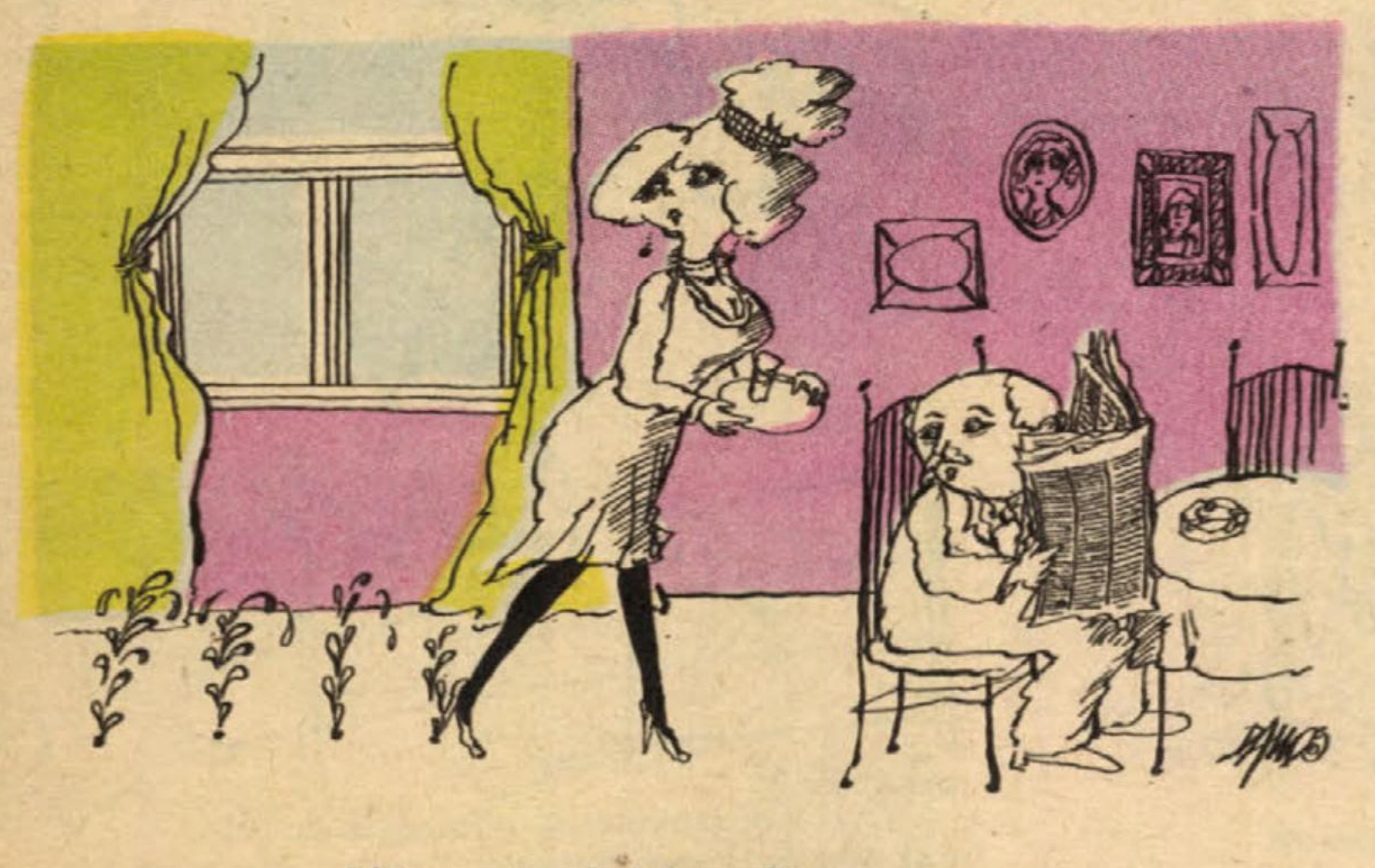

– Már megint belvízveszély van…

CSALÁDTERVEZÉS

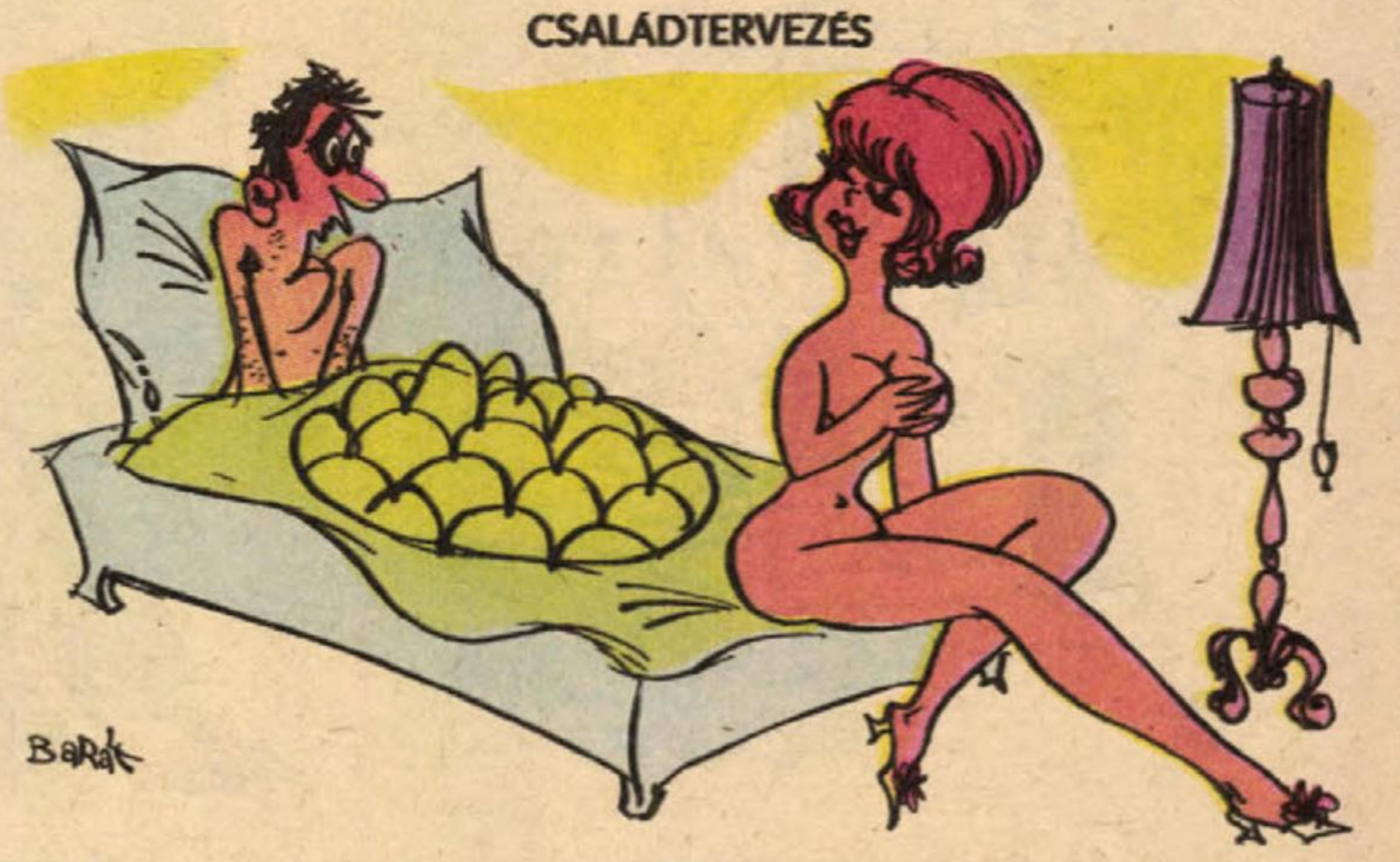

– Akkor is szeretni fogsz, Jocó, ha neked kell itthon maradnod GYES-en?

FIATAL HÁZASOK

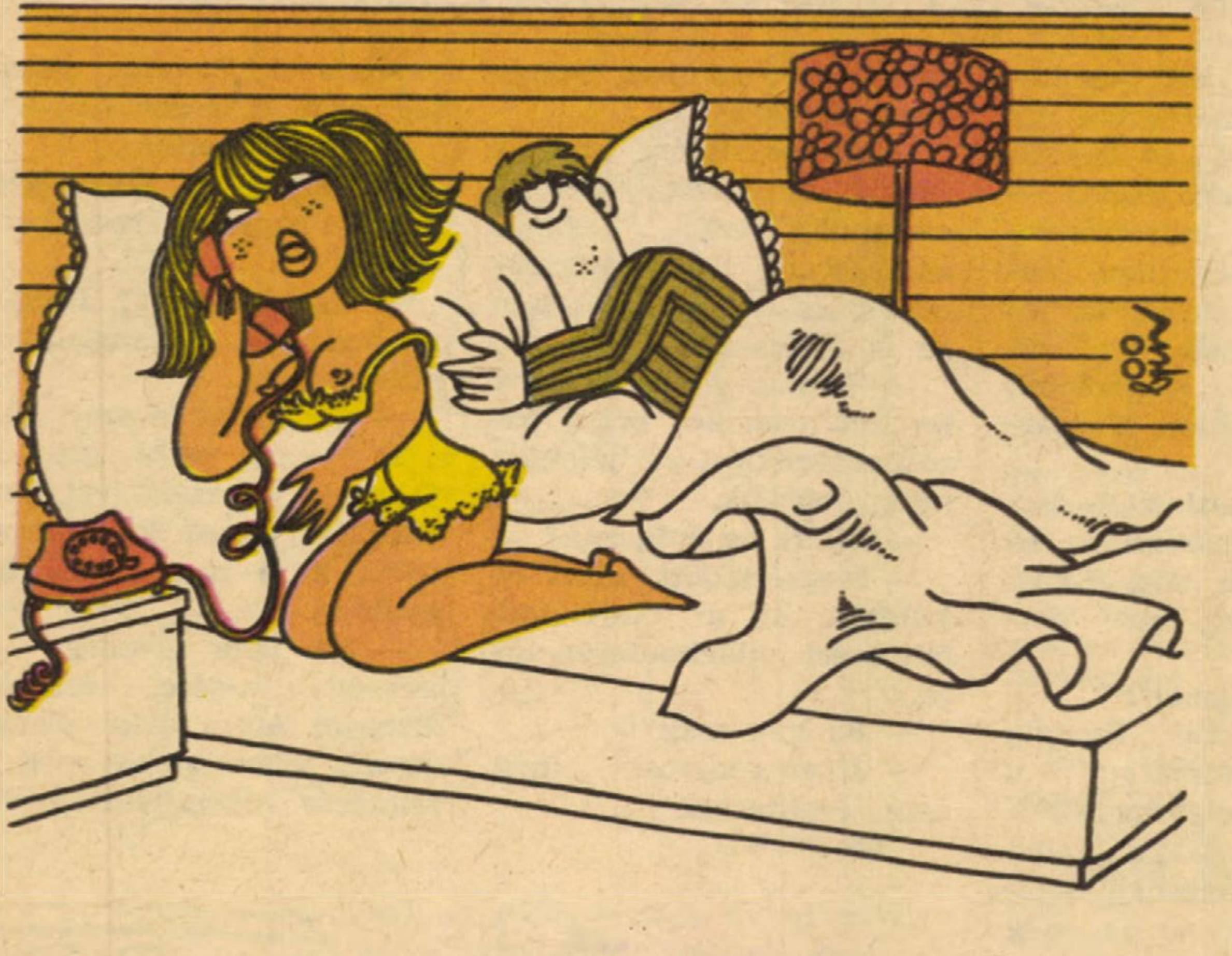

– Tulajdonképpen mennyi nyugtatót kell szednie a férjemnek, doktor úr?

ITT GYEREKEK BESZÉLNEK

I.

Frizura:

— Anyu, hogy te milyen szép vagy ma! Olyan szép púpos a hajad. Meg ragacsos is. Majd, ha nagy leszek, és apu a férjem lesz, akkor én is örökké fodrászhoz fogok járni.

— Nekem miért nem fúrtátok ki a fülemet kicsi koromban?! Akkor most én is hordhatnám a fülbevalódat, de ha én nagy leszek, akkor akkora fülbevalóm lesz, mint a csillárunk, és én nem foglak egyedül itthon hagyni titeket, ha színházba megyek, mert biztosan nagyon rossz lenne nektek nélkülem!

— Anyu! Ugye megengeded, hogy felpróbáljam a műszempilládat, mert egyszer majd én is szeretnék olyan lenni, mint te vagy. Nekem annyi gyerekem lesz, mint ahány babám és mackóm van, és én nem fogom pörkölttel etetni őket, mert azt csak az apu szereti. Az én gyerekeim mogyorós csokoládét fognak vacsorázni, még akkor is, ha az apu dühös lesz!

— Ugye megengeded, hogy becsavarjam a hajamat éjjelre, mert holnap nálunk a suliban kisdobosavatás lesz?!

II.

Telefon:

— Halló, kezicsókolom, kérem az anyukámat a telefonhoz!

— Csók anyi, itt a Laci fiad beszél! A rakottkrumplit feltettem a gázra, a tejfelt elővettem a hűtőszekrényből és hoztam kenyeret a közértből, de nem tudom kinyitni az uborkásüveget.

— Az öcsinek kinőtt egy tejfoga, de ne aggódj, már beadtam neki két Demalgont, és a hamutartóból is megevett két csikket! A nagyi elcsúszott a fürdőszobában, de nincs semmi baj, mert volt itt egy bácsi a Gelkától, aki elvitte a televíziónkat, mert megmondtam neki, hogy kiolvadt a malomkerék.

— Siess haza, és hozzál csokit! Most már le kell tennem a telefont, mert úgy érzem, hogy valami ég!

III.

Állatkert:

— Anyu, kérek perecet! Apu, kérek rágógumit, meg olyan színes pörgettyűt is! Gyertek a majomhoz és a vízilóhoz, titeket soha semmi se érdekel, miért akarsz anyu a tigrishez menni, amikor még a zebrát sem néztük meg!?

— Vegyétek tudomásul, hogy itt nincs is büdös, mert ez a hiéna egy nagyon aranyos állat, és szeretném megsimogatni! Én nem akartam összekoszolni a térdzoknimat, és most miért pofoztok meg, hiszen csak azért másztam fel a korlátra, mert én nem vagyok olyan nagy, mint ti, s meg akartam nézni, hogy a mosómedve megmossa-e a nápolyit, amit bedobtam neki.

— Miért mondjátok, hogy az állatokat nem szabad etetni, amikor apu nyolc perecet dobált be annak a nagy medvének, hogy meglássuk, milyen erős ember?! Vegyétek tudomásul, hogyha ez a maci kijönne a vizesárkon keresztül, akkor engem szeretne és nem az aput, aki az én perecemet etetés céljából csak az árokig bírta dobni!

— És mit kell azon nevetni, ha megkérdezem, hogy miért van kék popsija a majomnak?!

IV.

Egymás közt:

— Az én apukám nem is kicsi, hanem nagy, és sokkal szebb, mint a te apukád! Az én apukám doktor és minden reggel öt guggolótámasztt csinál, és sokkal okosabb, mint a te apukád, mert meg tudja csinálni az összes számtanpéldámat!

— Nekem a szüleim voltak IBUSZ-utazáson is tavaly, amikor én Zalatetőn voltam a nagyinál, és a mi Trabantunk kék színű, a tiétek pedig sárga!

— Nekem megígérték a szüleim, hogyha nagy leszek, akkor dohányozhatok, s különben is azt mondta apukám, hogy alig várja azt az időt, amikor a fiával mehet a kocsmába!

Tormai László

NŐNAP UTÁN

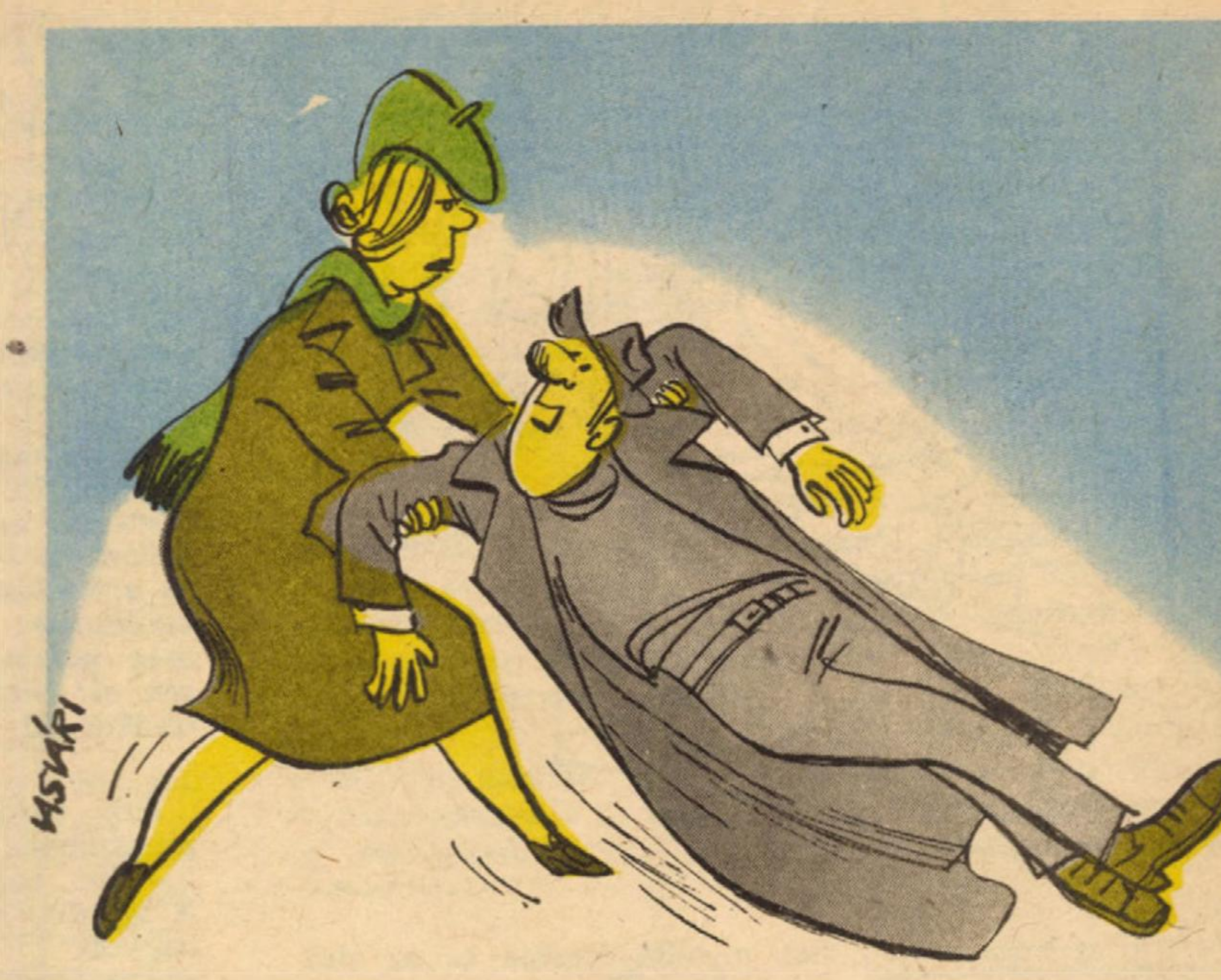

– A tiszteletedre ittam, szívecském ...

Megkérdeztük rajzolóinkat: MIT BÉRELNÉNEK?

Endrődi István:

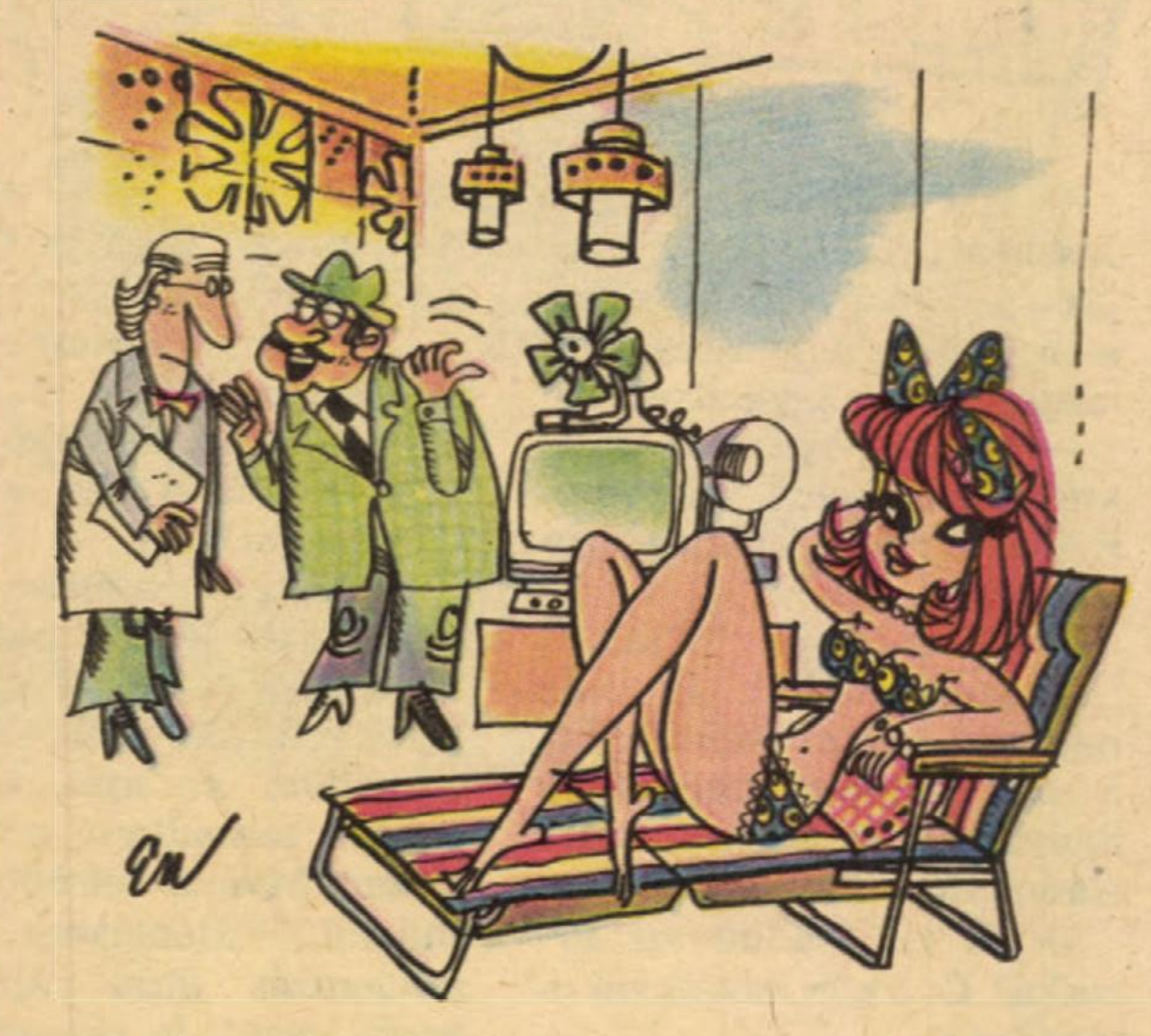

– Nyárra egy kempingágyat, de nem üresen.

Lehoczki István:

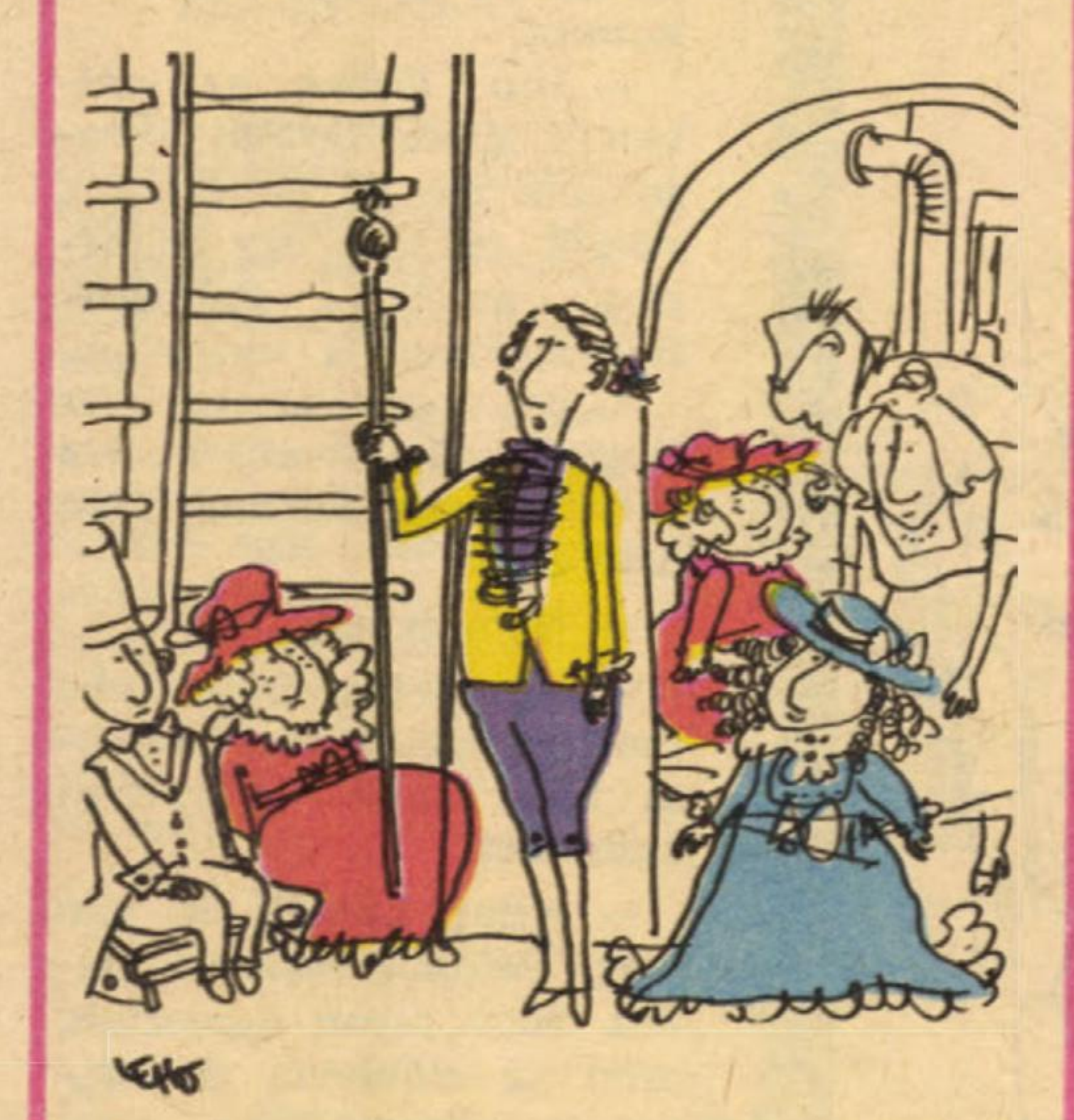

– Lakájt az iskolai jelmezbálokra.

Brenner György:

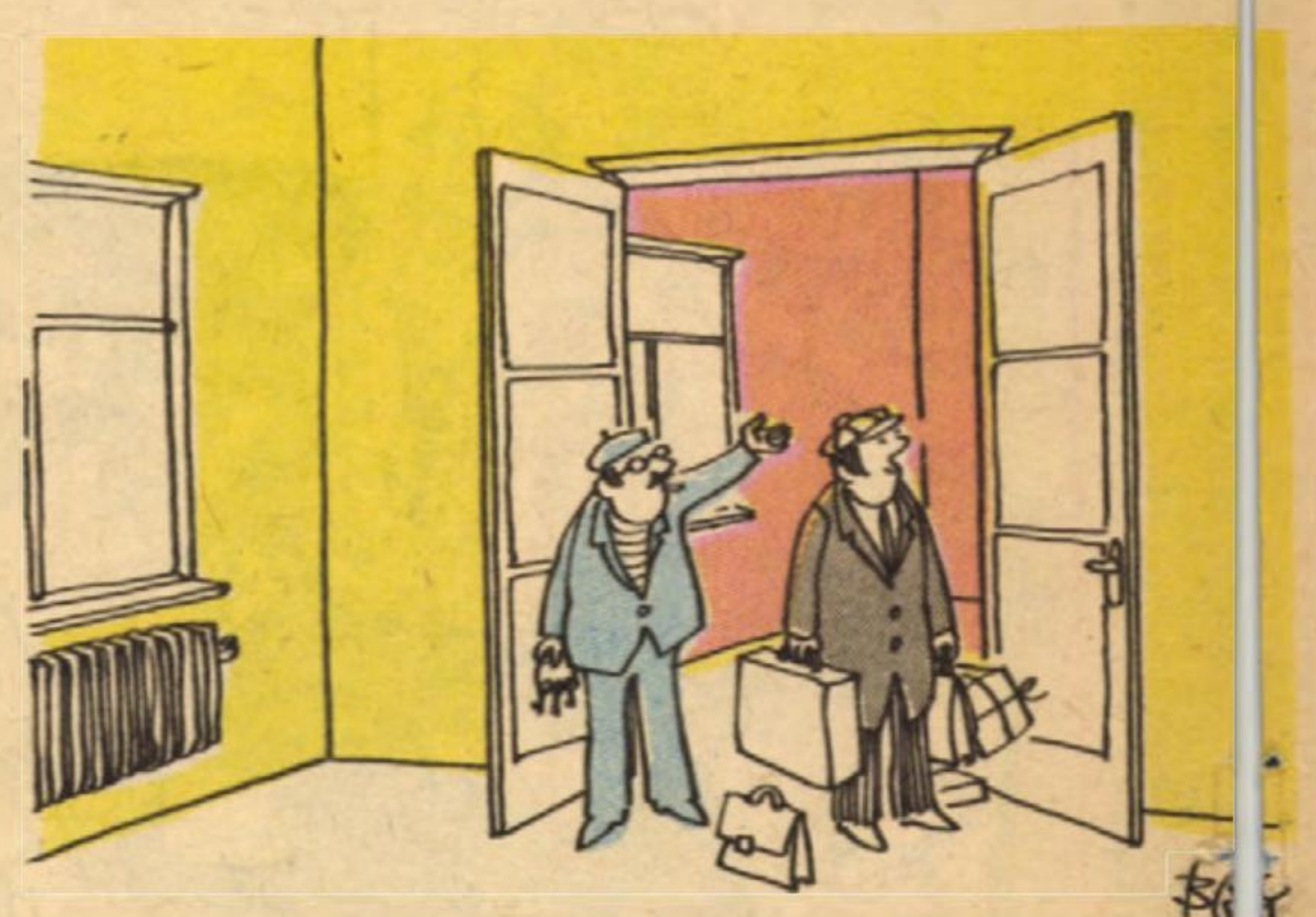

– Amit annak idején a szüleim: egy lakást.

Barát József:

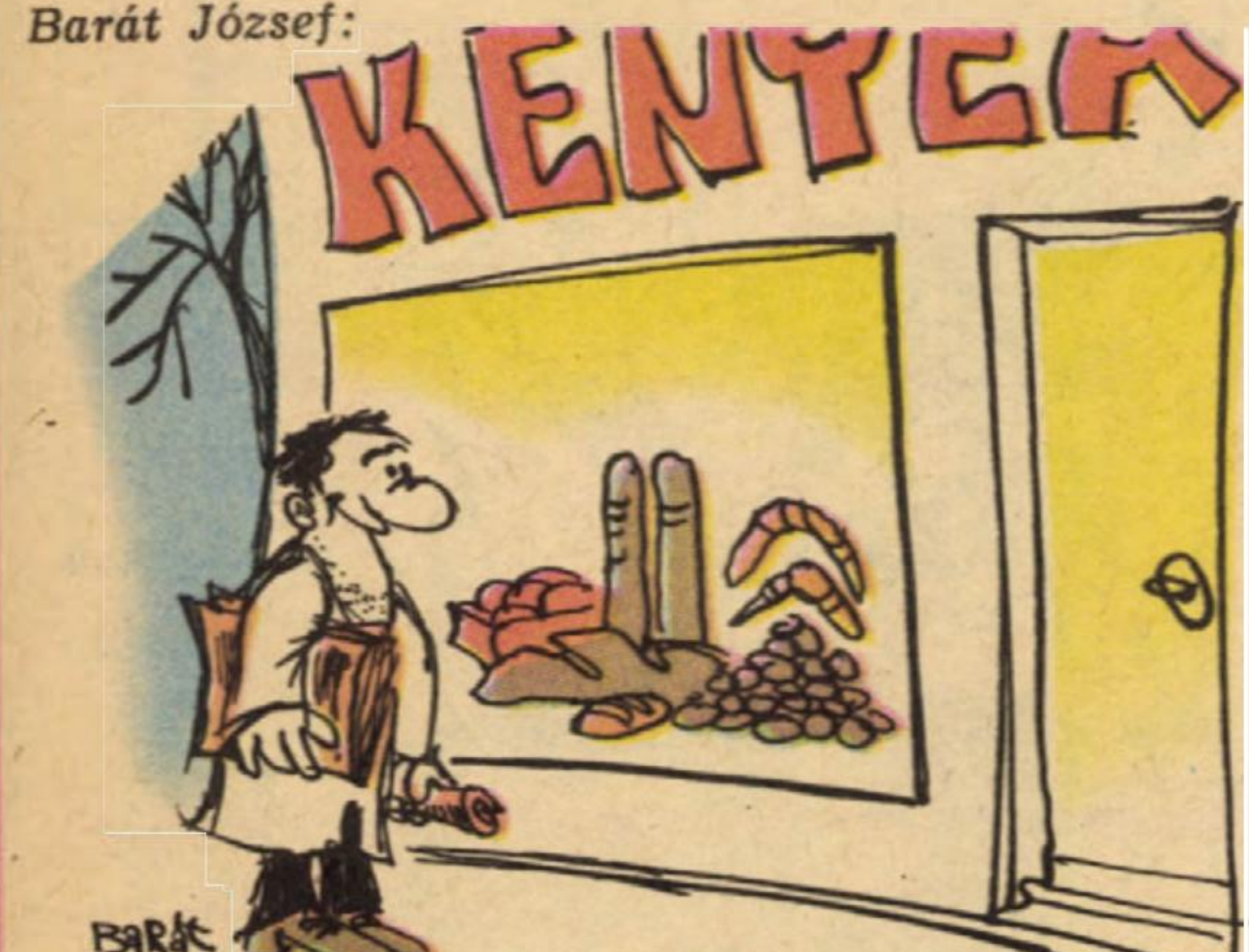

– Nem is vitás: egy sütödét. A kezemben vannak a békebeli receptek.

Szűr-Szabó József:

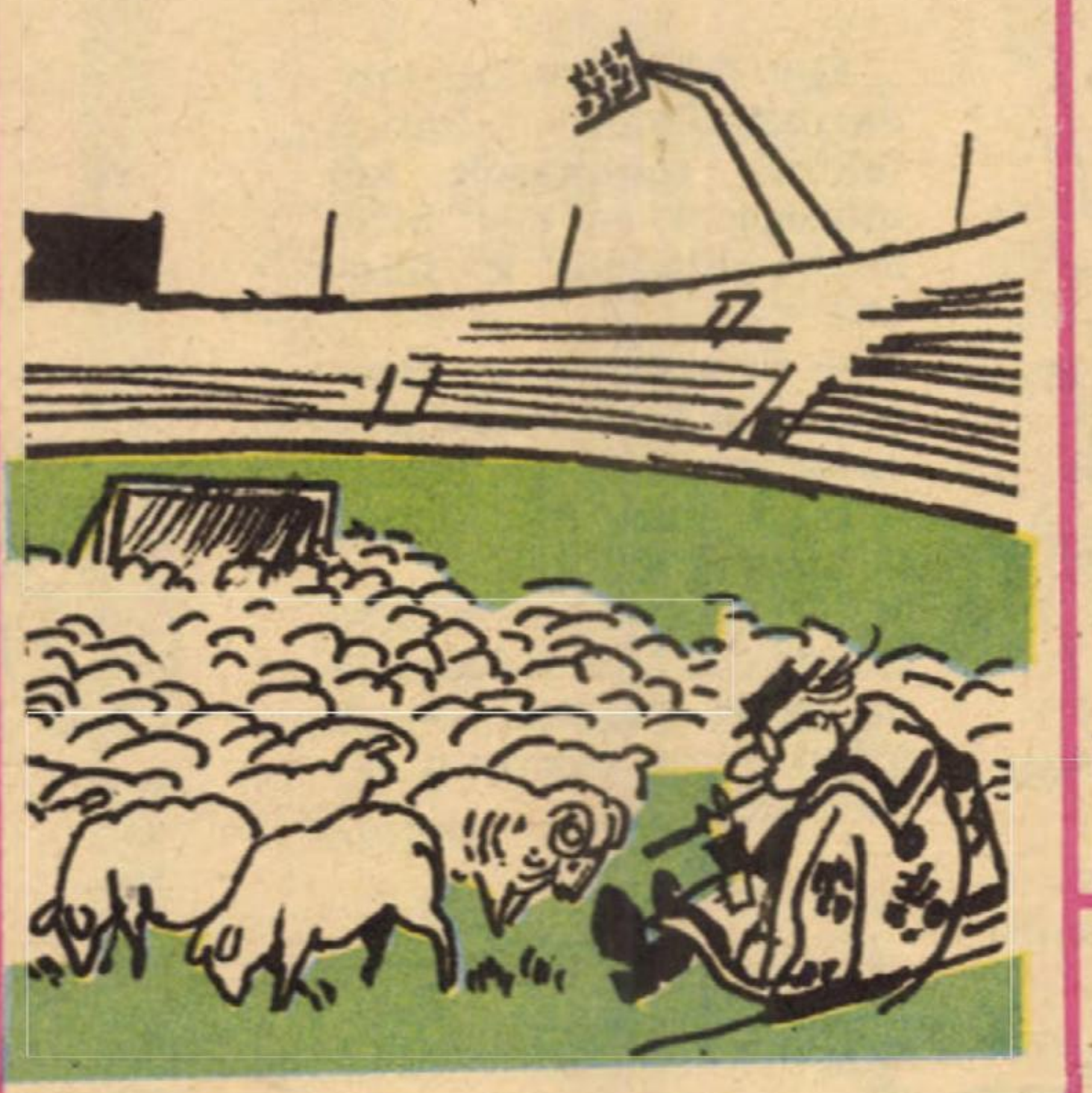

– Bérbe venném a Népstadiont, és juhokat legeltetnék.

Fülöp György:

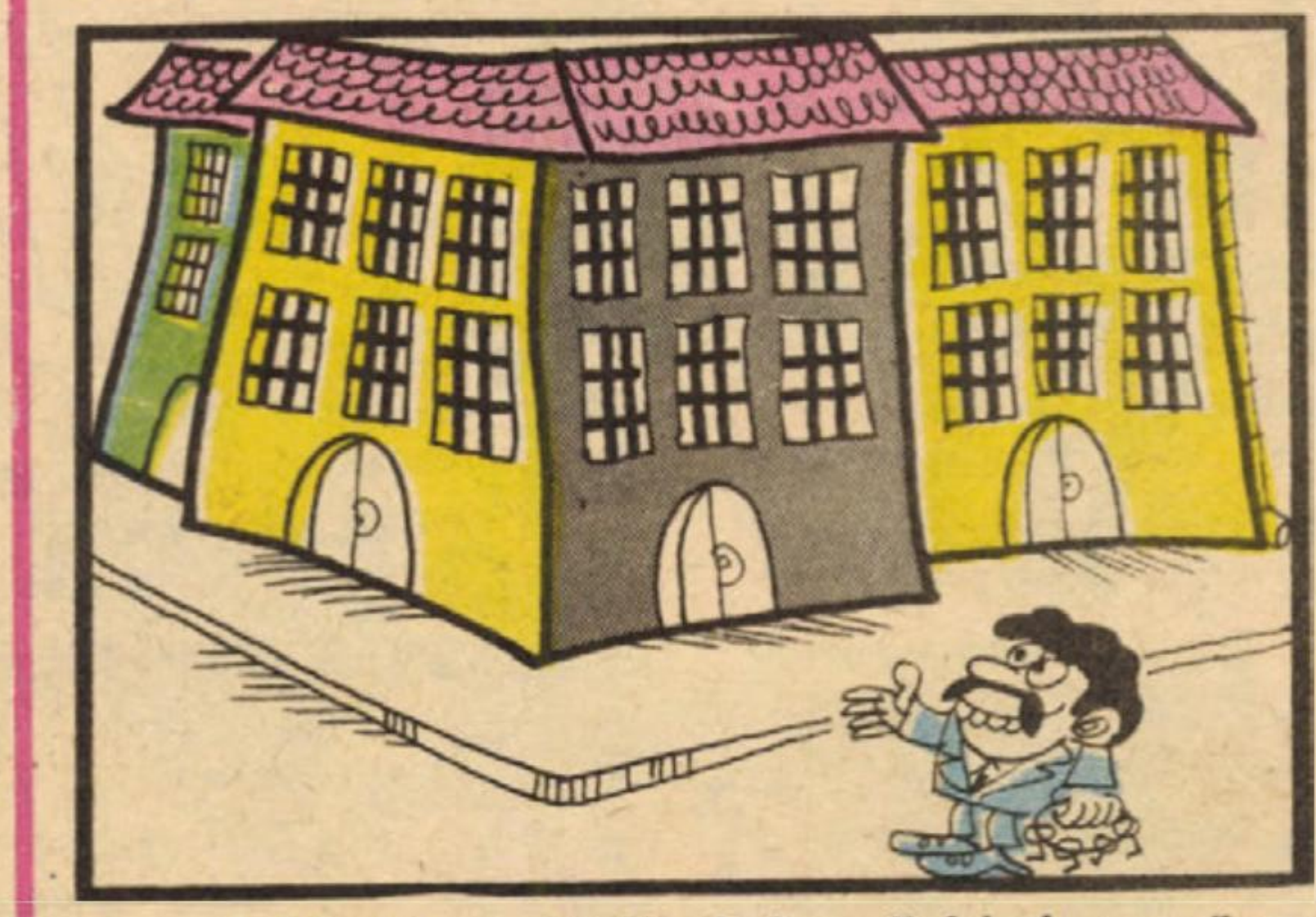

– A Markó utcát. Kiadnám albérletbe az üres cellákat.

Vasvári Anna:

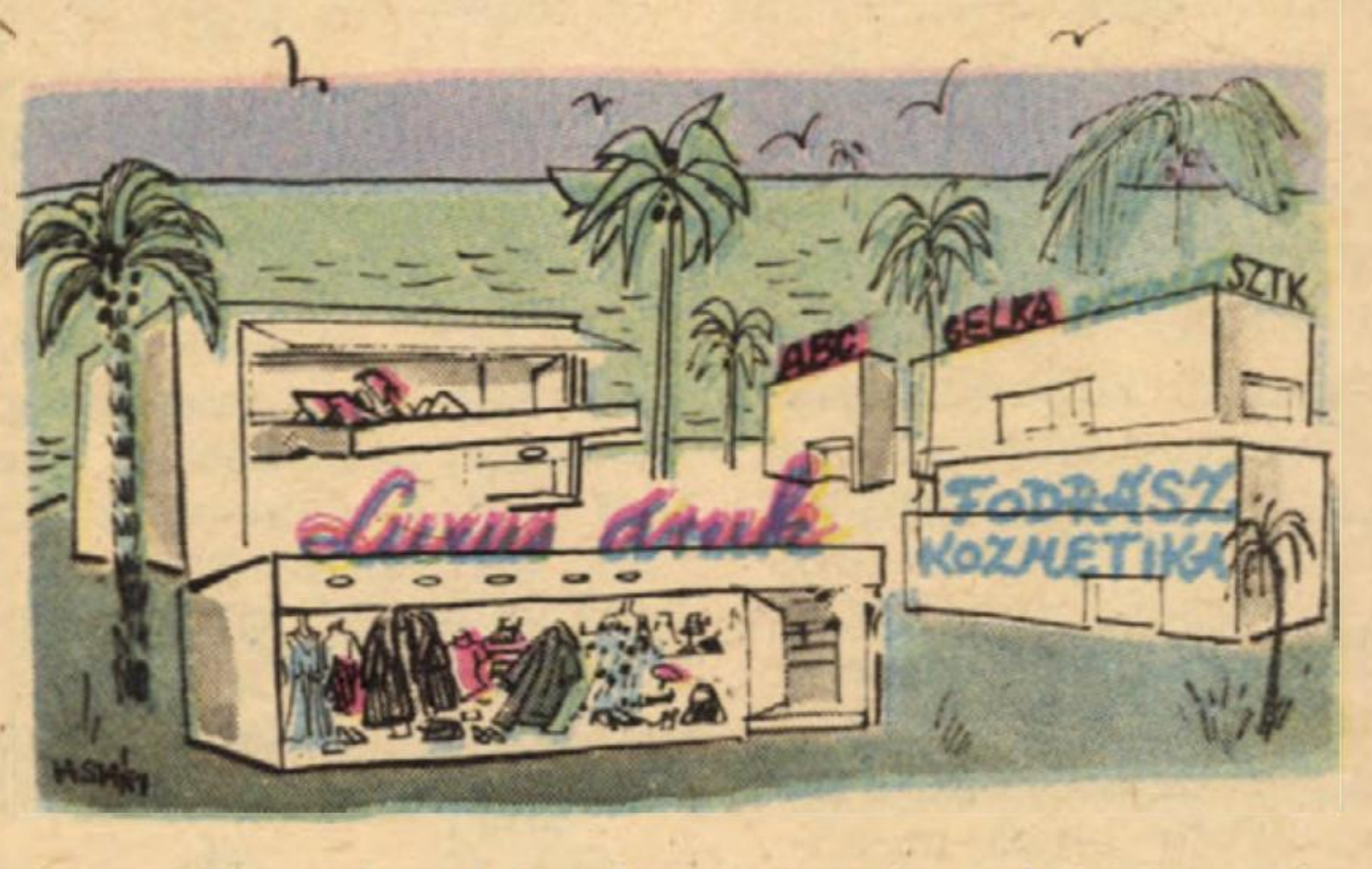

– Egy teljes kényelemmel ellátott lakatlan szigetet.

Hegedűs István:

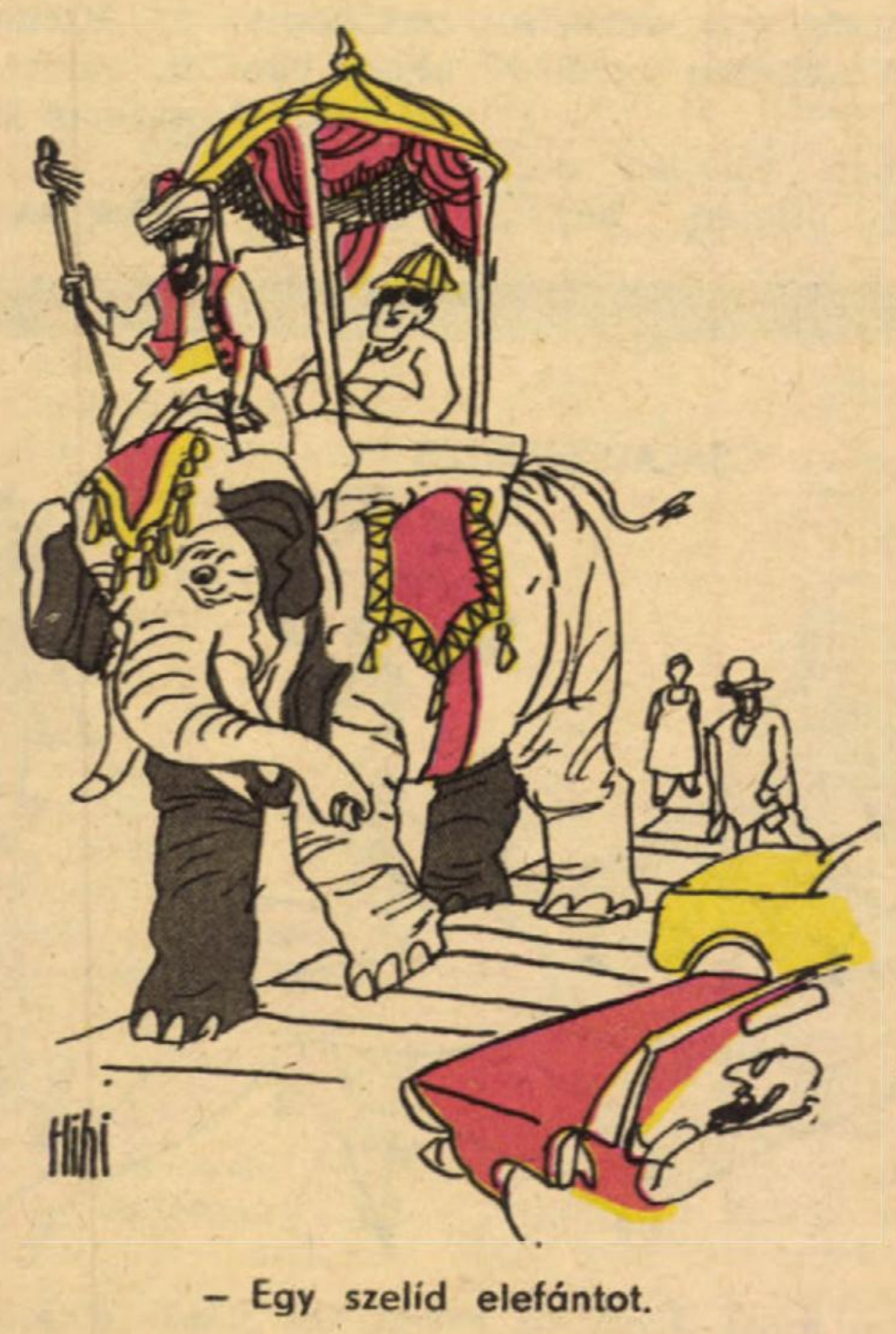

– Egy szelíd elefántot.

Dallos Jenő:

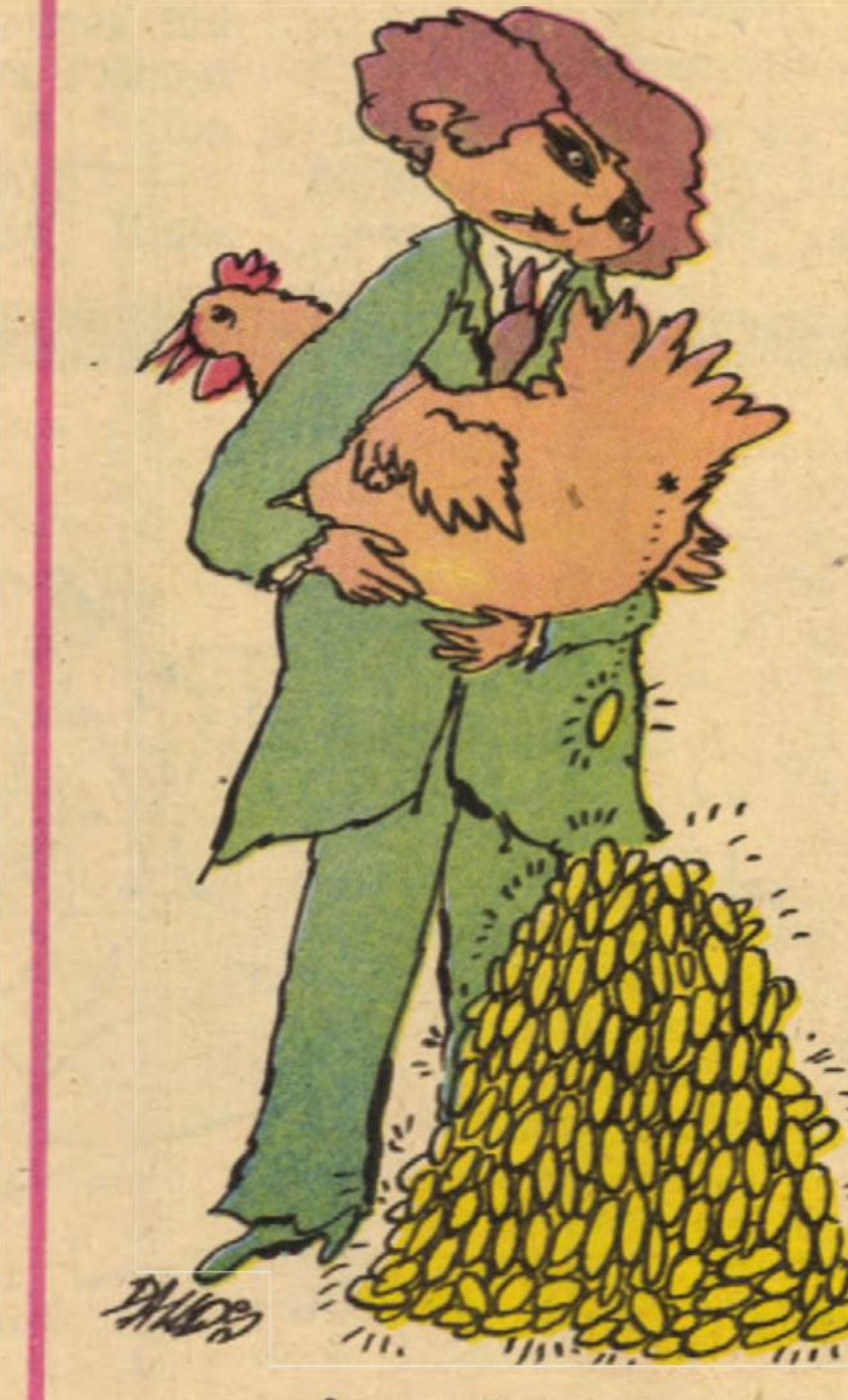

– Aranytojást tojó tyúkot.

Várnai György:

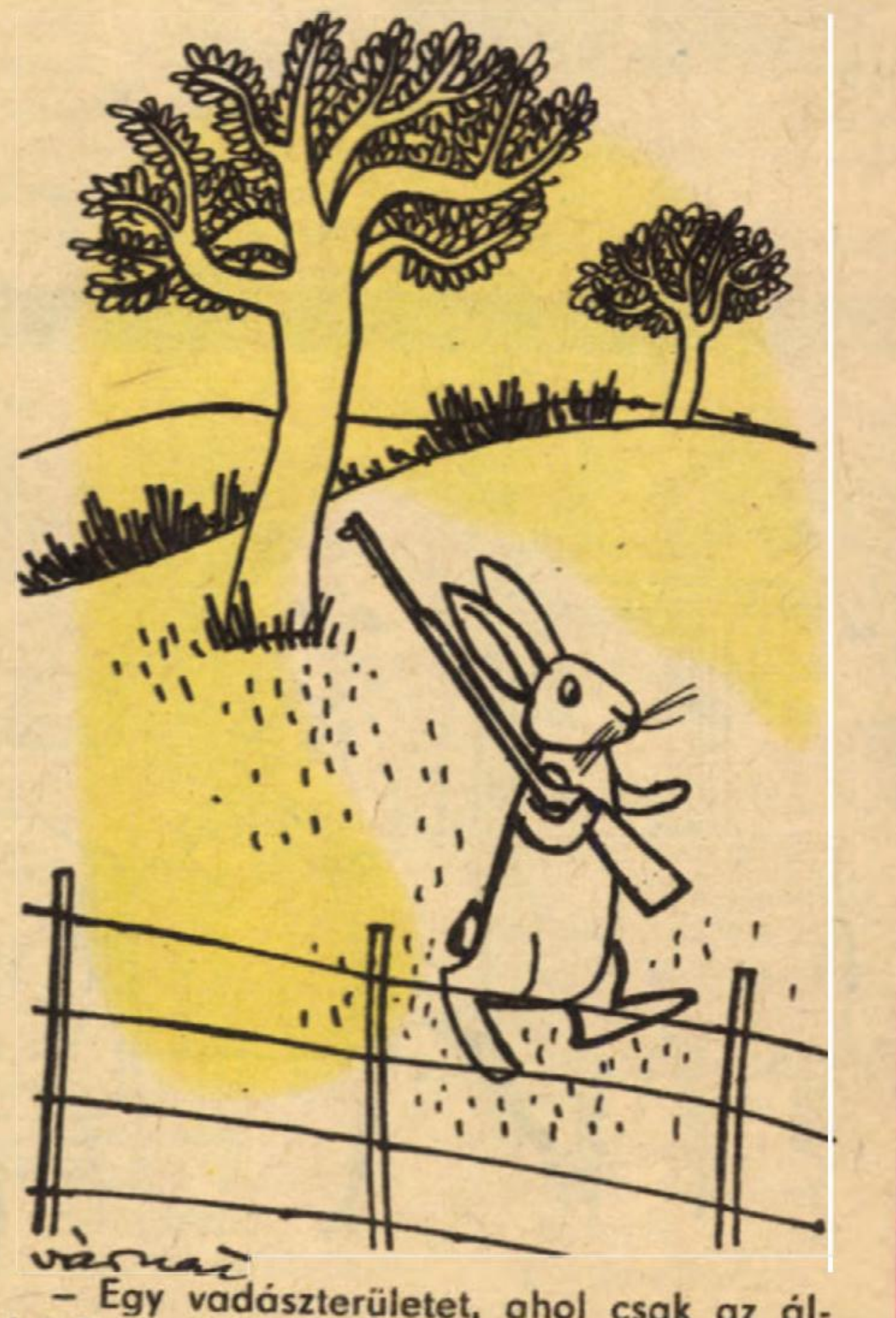

– Egy vadászterületet, ahol csak az állatok viselhetnének fegyvert.

Erdei Sándor:

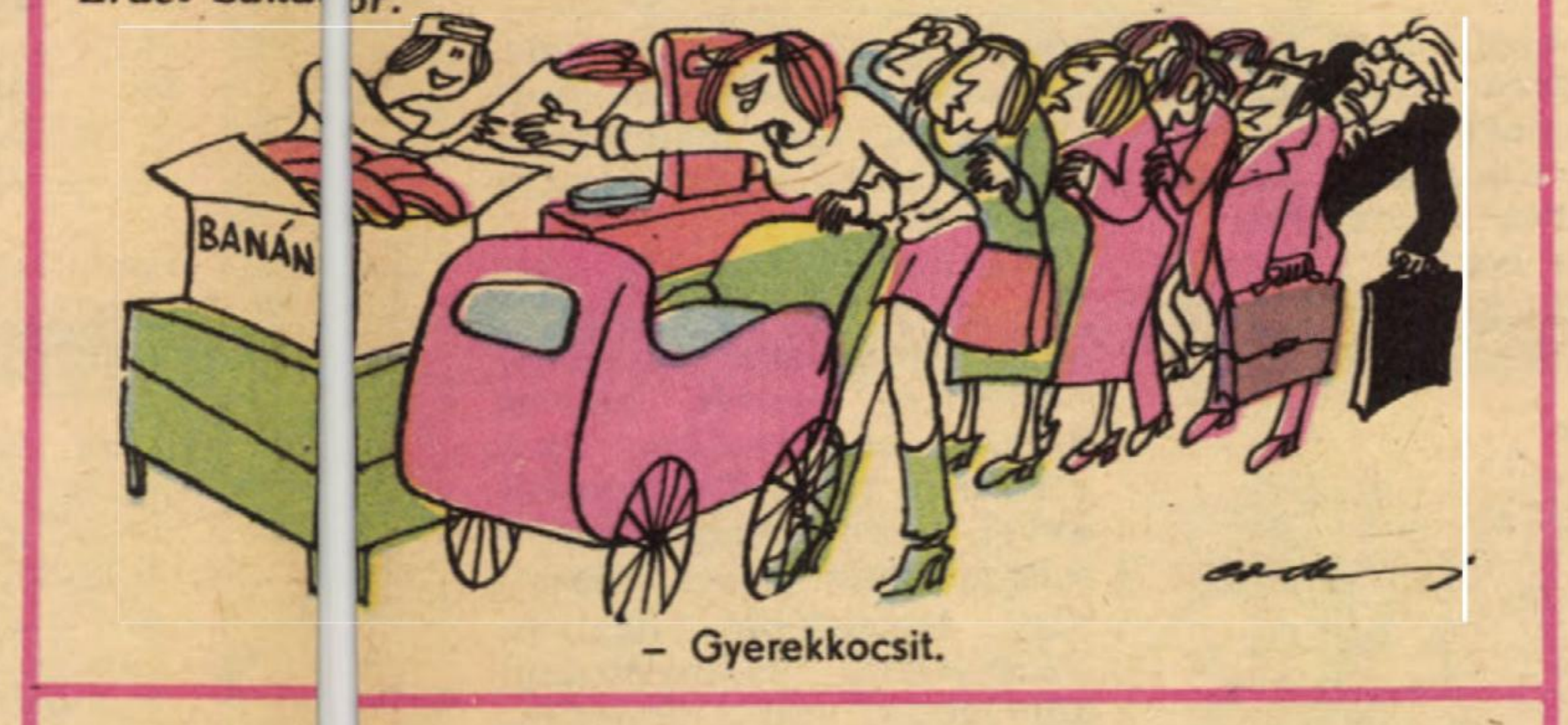

– Gyerekkocsit.

Balázs-Piri Balázs:

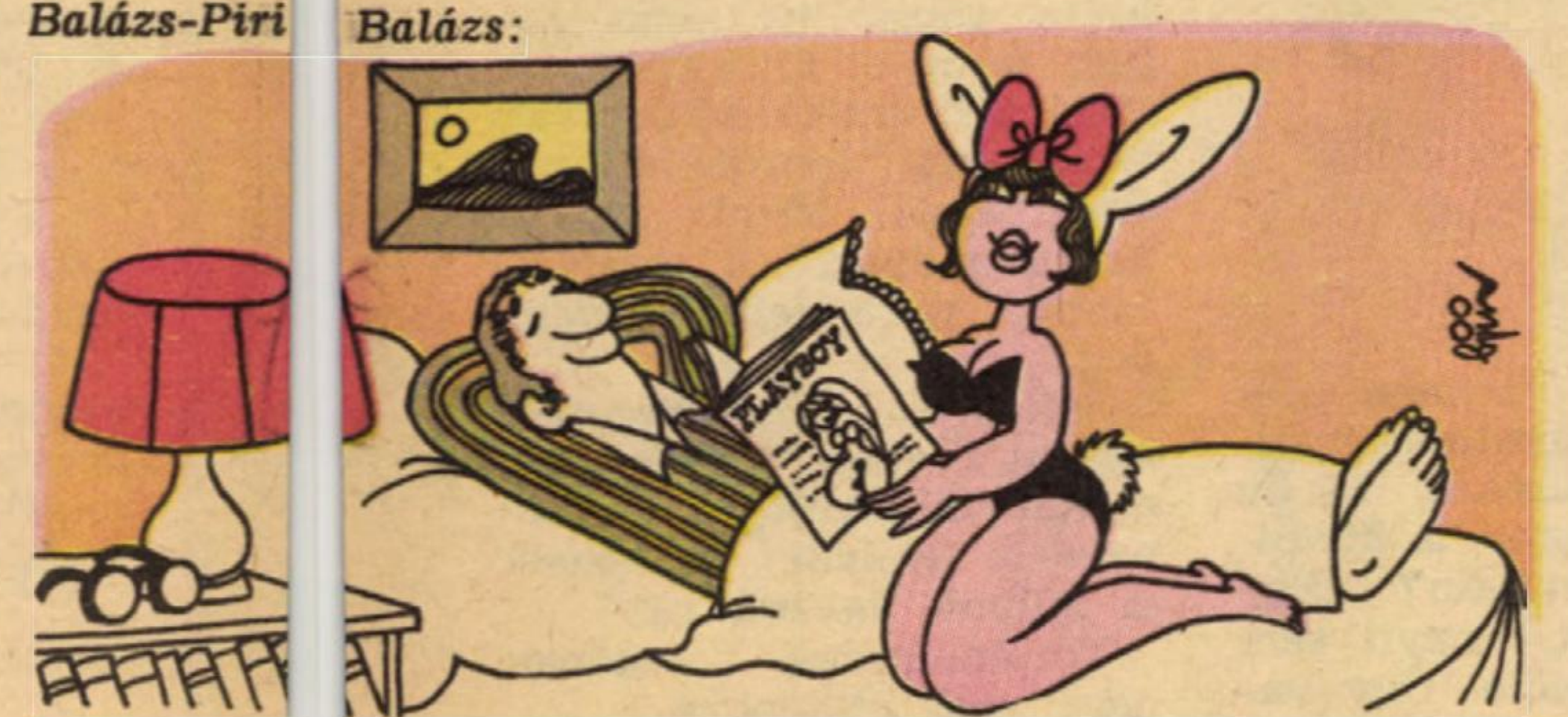

– Mesemondó szolgálatot.

Tót Gyula:

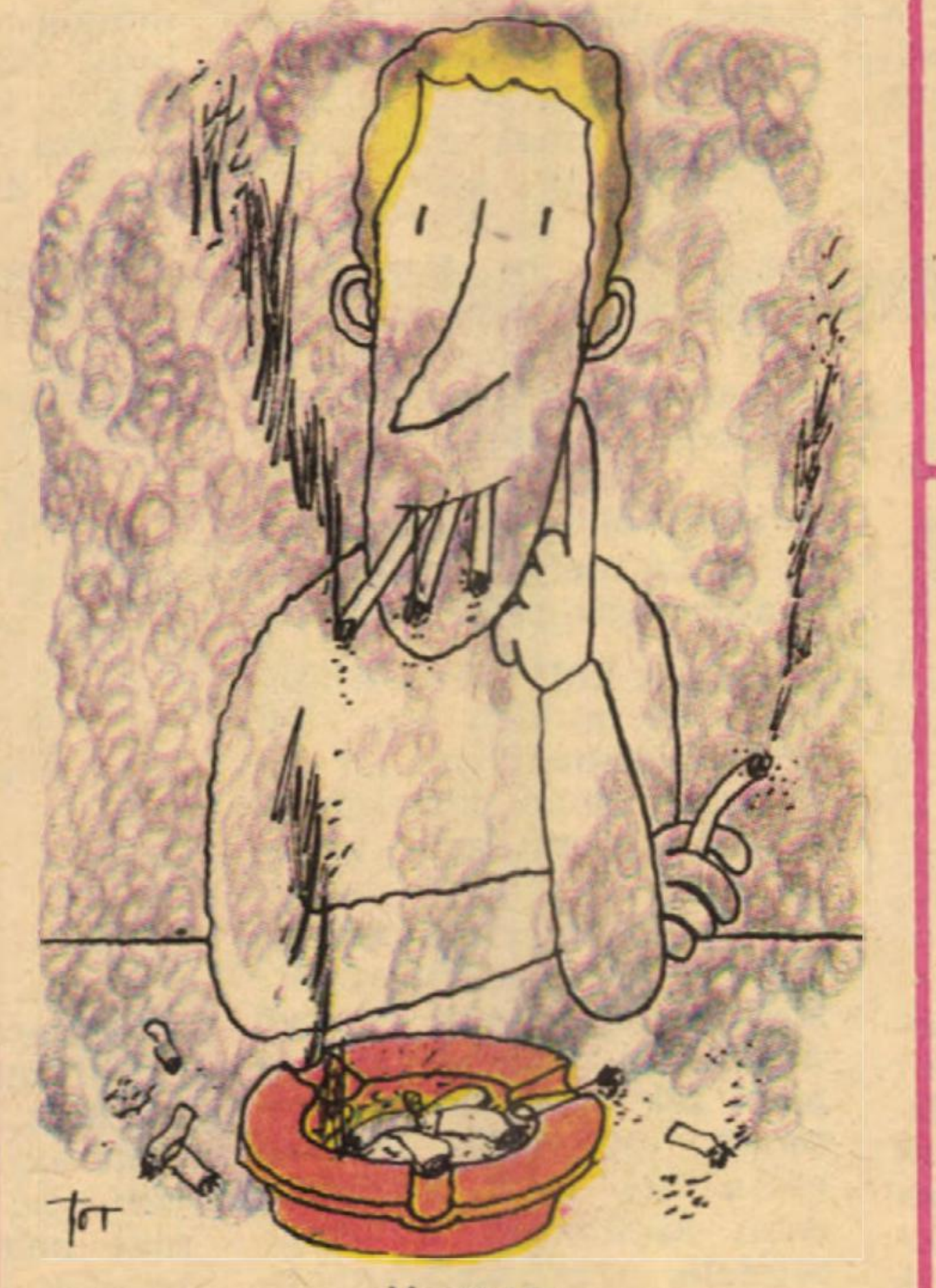

– Vastüdőt.

Sajdik Ferenc:

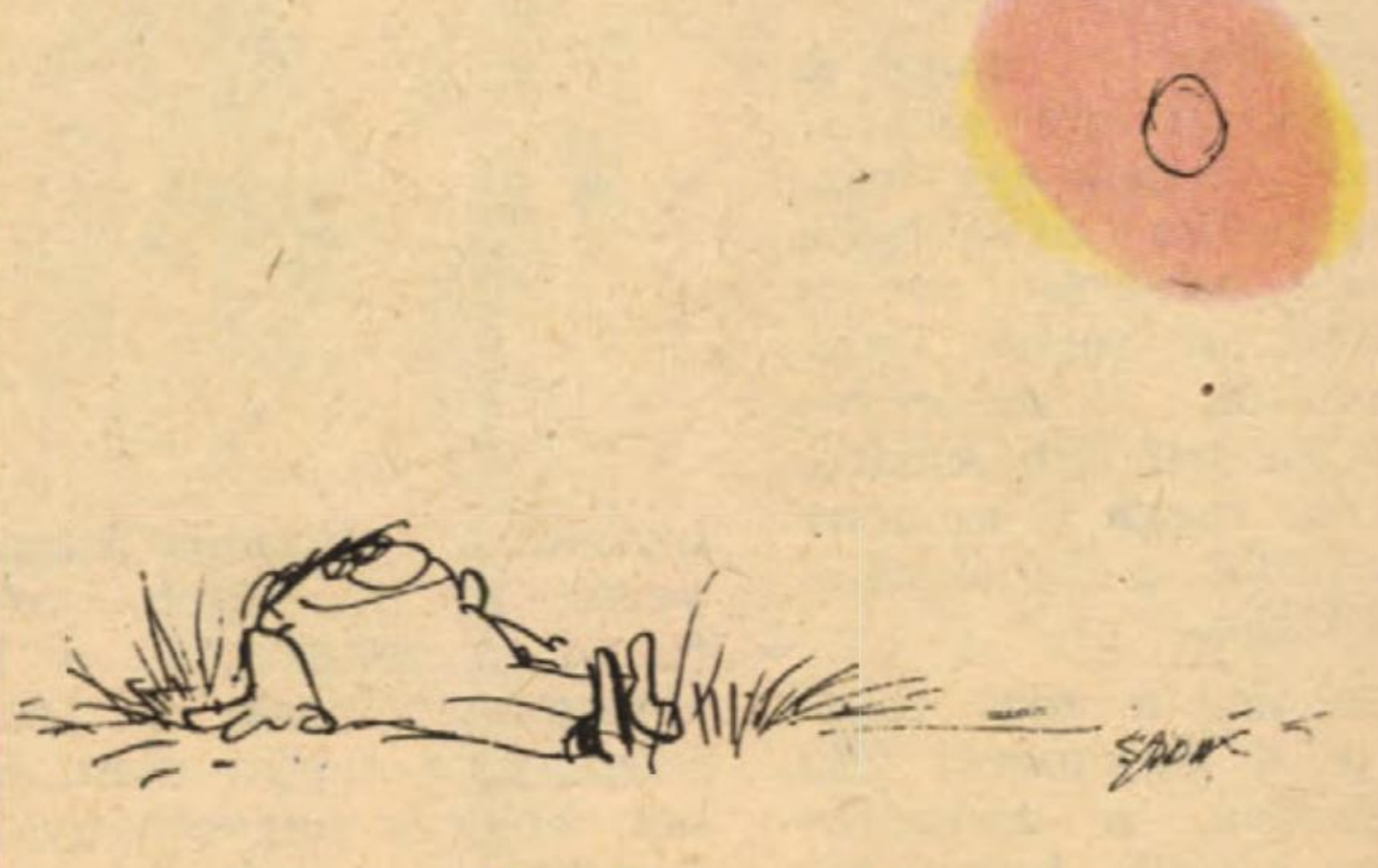

– Egy kis napsütést.

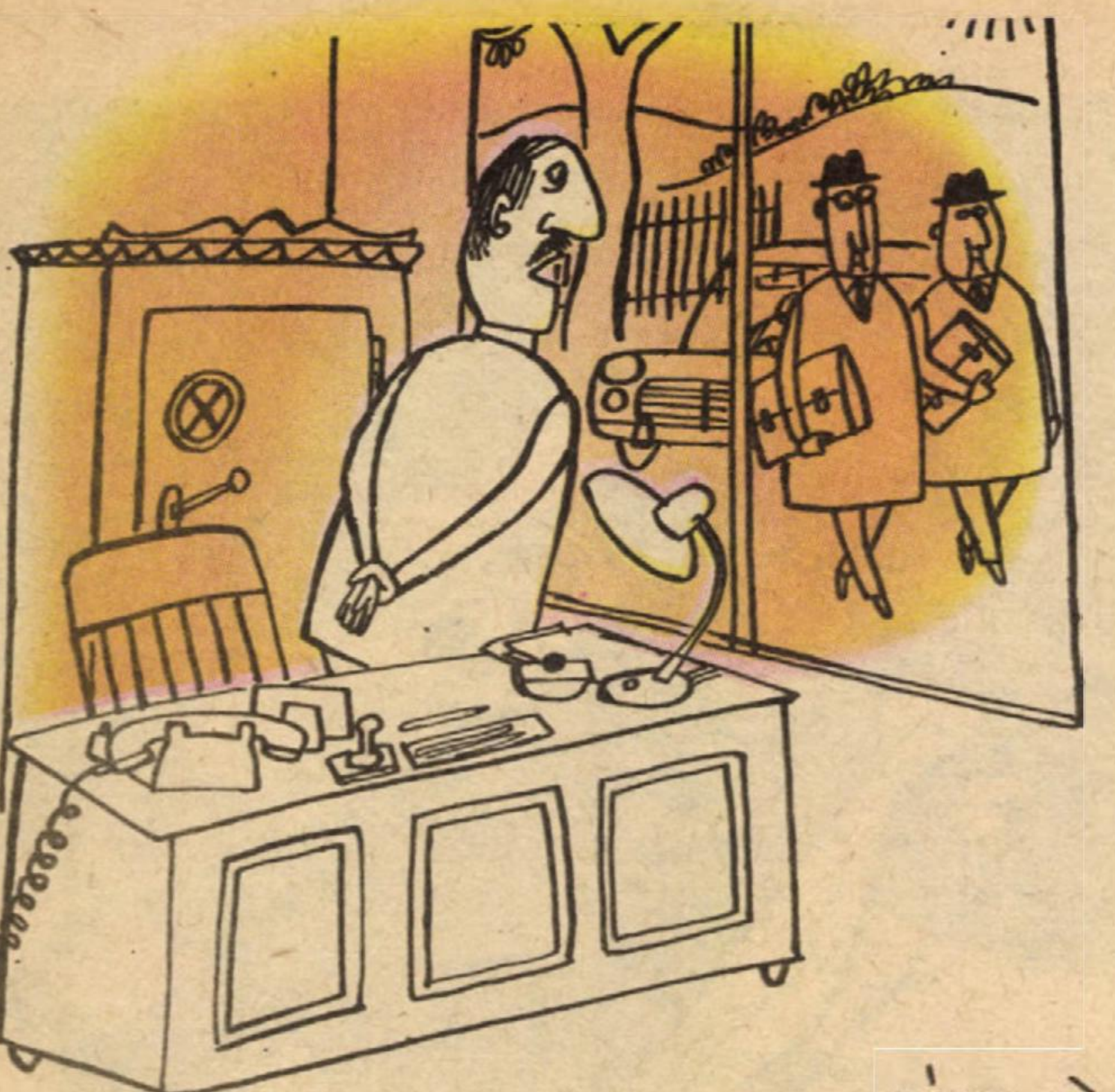

– Itt a tavasz. Megjöttek az első fecskék és az első revizorok . . .

MAI HÁZI MUZSIKÁLÁS

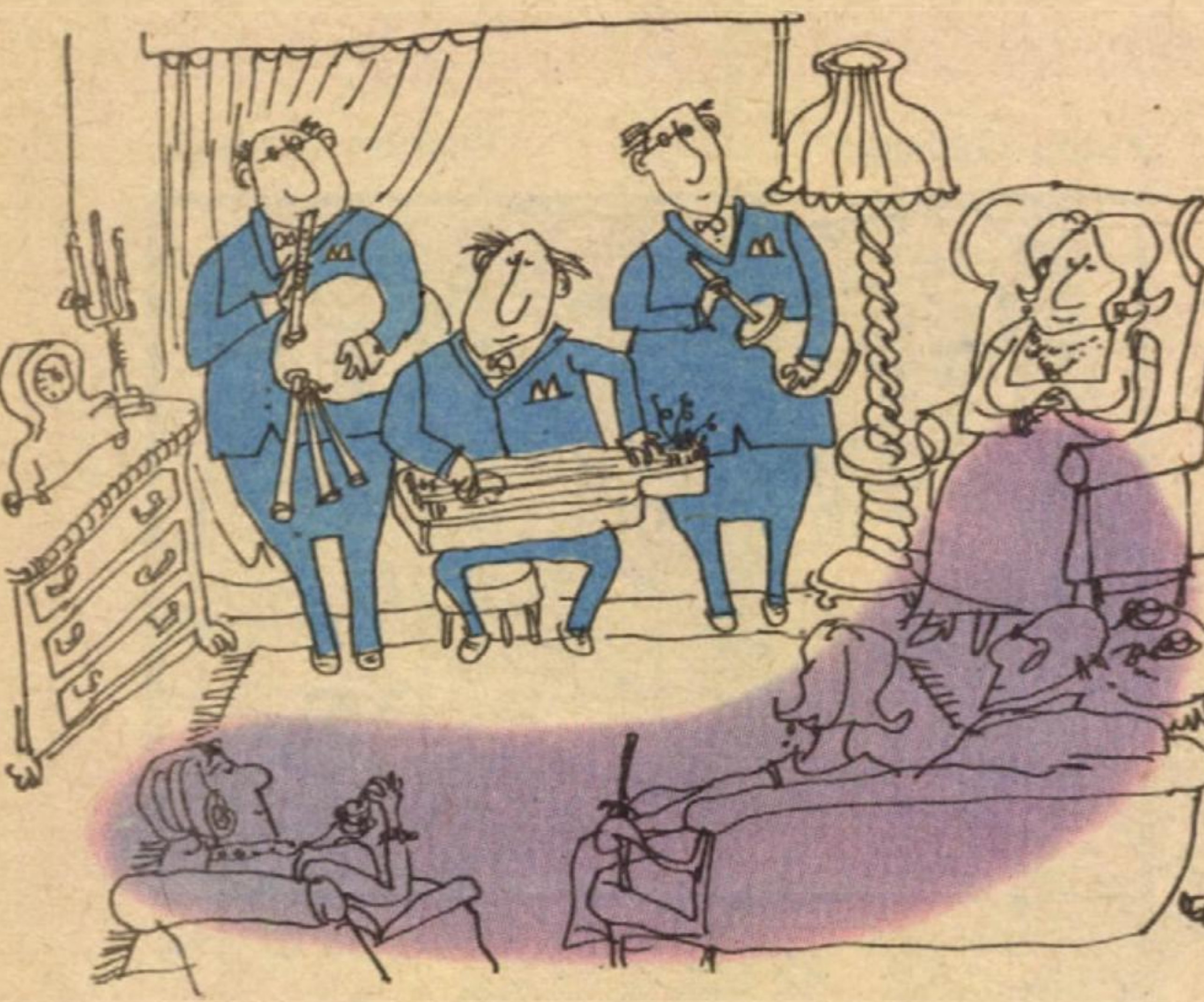

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A hollywoodi filmsztár pazar villájában tűz tör ki.

— Gyorsan hívja ki a televízió, a rádió riportereit és az újságok tudósítóit — parancsolja a háziasszony a szobalánynak. — Igaz is, még valamit ne felejtsen el: hívja ki a tűzoltókat is!

*

Két férfi iszogat a presszóban:

— Ez már így van! A legtöbb barátunk elhagyott bennünket. Mégis Gézát sajnálom a legjobban . . .

— Miért?

— Mert az özvegyét én vettem el feleségül.

*

— Hull a hajam, doktor úr, nem tudja, hogy tarthatnám meg?

— Egy dobozban . . .

*

Egy dél-amerikai labdarúgópályán kábelt fektető munkások két műfogsort és egy bírói sípot találnak a földben.

— Óvatosabban ássatok, fiúk! — mondja a munkavezető. — Talán a bíró egész csontvázát is kiáshatjuk.

— Ugyan, ez aligha lehetséges — válaszolja az egyik munkás. — A többi része biztosan elmenekült . . .

KOMOLY AKADÁLY

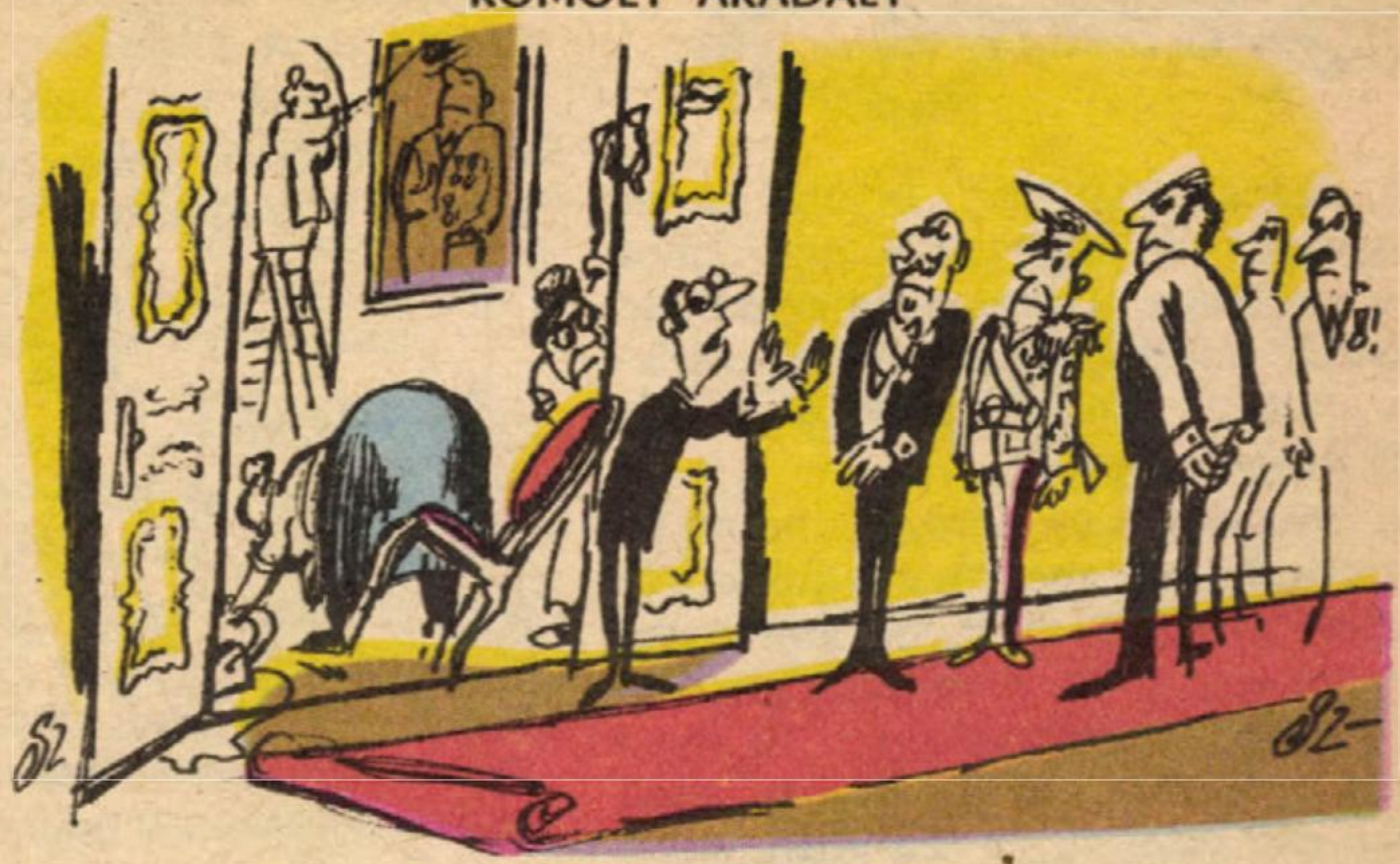

– Elnézést, elnök úr, még takarítanak a fogadóteremben.

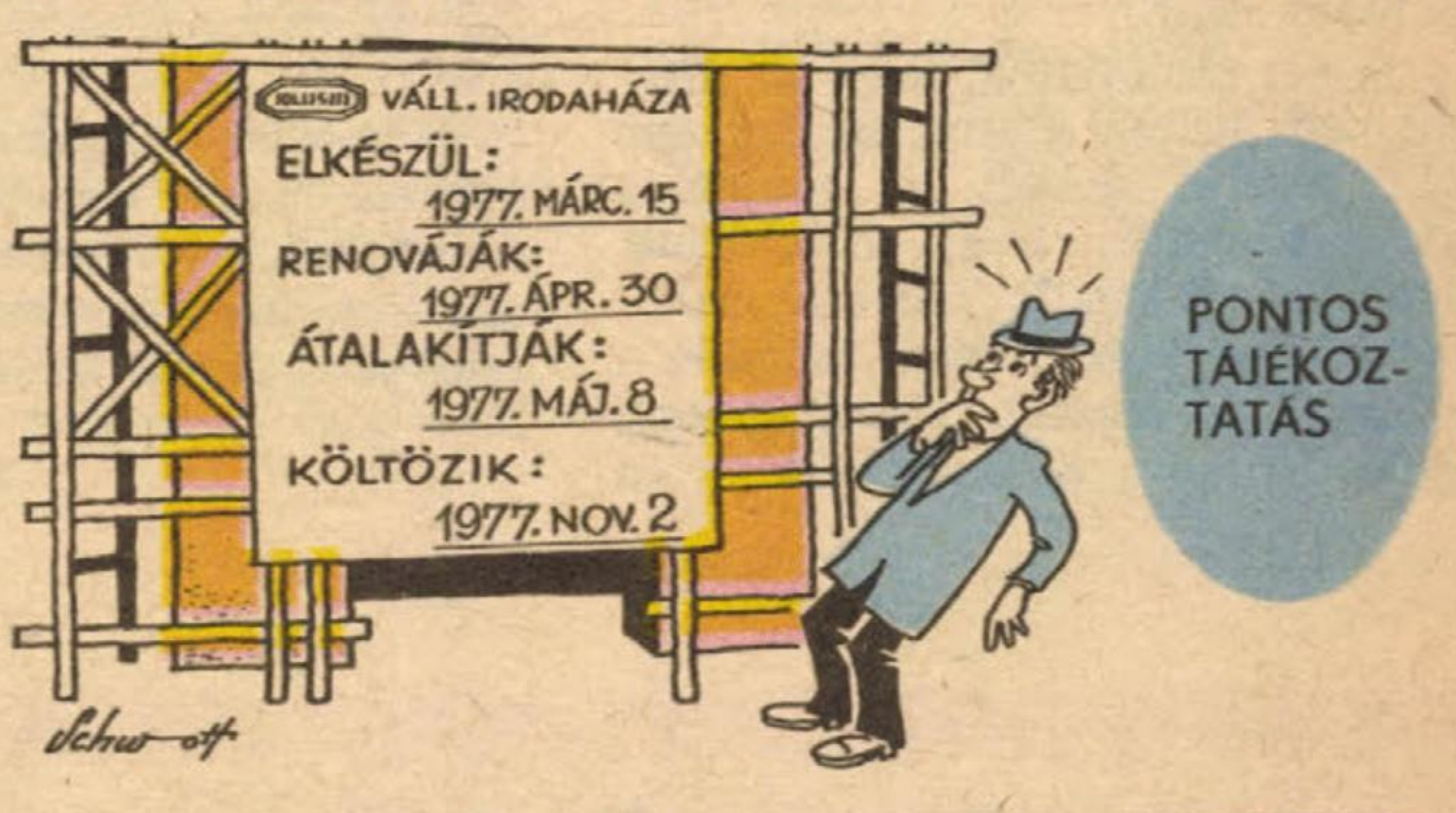

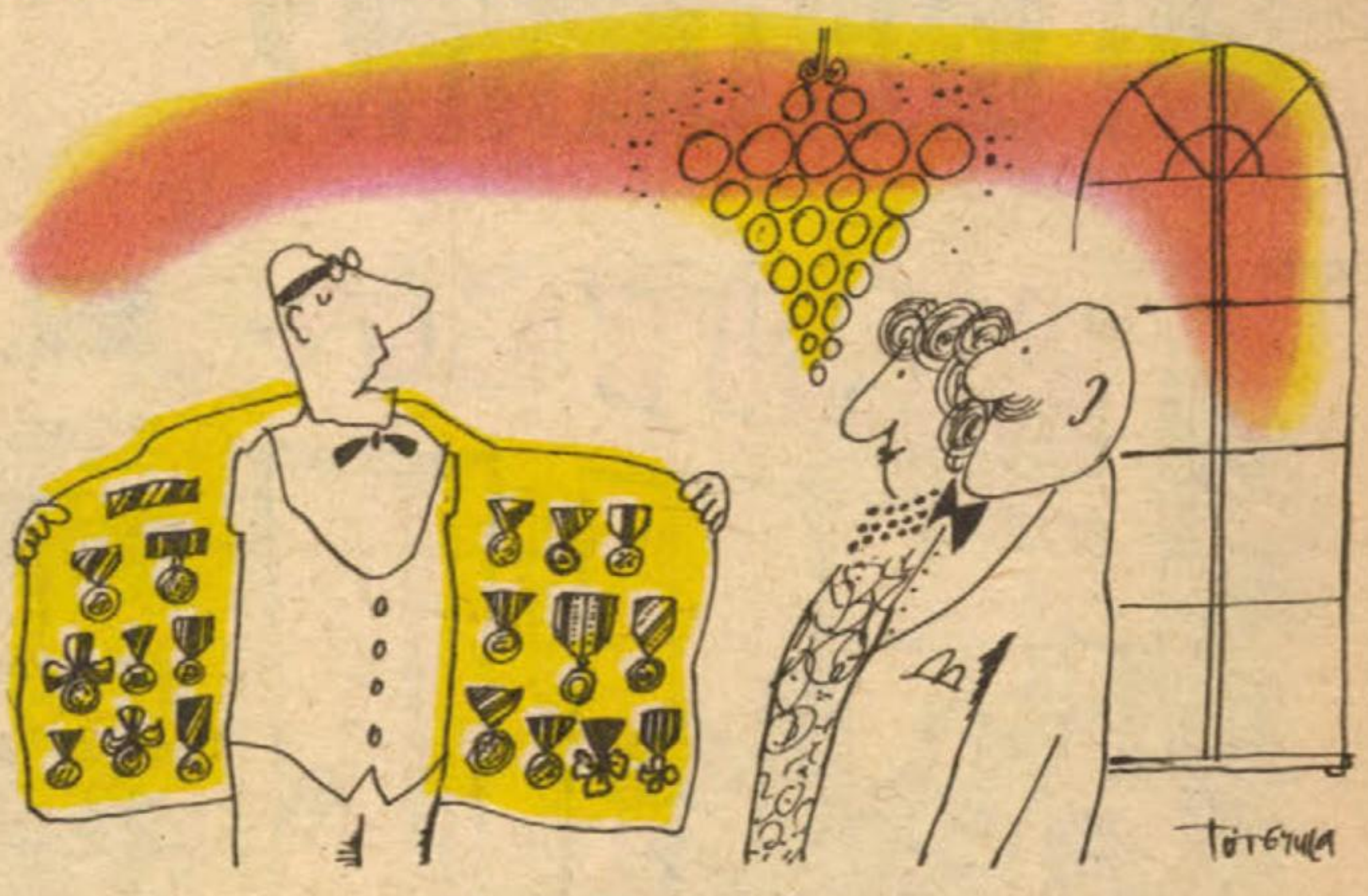

– Ezeket a titkos megbízatásokért kaptam.

ANZIKSZ MUHIRÓL - BATU KÁNNAK CÍMEZVE

Tisztelt kánom, nem tudom, emlékszik-e még arra az országra, amelyet 1242-ben oly sietve elhagyott, mindmáig pontosan ki nem deríthető okokból? És emlékszik-e vajon győzelmének színhelyére, a Mohi nevű mezővárosra? Az a város már régen nincs meg, van azonban egy Muhi nevű aprócska falu, toronyiránt 1—2 kilométernyire a hajdani csatahelytől.

Toronyiránt, mondom én. holott ez egy tornyasincs-falu, csupán egy deszka harangláb árválkodik az iskola udvarán, azt is negyvenötben hozták be az uradalomból, szegényes örökség, de hát Urbán báró, a földesúr maga is szegény volt, mindig a juhászaitól kért kölcsön.

Mitagadás, a mai földbirtokos, a **Sajómenti Tsz** sem gazdag, a zárszámadáskor kitűnt, hogy tavaly majdnem kétmillióval kevesebb volt a bevételük a tervezettnél. Rossz is a föld, sok a homok meg a kavics, a nagycsécsi téesszel kötött házasság sem volt túl szerencsés, a főkönyvelők is változgattak. Mert nemcsak a tatár dúl bennünket, tetszik tudni, hanem a folytonos átszervezés is. A tagok azért rendesen megkapták a fizetésüket, csak a téesz szegény, a tagjai nem, lehet, hogy a hagyományokhoz híven, a szövetkezet is a juhászaitól kér majd kölcsön?

Az egyéni gyarapodás jegyei mindenütt látszanak. Sok a módos, új ház a faluban. A családok többsége ennek ellenére a kiskonyhában szorong, a szép házba csak a vendégeket viszik be. Hja, építkezni már tudunk, lakni még nem. A gólya már itt is vasbeton villanyoszlopon fészkel, a nádtetős ház udvarán Zsiguli áll, szóval teljesen olyan ez a Muhi, mint bármelyik más magyarországi aprófalu.

Egyben különbözik a többitől: itt minden ház előtt állami kispad van. Valamikor a tanács könyvjóváírással kapott egyik vállalatunktól egy nagy halom csövet. Előbb a temetőt kerítették körül, aztán az iskolát, miután múlt és jövő dolgát így elrendezték, a jelen felé fordultak: a maradék csövekből minden porta elé lócát rakattak. Arra kiülhetnek a népek estefelé, meg vasárnaponként, egymást nézni. Más látványosság nem sok akad. Az előremozdulás még mindig elég lassú minálunk (minek sietnénk, nem hajt a tatár!), állva nehéz kivárni. Könnyebb a kispadon ülve, borozgatva.

Mert a bort a kavics is megtermi. A szőlők zöme direkttermő. Parancs jött rá: ki kell pusztítani, évente húsz százalékát, öt év alatt az írmagját is. Mondjam, ne mondjam? Egy tőke nem sok, annyit sem irtottak ki belőle. Úgy vagyunk mi a direkttermővel is, mint hajdan a tatárral, magunk erejéből meg nem szabadulunk tőle. Hacsak a szőlőtőkék meg nem gondolják magukat, s önszántukból el nem hagyják a falut.

Ha emlékjel: tábla, oszlop vagy szobor nyomán akarná meglelni hajdani hősködése helyét, kedves kánom, ne fáradjon, ilyet erre nem talál. Tíz-tizenkét évvel ezelőtt megjelent a faluban egy népes bizottság, emléktábla ügyben. Nézegették, hümmögtek, bólogattak, majd elmentek, azóta annyi hír sincs róluk, mint a tatárokról. A történtek emlékezetét csak a faluszéli csárda étlapja őrzi, ahol Muhi puszta bográcsgulyást és tatárpecsenyét is rendelhet a vendég.

Sokan berzenkednek amiatt, hogy történelmi személyiségekről és eseményekről ételeket neveznek el nálunk. Igazuk van.

Történelmünk valóban nem való étlapokra.

Nehéz megemészteni.

Rádványi Barna

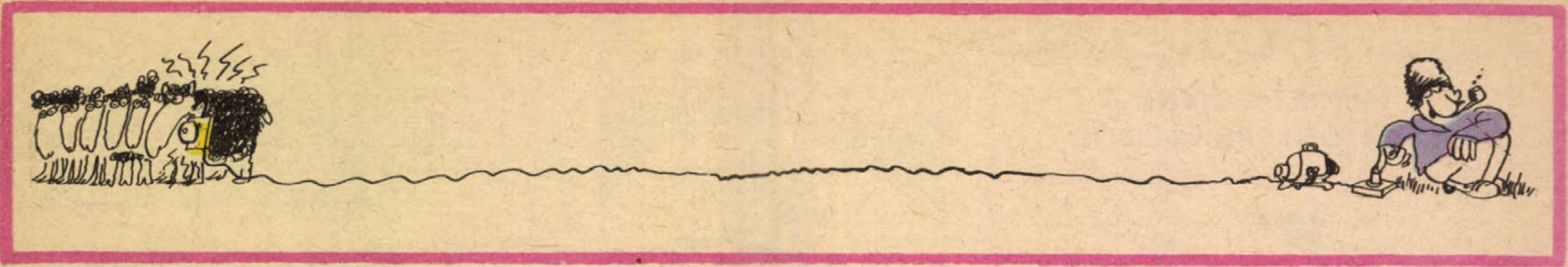

BIMM BAMM

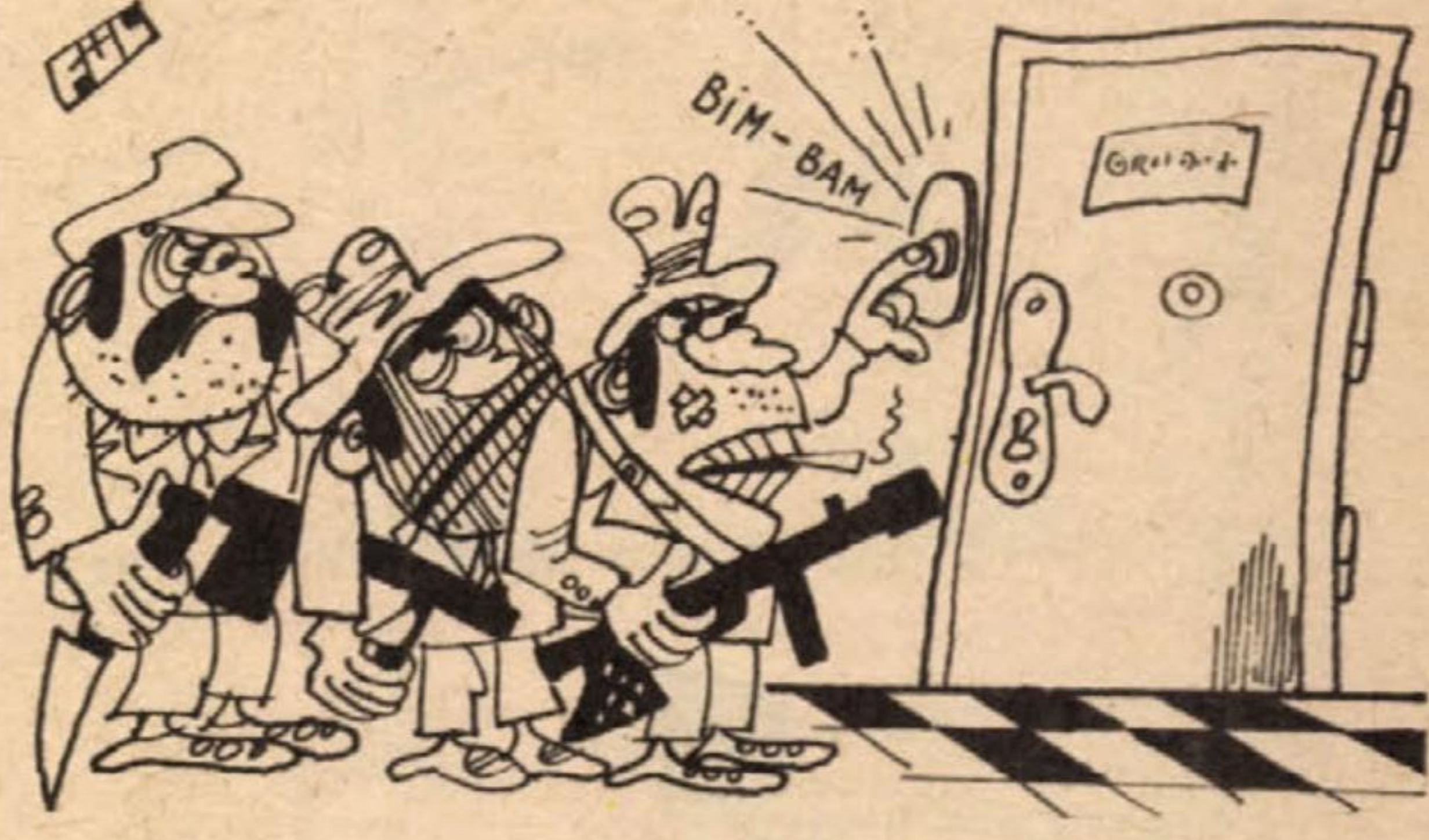

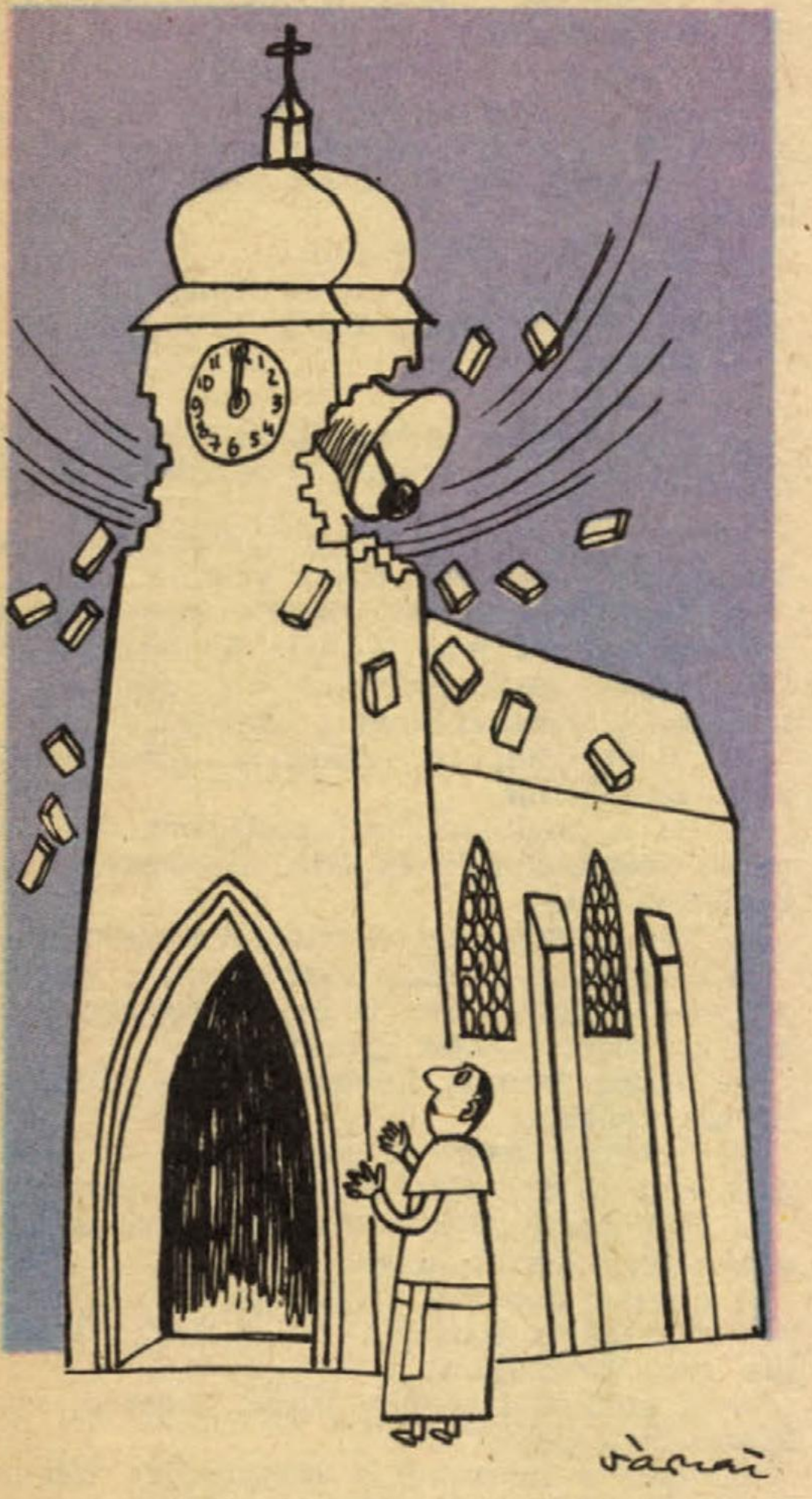

SAJDIK, VÁRNAI, FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI, DALLOS,
LEHOCZKI, BRENNER

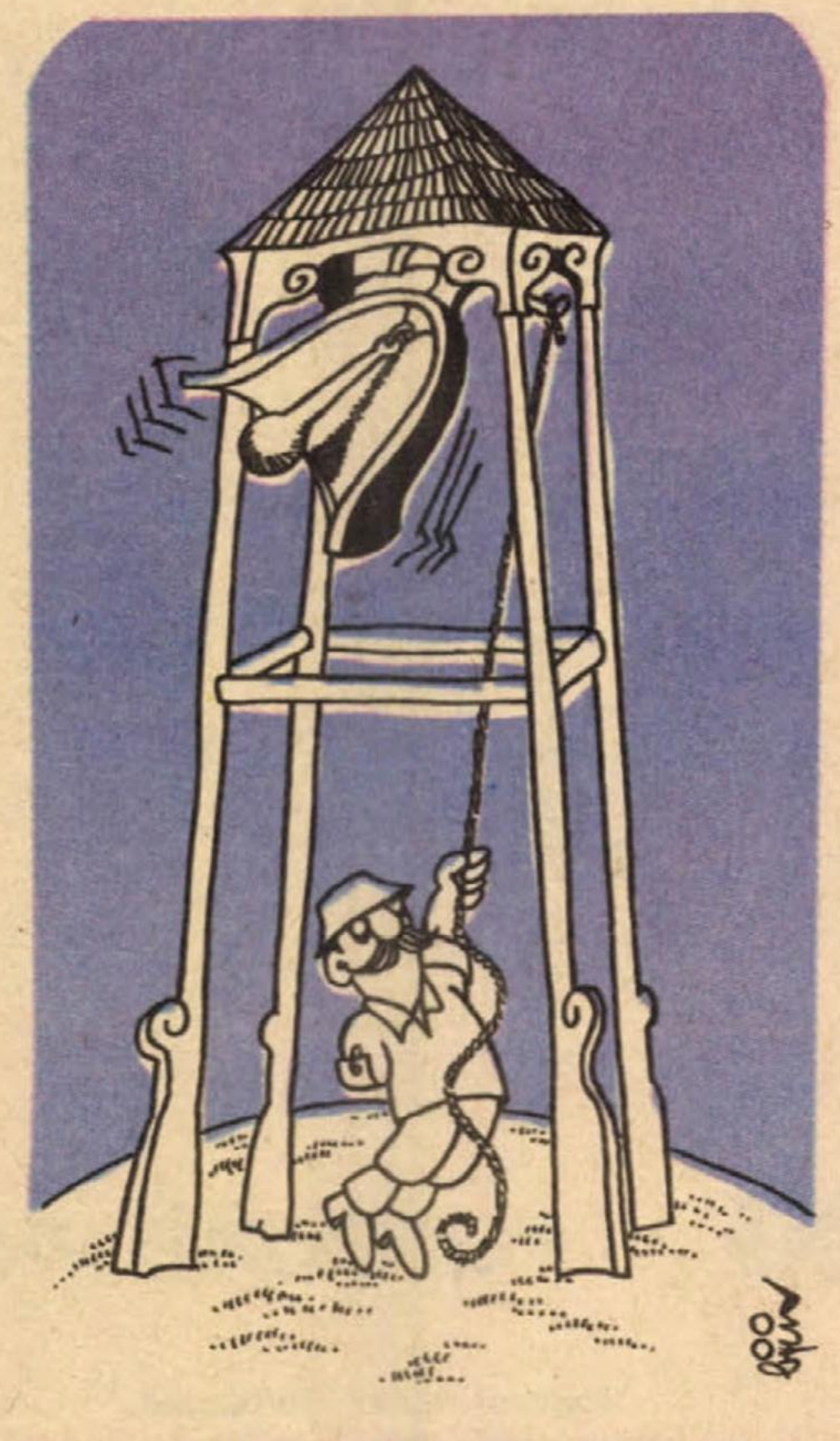

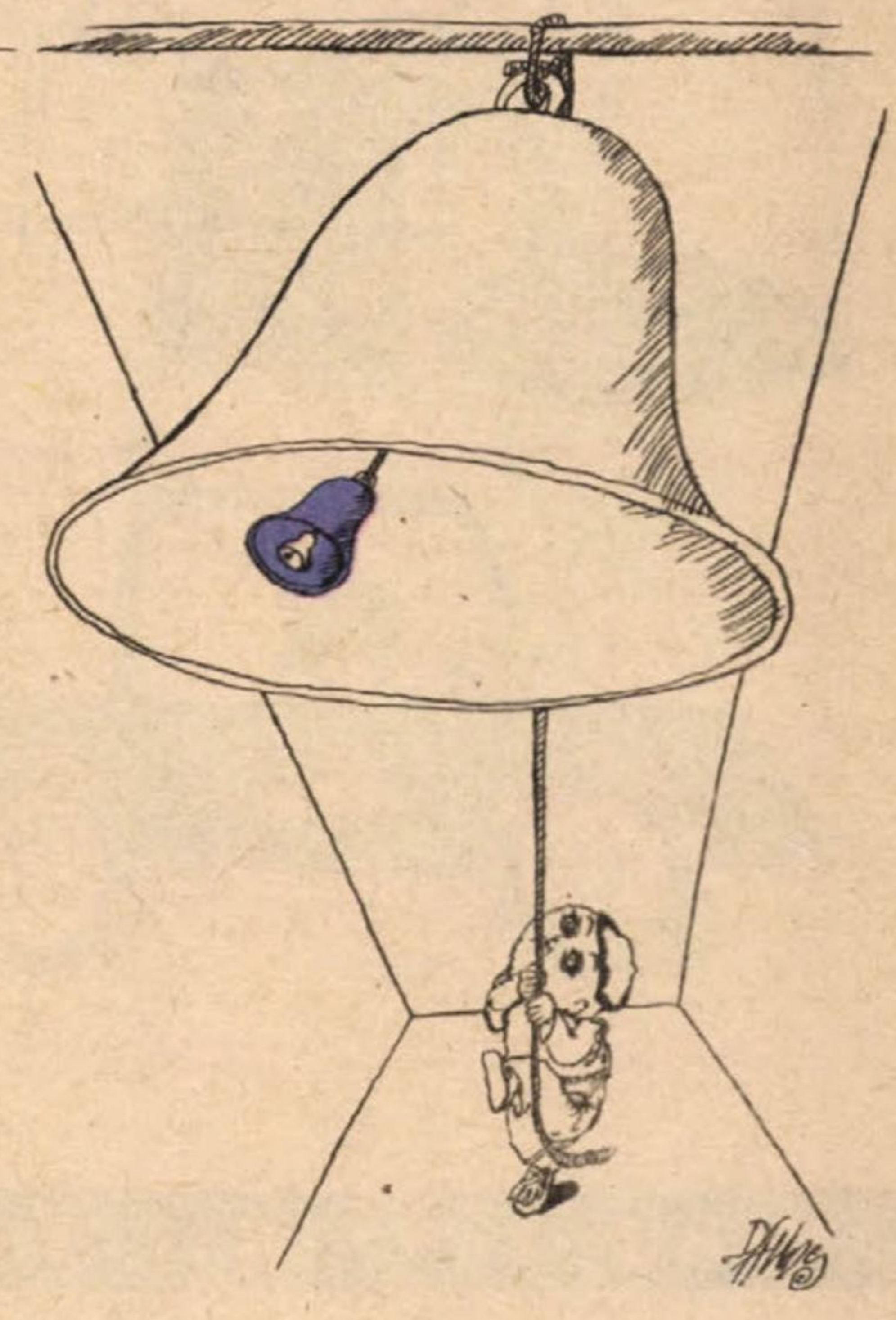

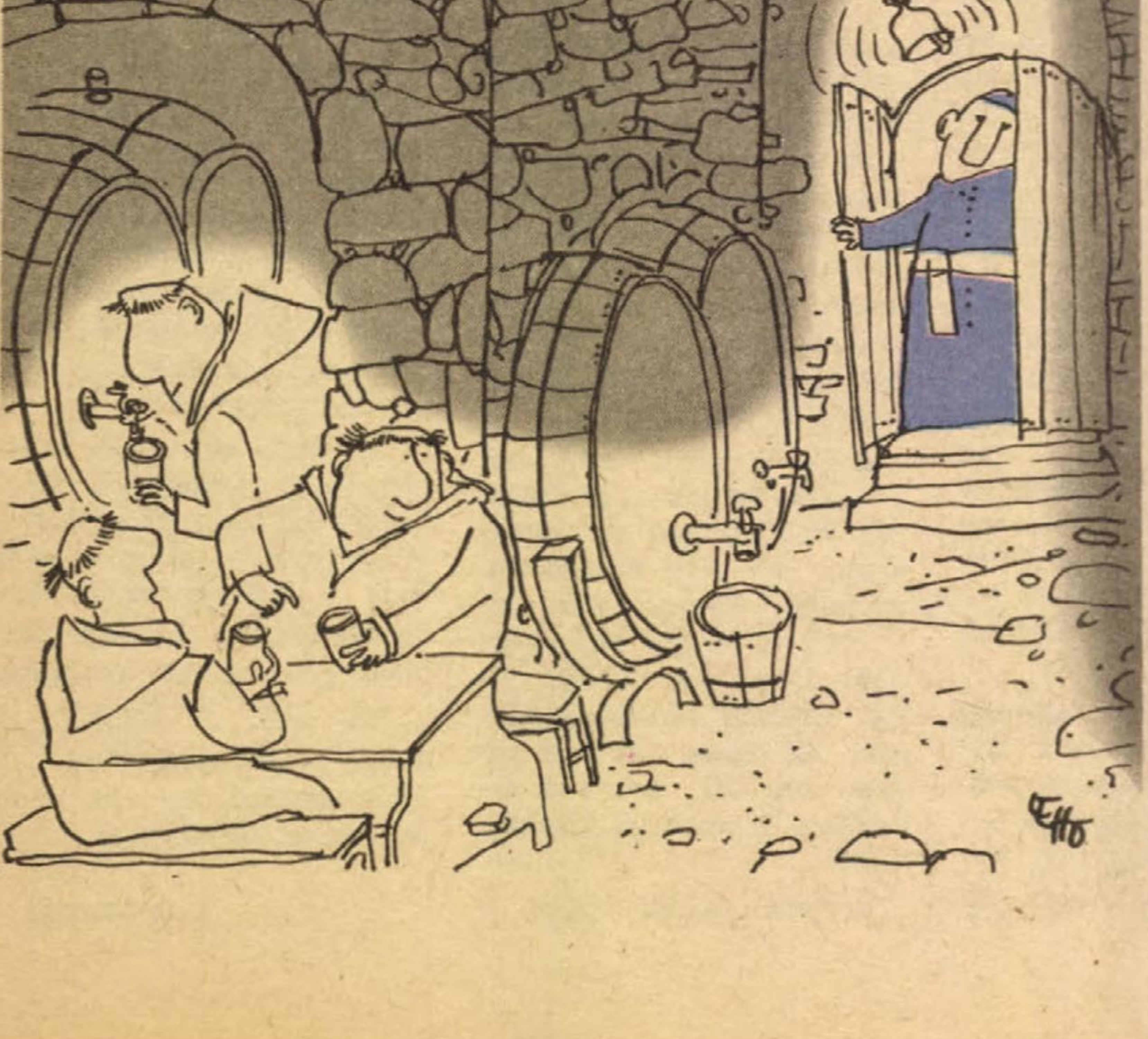

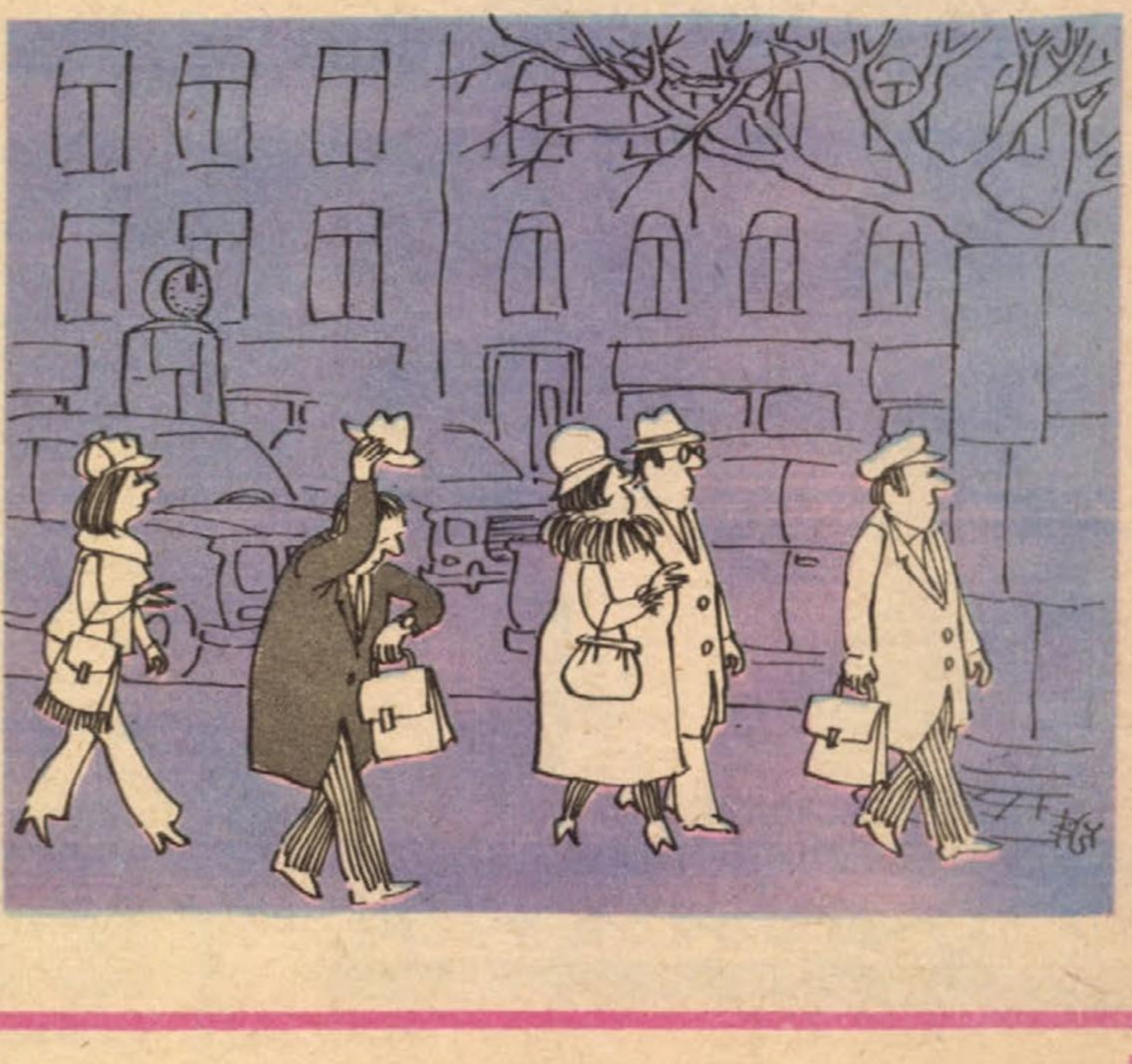

TÉLI SPORTOK

IMPORT HUMOR
A POZSONYI ROHÁČ-BÓL

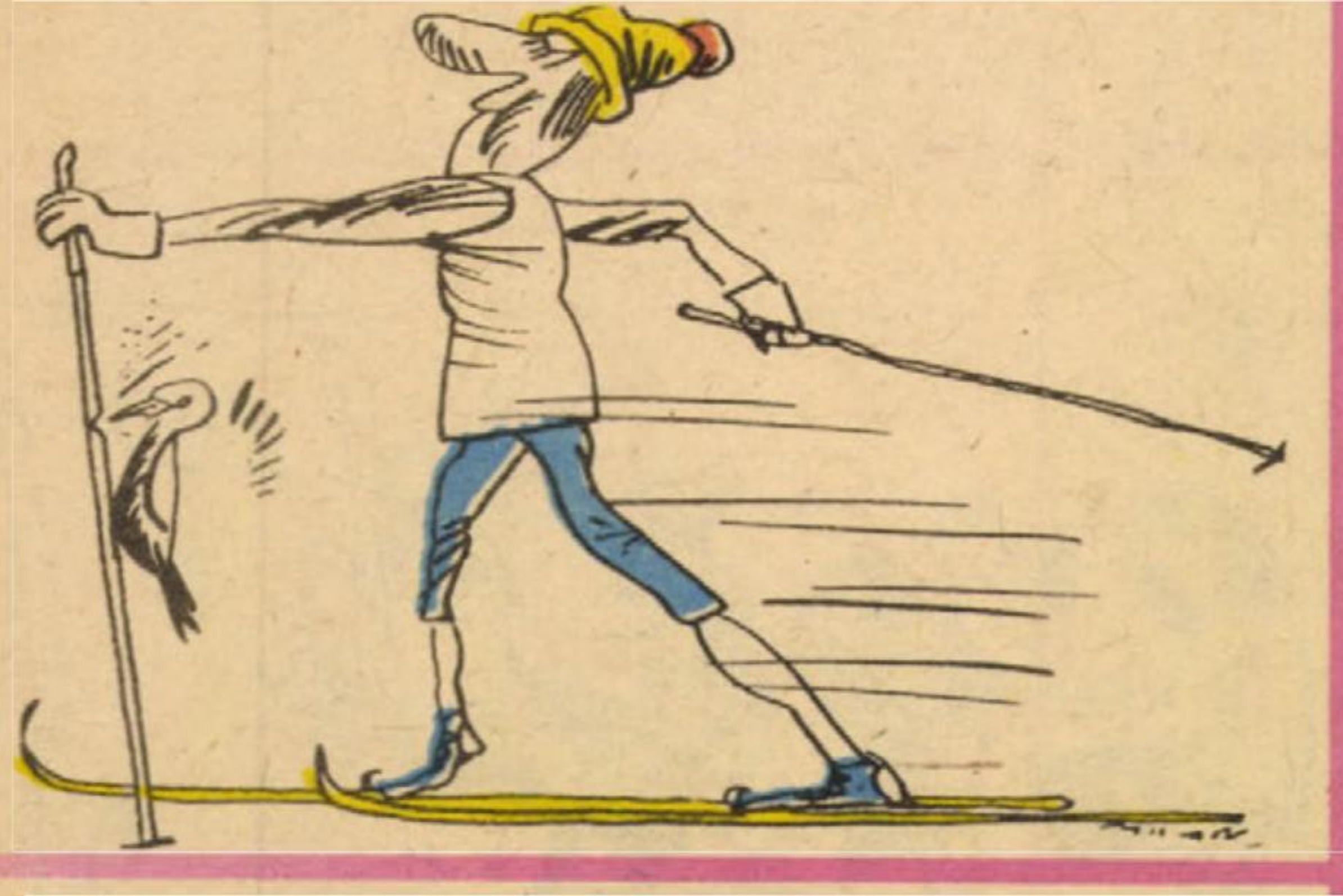

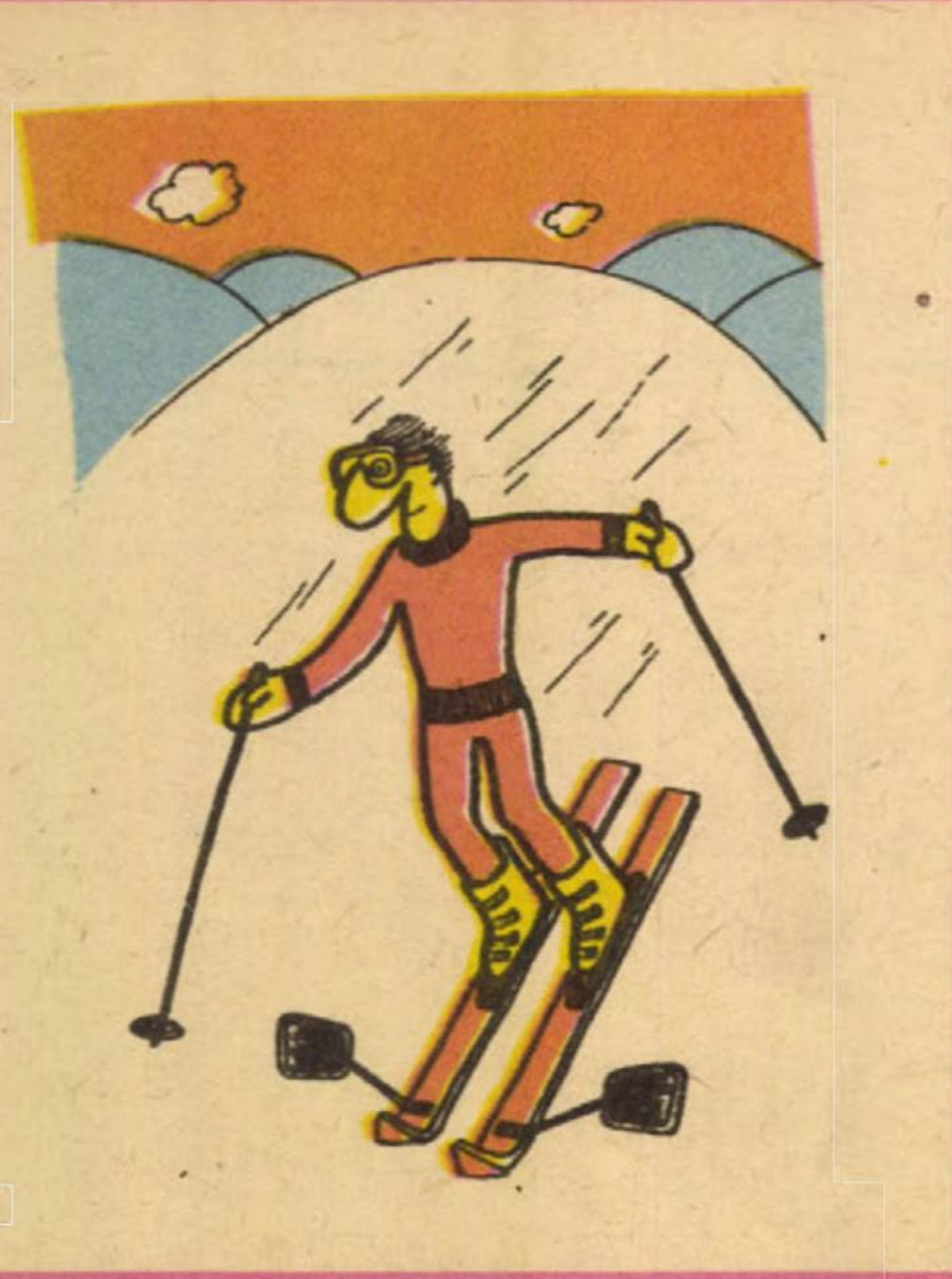

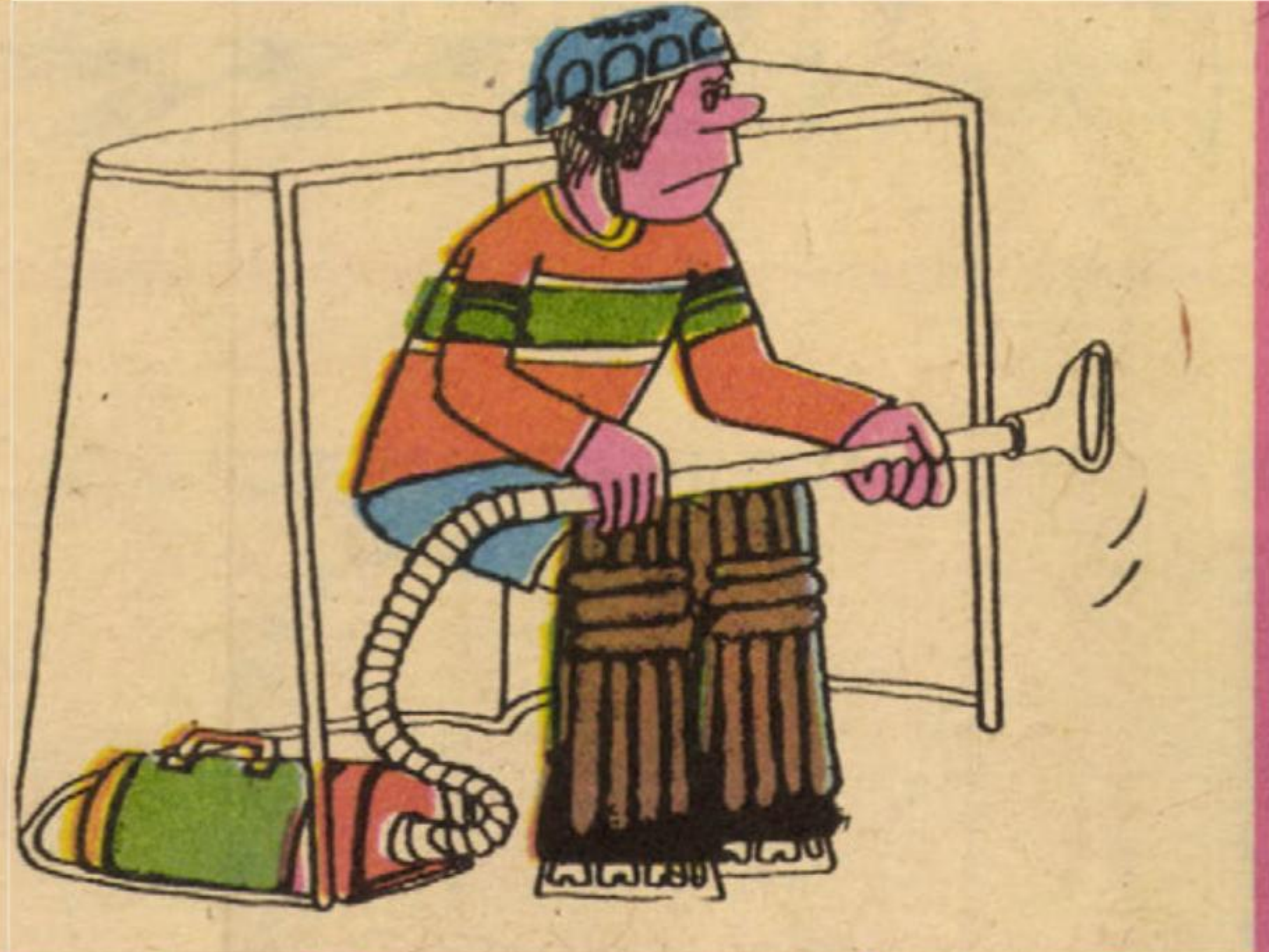

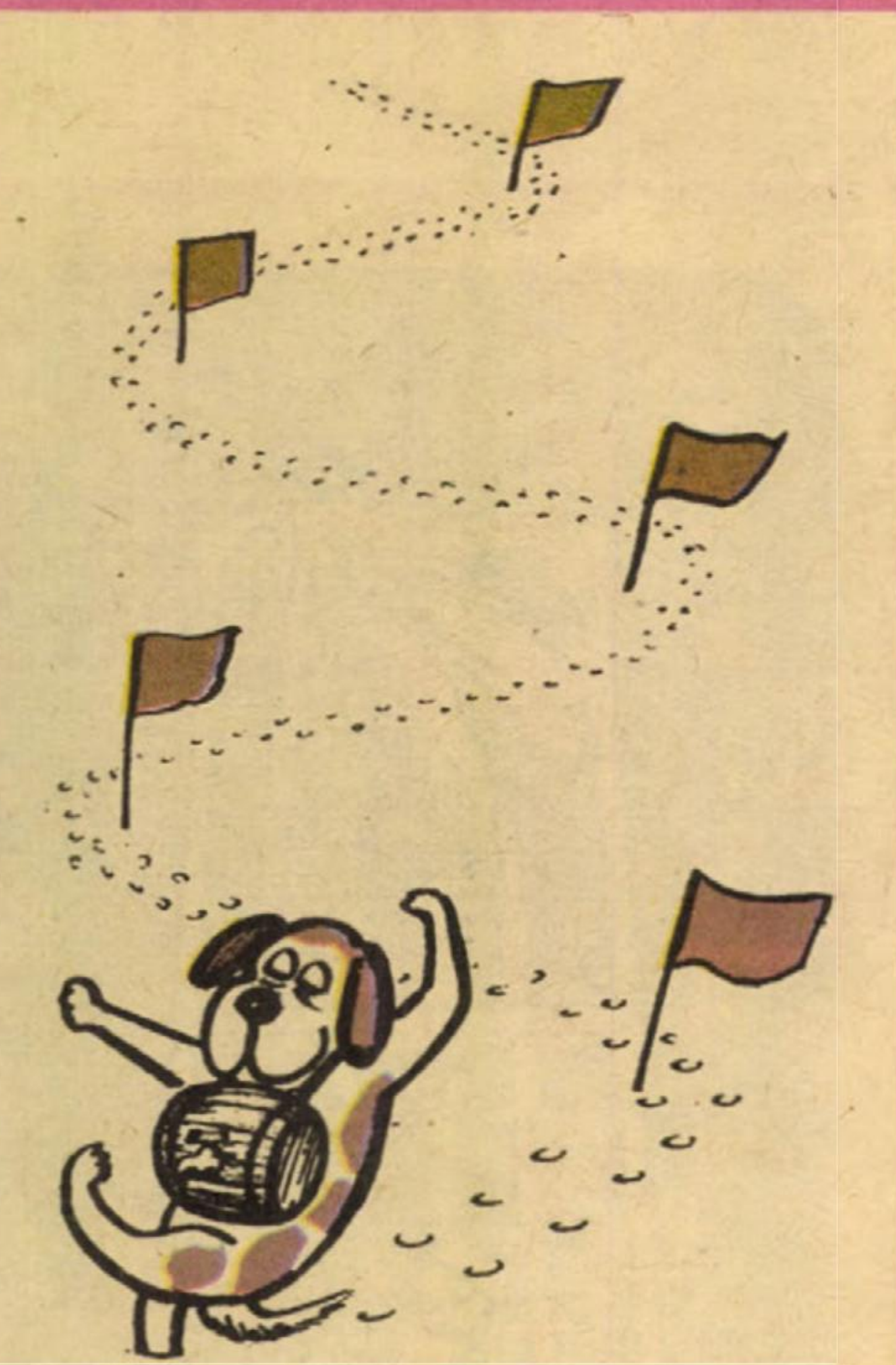

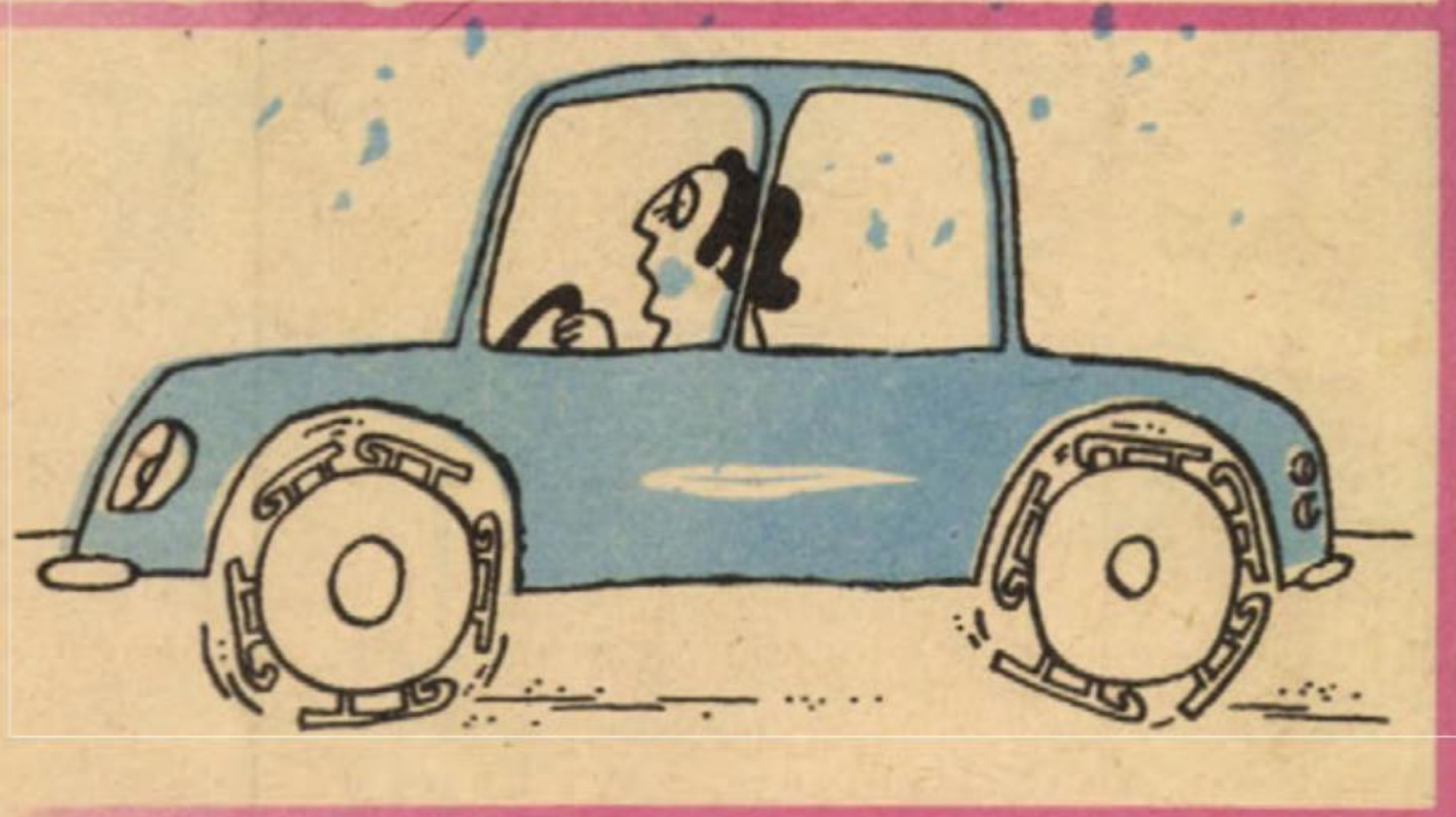

RÉZGYŰRŰ A KAPU ALATT

A srácra a Margit-híd közelében, egy kapu alatt lettem figyelmes. Karikagyűrűt kínált egy nőnek.

— Tizennégy karátos — mondta —, és csak háromszáz forint.

Az asszony a fejét csóválta:

— Réz ez, öcskös! Még hogy tizennégy karátos! A tizennégy stimmelhet. Annyi lehetsz te. Nem szégyelled magad? Egy ilyen gyerek és már...

A fiú most felém fordult.

— Pedig arany. A spiné nem ért hozzá. Megvenné? A mamám beteg, kell a pénz.

— Mutasd.

— Tessék.

A mérges nőnek persze igaza volt. Én mégis így szóltam a gyerekhez, magamban kuncogva:

— Megvenném, de nincs nálam elég pénz. Itt lakom a közelben, gyere velem.

A fiú gondolkozott, azután megindultunk a Bem rakpart felé. Közben óvatosan lehúztam saját karikagyűrűmet az ujjamról és könnyedén becsúztattam a zsebembe.

A Bem rakparti zálogház pincelépcsője előtt megálltunk.

— Itt a zaciban megbecsültetem. Ha legalább kétszázat ígérnek érte, megveszem tőled háromszázért.

— Nem megyek be — mondta ijedten.

Megfogtam a karját, lesegítettem a lépcsőn. A becsüs ablaka előtt is erősen fogtam őt, és benyújtottam a saját gyűrűmet.

— Ötszáz forintot kaphat érte — közölte a becsüs unottan.

— Annyiért nem hagyom itt — mondtam, és a remegő gyerekkel kimentem az utcára.

— Hallottad? Ötszáz forintot akartak érte adni. Hogy került hozzád?

A siheder dadogva válaszolta:

— Nálunk a házból... A Karesz. Ő adta ide, hogy próbáljam...

— A szomszéd házban lakom. Akarod, hogy lehozzam a pénzt?

Kikapta a kezemből a rézgyűrűjét, félelme is eltűnt, szinte megvetéssel mondta:

— Volna esze becsapni engem!

És elrohant.

Palásti László

HIRDETÉS HIRDETÉS

Ára 1.80
iránytű
MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN
TARTALOM:
Szinházi műsorok 2–5. old.
Moziműsorok 6–9. old.
TIT programok 10. old
Zenei programok 11. old.
Kiállítások 12–14. old.
Rádióműsor 15. old
A tv műsora 16. old.
AZ ÚJSÁGÁRUSOKNÁL

FOGYASZTÁS FOGYASZTÁS NÉLKÜL

Hogyan lehet lefogyni? Évezredek óta foglalkoztatja az emberiséget ez az igen fontos kérdés. Koplalás, izzasztás, fogyókúrás receptek; gyümölcsnap, tejnap, tojásnap... ám ezek mit sem érnek, ha másnap pótoljuk az elvesztett kalóriákat.

Szovjet orvostudorok viszont kidolgoztak egy érdekes fogyasztó-módszert, melynek biztos a hatása. A páciensek befekszenek a kórházba, két hétig nem kapnak más ételt, csak üres teát. Az eredmény meglepő: visszanyerik sudár alakjukat, és a kúra végén frissen, fiatalosan rogyadoznak haza a kórházból.

Ehhez azonban állandó orvosi felügyelet kell. Állítólag hazánk néhány vendéglátóipari egységének vezetője mégis komolyan érdeklődik a fenti módszer iránt, hogyan tudnák éttermeikben azt bevezetni. Fogyókúrás menünek hívnák, a jelenlegi árak változatlanul hagyása mellett. Háromféle teával kombinálva: először hideg tea, aztán langyos tea, végül pocsék tea alkotná az ebédet, belső szakmai kifejezéssel a löttyöt.

Elég szomorú, hogy ezt a törekvést nem támogatják kellőképpen az illetékesek, így szép számú kövérjeink kénytelenek továbbra is elszigetelten küzdeni felesleges kilóik ellen. Csupán akaraterő kérdése az egész. De mit tegyen az, aki nem tud ellenállni a csábító falatoknak?

Vegyen példát arról a holland úriemberről, aki nemrégiben egyszerűen bevarratta a száját. Mindössze egy akkora likat hagyott nyitva, amin befér egy szalmaszál, hogy néha vízhez jusson, no meg levegőhöz, mert ehhez érthetetlen módon görcsösen ragaszkodik. A hírek szerint a fogyás néhány napon belül megindult, tehát bízvást javasolhatjuk molettebb hölgyeinknek, próbálják ki magukon a hollandus remek ötletét.

A napi egy kiló súlyveszteség garantálva. Karcsúak lesznek, gyönyörűek, és férjeik — amíg a kúra tart — elhalmozzák őket kedvességgel; hálásak lesznek azért a kis csöndért.

Ha csak a hölgyek ki nem veszik szájukból a szalmaszálat, és el nem kezdenek fütyörészni...

(selmeczi)

VILÁGFÁJDALOM

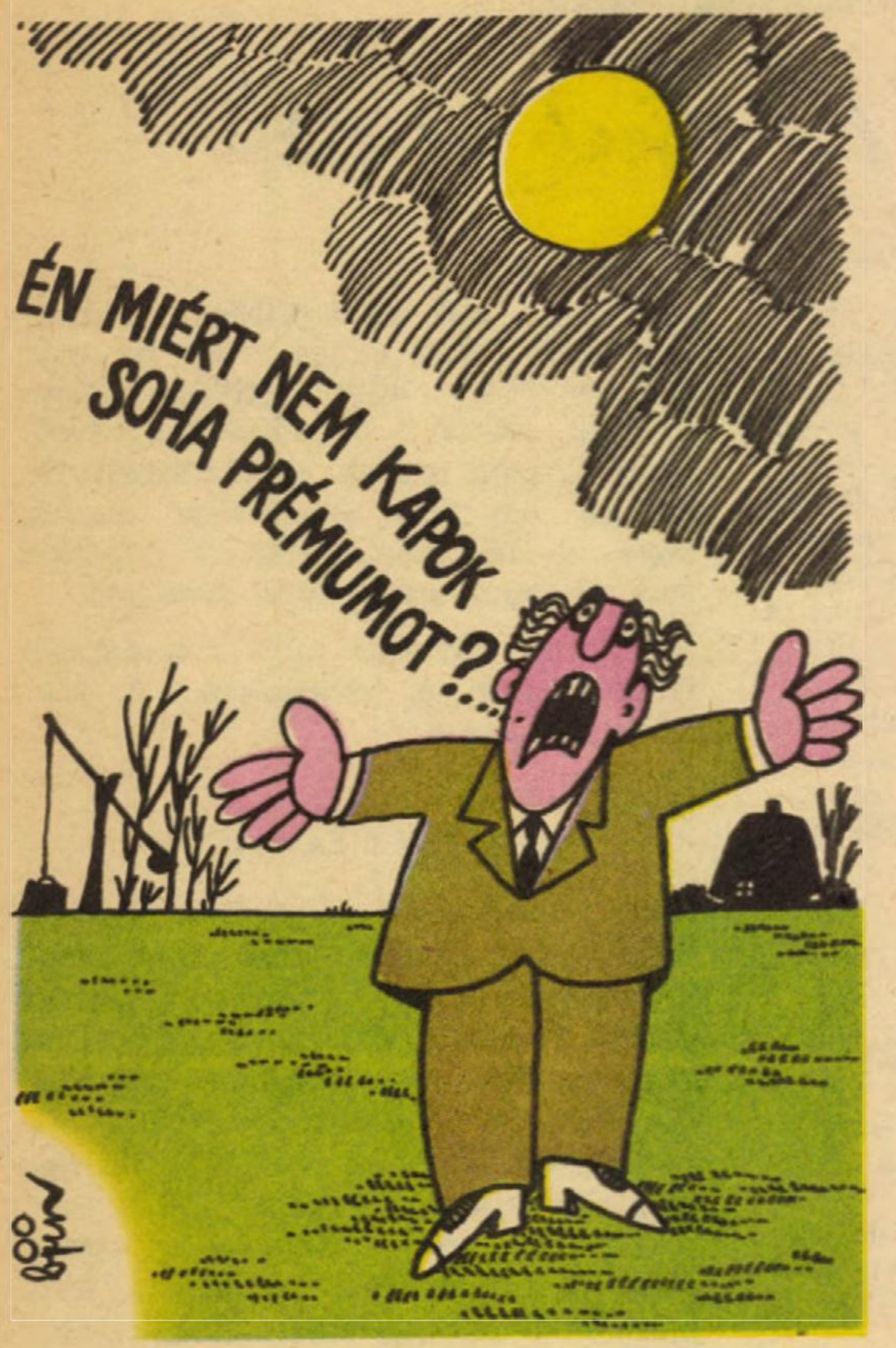
ÉN MIÉRT NEM KAPOK SOHA PRÉMIUMOT?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Az előadó egyhangúan darálja mondanivalóját. Egyszerre csak felkiált valaki az utolsó sorból:

— Hangosabban, kérem!

— Bocsássanak meg — mondja az előadó —, nem is gondoltam, hogy valaki figyel rám!

HIRDETÉS

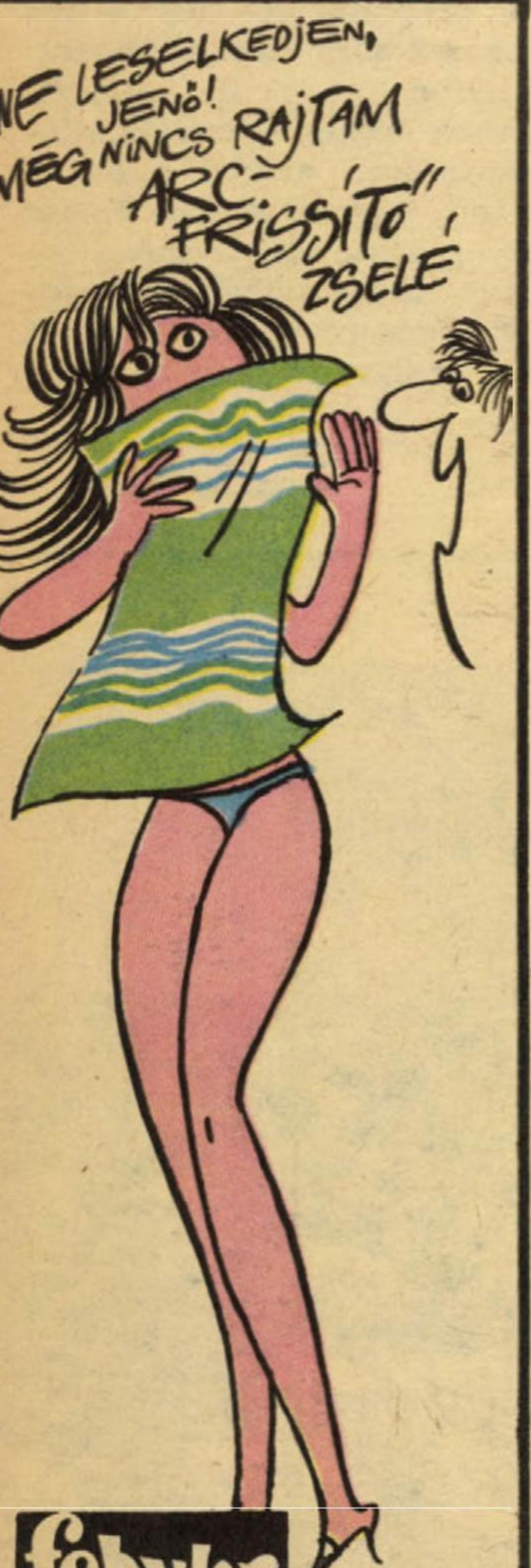
NE LESELKEDJEN, JENŐ! MÉG NINCS RAJTAM „ARC-FRISSÍTŐ" ZSELÉ

fabulon
ARCFRISSÍTŐ ZSELÉ
felpezsdíti a fáradt arcbőrt,
kisimítja az apró ráncokat.

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

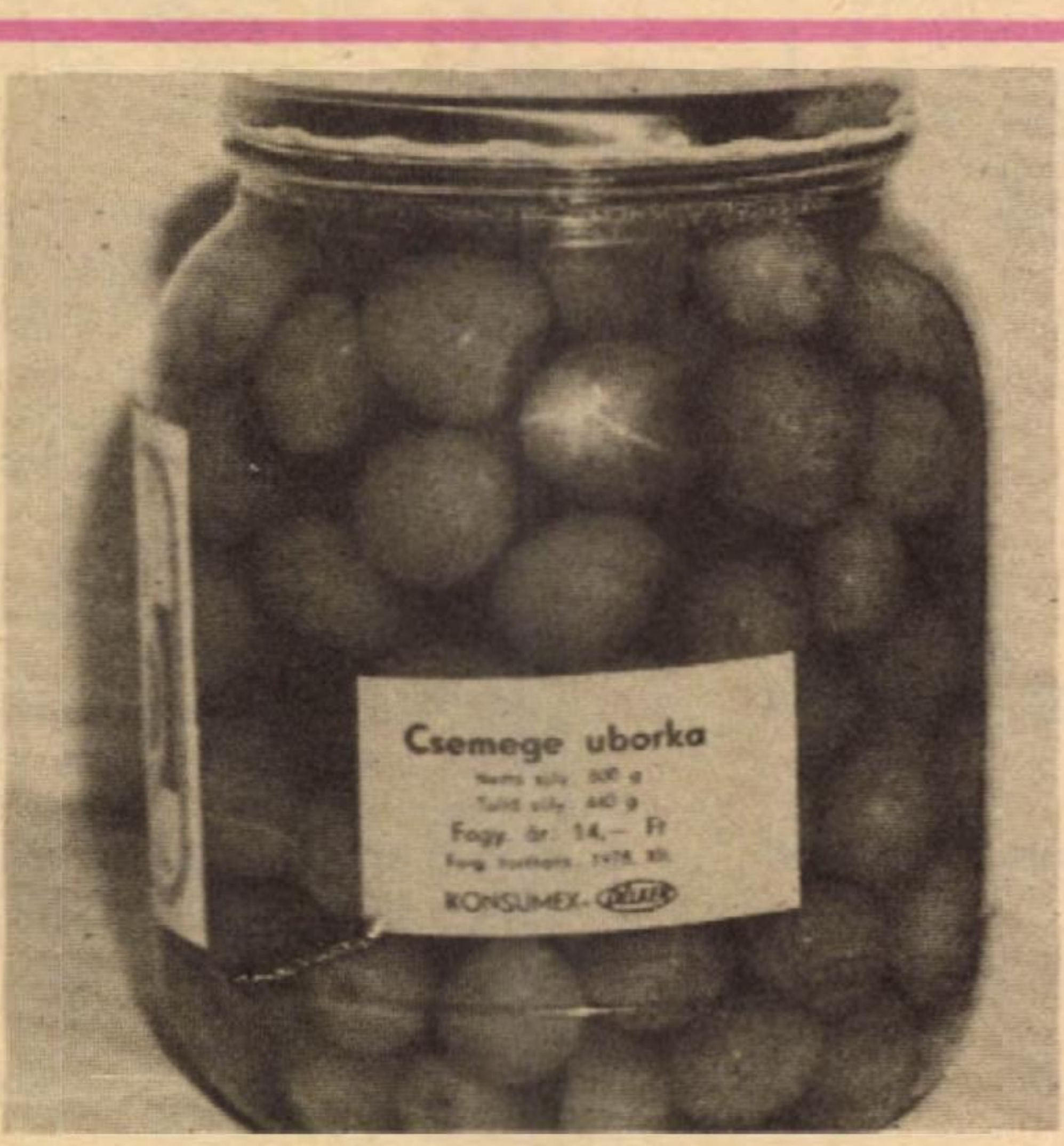

Az üvegben cseresznyebefőtt van. A címke az ellenség megtévesztését szolgálja.

(A balassagyarmati 141. sz. áruházban fotózta Babinszki László)

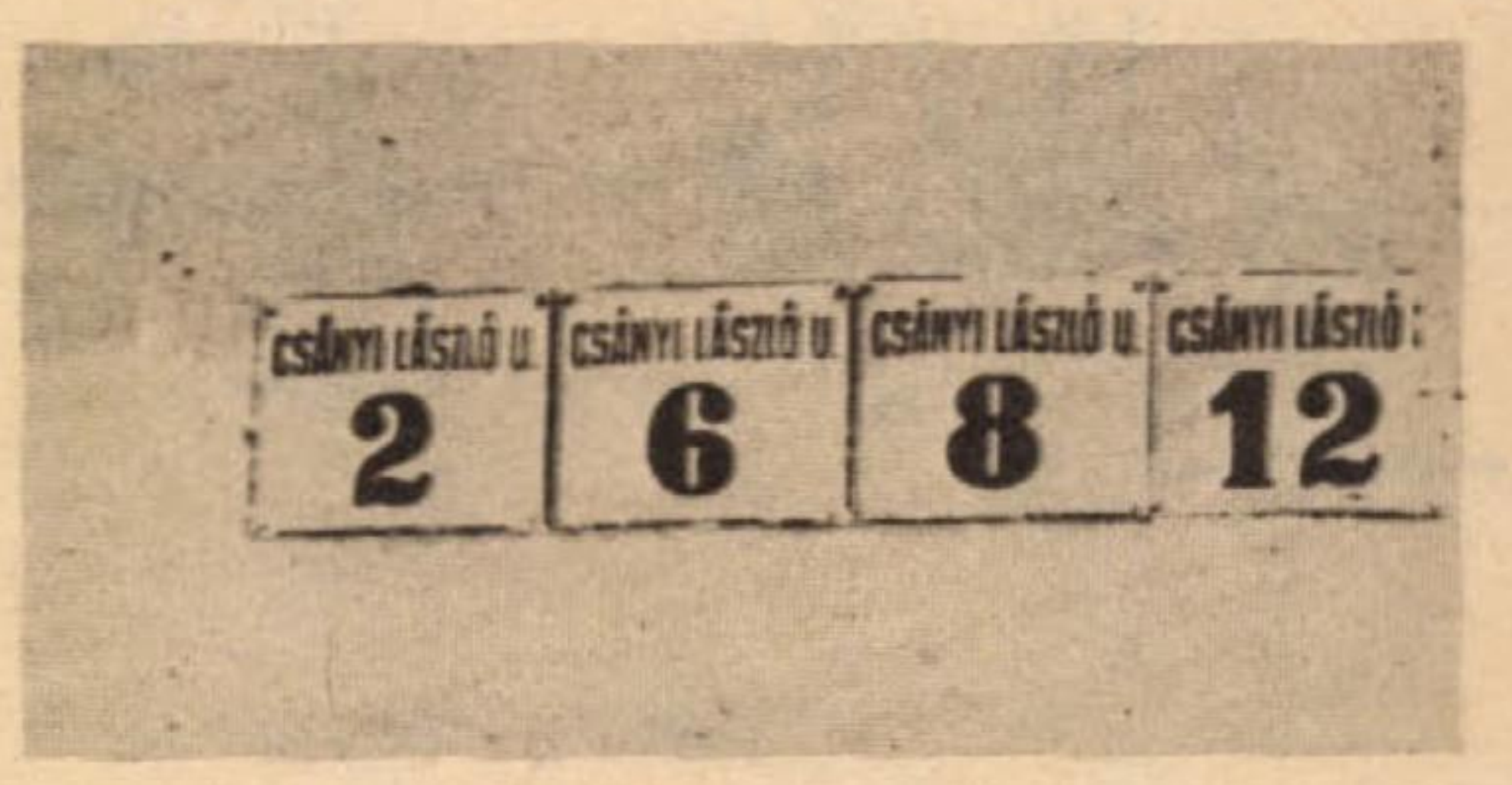

Hogyan? A 4. és a 10. talán házon kívül van?

(Tapolcán fotózta Gombos Andrea)

Kevesebb gyermek született

Szentendrén rendezik a nemzetiségi fesztivált

Hol legnagyobb az ínség, legközelebb a segítség!

(A Nógrád c. lapban találta Boldvai Béláné, salgótarjáni olvasónk)

A Fővárosi Bíróság *dr Halász Pál* büntetőtanácsa gondatlanul elkövetett emberölés bűntettében marasztalta el Zoller Bélát, *s ezért egy év és hat-*

Nagyon helyes! Tessék gondosságra nevelni az ügyfeleket!

(A Népszavából ollózta Durnics László)

ben egy új fedett labdarugópálya készül, amely a birkózóknak szolgál majd otthonul. A város nyu-

Ez érthető. Tessék elképzelni, milyen rosszul éreznék magukat szegény birkózók, ha ne adj' isten, egy nyitott labdarúgópálya szolgálna otthonukul.

(A Népszabadságban lelte dr. Oldal György)

Aszongyák

hogy a jelenlegi 1,9 százalékos évi növekedési ráta mellett 2011-re megkétszereződik a Föld lakossága.

Ez örvendetes, hiszen ettől a megduplázódástól nyilván megjavul az emberiség, jobbak lesznek az emberek, mert azt mondják, hogy sok jó ember kis helyen elfér, és akkor kénytelenek leszünk a saját jól felfogott érdekünkben jók lenni, hogy valahogyan elférjünk, ha ilyen — színházi nyelven szólva — táblás ház lesz a Földön, mert a Föld nem közforgalmi jármű, amelyen kétszer annyian tartózkodhatnak a csúcsforgalomban, mint amennyien beleférnek, ez a megduplázódás azonban természetesen mindenütt érzékelhető lesz, az éttermekben kétszer annyi lesz a vendég, de nem kell megijedni, mert alkalmasint felszolgáló is kétszer annyi lesz, tehát kétszer annyiszor fog elhangzani, hogy nem az én asztalom, ne tessék türelmetlenkedni, az embernek csak két keze van, a Földet azonban mindez nem zavarja, akárhányan nyüzsögnek is rajta, nyugodtan forog tovább, bár ezt közvetlenül csak az italboltokban érzékelik a törzsvendégek, akik elképzelhetően szintén kétszer annyian lesznek, mint most, persze ez se biztos, mert valószínűleg az alkoholellenes propaganda is kétszer annyi lesz, de lehetséges, hogy kétszer olyan hiábavaló is lesz, ki lát a jövőbe, a jelenbe és a múltba, úgy gondolom különben, hogy ennek a lakosságmegduplázódásnak főképpen a mozik veszik hasznát, amelyek akkor a legrosszabb filmeknél is zsúfoltak lesznek, mert másutt nem lesz hely, nem tudom, élek-e még 2011-ben, de nagyon szeretném, ha élnék, hátha akkor több gyengédségben és szeretetben lenne részem.

Azt hiszem a naiv fejemmel, ha több lesz az ember, több lesz az emberség is.

(gergely)

PERSPEKTÍVA

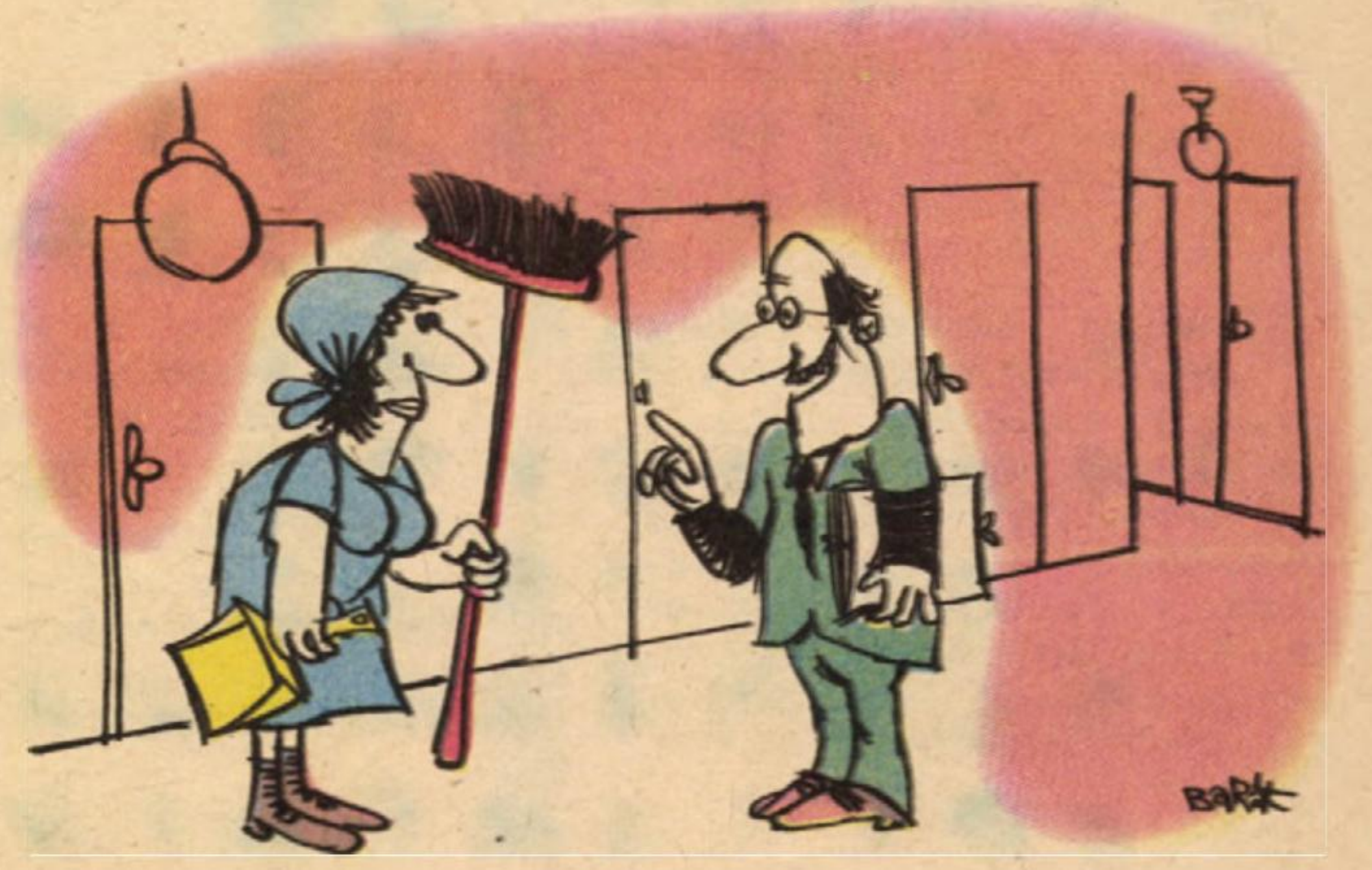

– Ha itt marad a vállalatnál, idővel még igazgatónő is lehet.

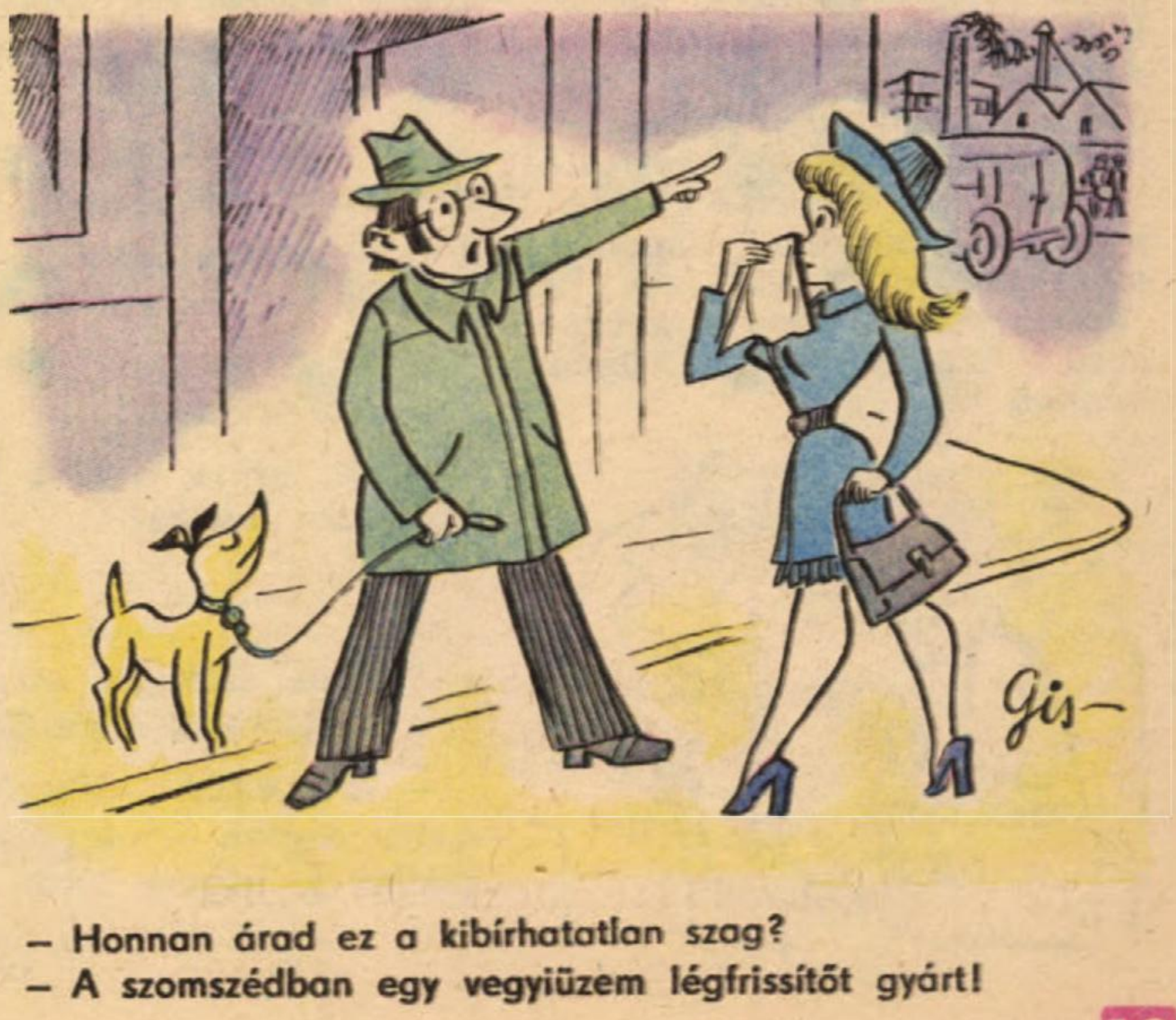

– Honnan árad ez a kibírhatatlan szag?
– A szomszédban egy vegyiüzem légfrissítőt gyárt!

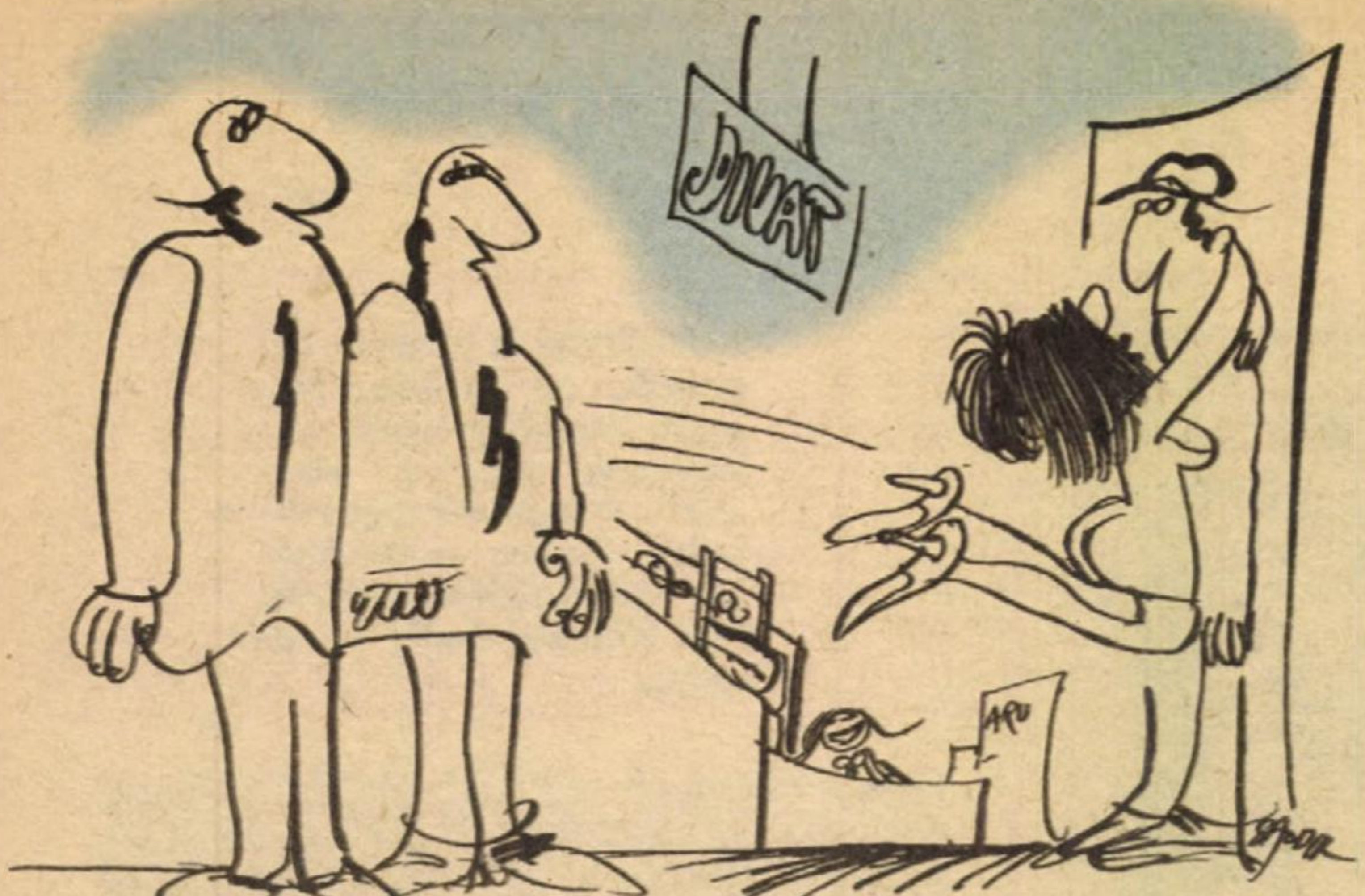

– Na, ugye, hogy a mai fiatal eladókat is meg lehet tanítani udvariasságra!

DÖNTŐ FÖLÉNY

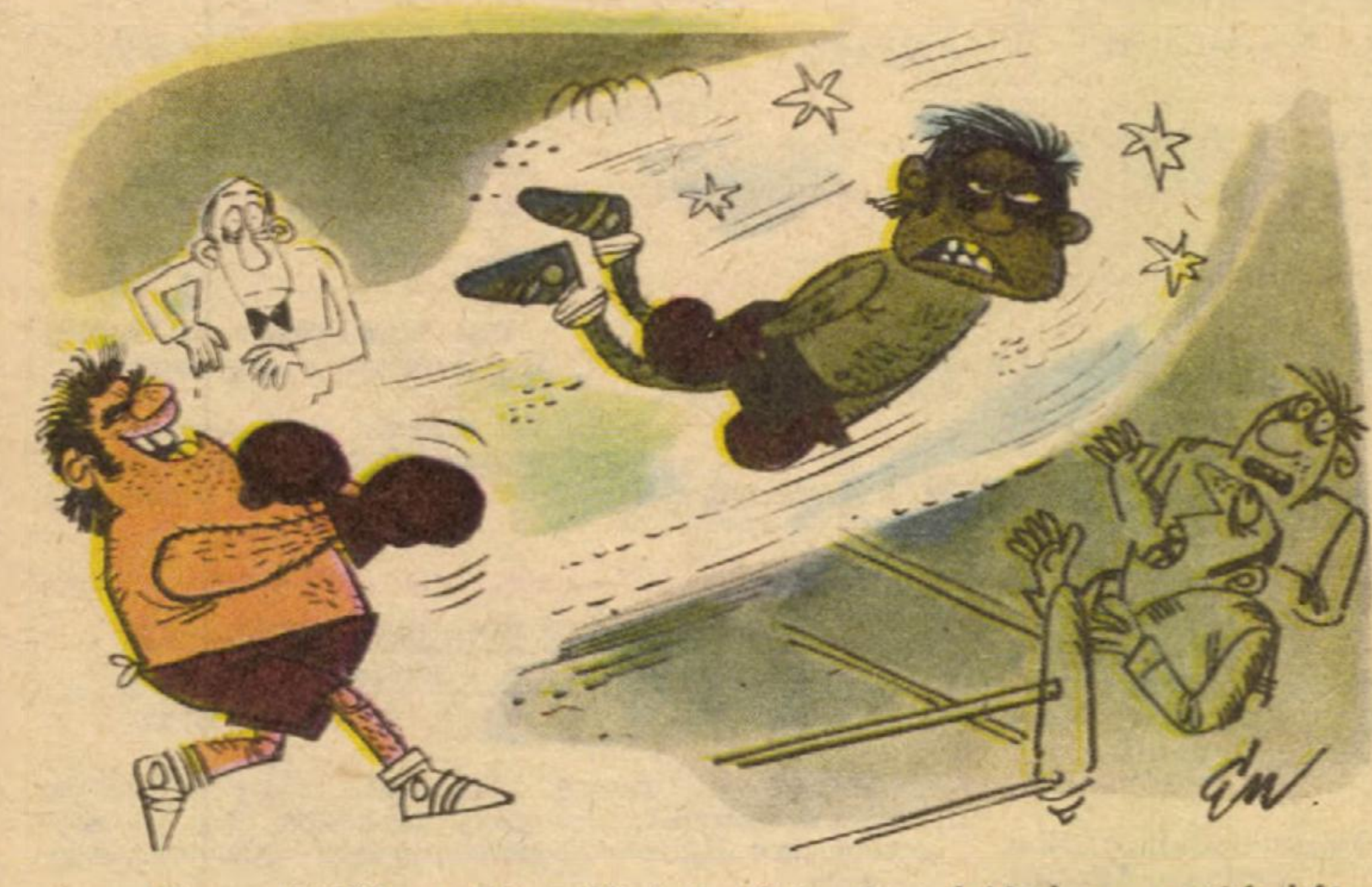

– Ha a büfében látsz Kinizsi sört, visszafelé hozz majd két üveggel!

TRIBÜN

Sherman Chavoor, Mark Spitz volt mestere, ma is szívesen emlékszik vissza a tanítványok legnagyobbikára.

— Nem volt a szerénység mintaképe — mesélte legutóbb. — Születésnapján mindig ő küldött üdvözlő kártyákat a szüleinek. Gratulált nekik, hogy ilyen gyerekük van.

*

Willie Shoemaker, az Egyesült Államok legeredményesebb zsokéja fantasztikus „világrekordot” ért el, nemrégiben megünnepelhette hétezredik győzelmét. Amikor leszállt a lóról, valósággal eltűnt a hódolók gyűrűjében. A hidegvérét azonban egy pillanatra sem vesztette el. Ünnepi nyilatkozata egyetlen mondatból állt:

— Remélem, hogy a következő hétezer éppen ilyen könnyű lesz.

Mike Dabney, a Rutgers kitűnő kosárlabdázója az egyik mérkőzésen kificamította a vállát.

— Amikor láttam — mesélte —, hogy az a távoli horog bemegy, örömömben két karomat az ég felé dobtam. És az egyik nem akart megállni.

*

Nyugatnémet vicc arról, hogy az igazán jó profifutballistának azért van mit a tejbe aprítania. Szól a telefon, egy újságíró jelentkezik:

— Franz Beckenbauerral szeretnék beszélni.

— Sajnálom, uram — szól a lakáj —, Ferenc császár a kertben sétál.

— Hát hívja be.

— De, uram, a kert három kilométer hosszú!

*

Jópofa szöveget olvastunk a Reader's Digestban.

— A világ legnehezebb sportmozgása — elegánsan leszállni a magas lóról.

(p. p.)

LUDAS MATYI SZÍNHÁZBAN JÁRT

Hol lovagoljunk ma este?

Most már megmondhatom: ötven éve nem járok lóversenyre. Pedig titokban néha álmodoztam róla. Csak lehet valami varázsa, ha olyan vonzó egyéniségek váltak rabjává, mint *Heltai Jenő, Kellér Andor* és *Dezső, Zelk Zoltán.* S a *Vígszínház* bemutatójának híre fokozta érdeklődésemet. Hiszen *Csurka István* drámaírói fogatát bár olykor-olykor néhány alultáplált vagy lesántult gebe is hátráltatta, de olyan telivér, a nemzetközi mezőnyben is favoritnak számító színpadi paripák is röpítették, mint a *Ki lesz a bálanya?*, vagy az *Eredeti helyszín.* Sajnos, a

VERSENYNAP

kioltotta bennem a lóversenyzés utáni titkolt vágyam utolsó szikráját is. Ha a lóverseny olyan unalmas, mint a róla szóló darab, akkor aligha vesztettem valami élményt is, inkább örülhetek, hogy a pénzem megmaradt. S most végre megnyugtathatom magam: a következő ötven évben is elkerülhetem a zöld gyepet.

A Versenynap úgy szól a lóversenyről és rabjairól, hogy ezen a beszűkült és periférikus témán nem tud túlmutatni, felülemelkedni. Amikor megpróbálja, nincs benne köszönet: elviselhetetlenül hosszú, de annál zavarosabb tartalmú, a gyengébb felfogásúak kedvéért megismételt monológok teszik próbára a színészek memóriáját s a nézők álló (és ülő) képességét. Akad egy-egy csakugyan jól megírt és *Farkas Antal* meg *Kern András* által remekül eljátszott epizódfigura: a gyászmagyar és a zsokéleső, *Darvas Iván* pedig az író szerepében éppúgy mindent megtesz, mint *Benkő Gyula, Kozák László,* s még néhány jó színész. Ám csak arra futja, hogy úgy tegyenek, mintha egy darabban játszanának. Holott éppen az nincs.

A Versenynapon, amelyhez mint sajtó, ingyen tikettet kaptam ugyan, a színpad figuráival együtt én is vesztettem: arra fogadtam volna ugyanis, hogy jó lesz. Az előadás pedig nyilván azért *túlrendezett,* hogy leplezze a mű ***alulírottságát.*** Tanulság van? Talán annyi, hogy ha már lóversenyzésre adjuk gyenge jellemünket, akkor a feleségünket okvetlenül tartsuk otthon háztartásbelinek. Ez az egyedüli lehetősége annak, hogy ne lóversenyezzük el egyetlen versenynapon egész havi fizetését.

Egymást követték most a budapesti színházakban a lovasnapok. A *Madách Színház* a

LÓVÁTETT LOVAGOK

című *Shakespeare* vígjátékot mutatta be. Az *Egy lócsiszár vasárnapja* című drámában pedig, amelyet a *József Attila Színház* vitt színre, az okoz minden véres bonyodalmat, hogy főúri lókötők elkötötték Kolhaas Mihály lovait. Mindez rendkívül drámai megjelenítésben olvasható *Kleist* kisregényében, *Sütő András* is onnan merítette a drámai ábrázolást okos igazságok kimondásával helyettesítő darabját. Inkább ábrázolására, megjelenítésére lettünk volna kíváncsiak. Meglehet, a drámai élmény elmaradásában oroszlánrésze van a jobbára csak szövegfelmondásra korlátozódó, valósággal áramtalanított, vértelen előadásnak.

Versenyparipákat is megszégyenítő jókedvvel ficánkolhatunk viszont a Lóvátett lovagok előadásán. Az évadból hátralevő néhány hónapban, reméljük, lesznek még kellemes meglepetéseink, de máris úgy fest: a szezon legjobb színháza ezen a Shakespeare előadáson látható. Jól tette, aki Shakespeare-re fogadott, mert a színházi versenypályán megint ő lett a befutó. Pláne, hogy a *Szirtes Tamás* vezényelte együttes oly kitűnően lovagolta meg. Szóval ebben az évadban is Shakespeare győzött? Miért ne? Hiszen ez így megy már négyszáz éve.

Barabás Tamás

SZENNYVÍZVESZÉLY

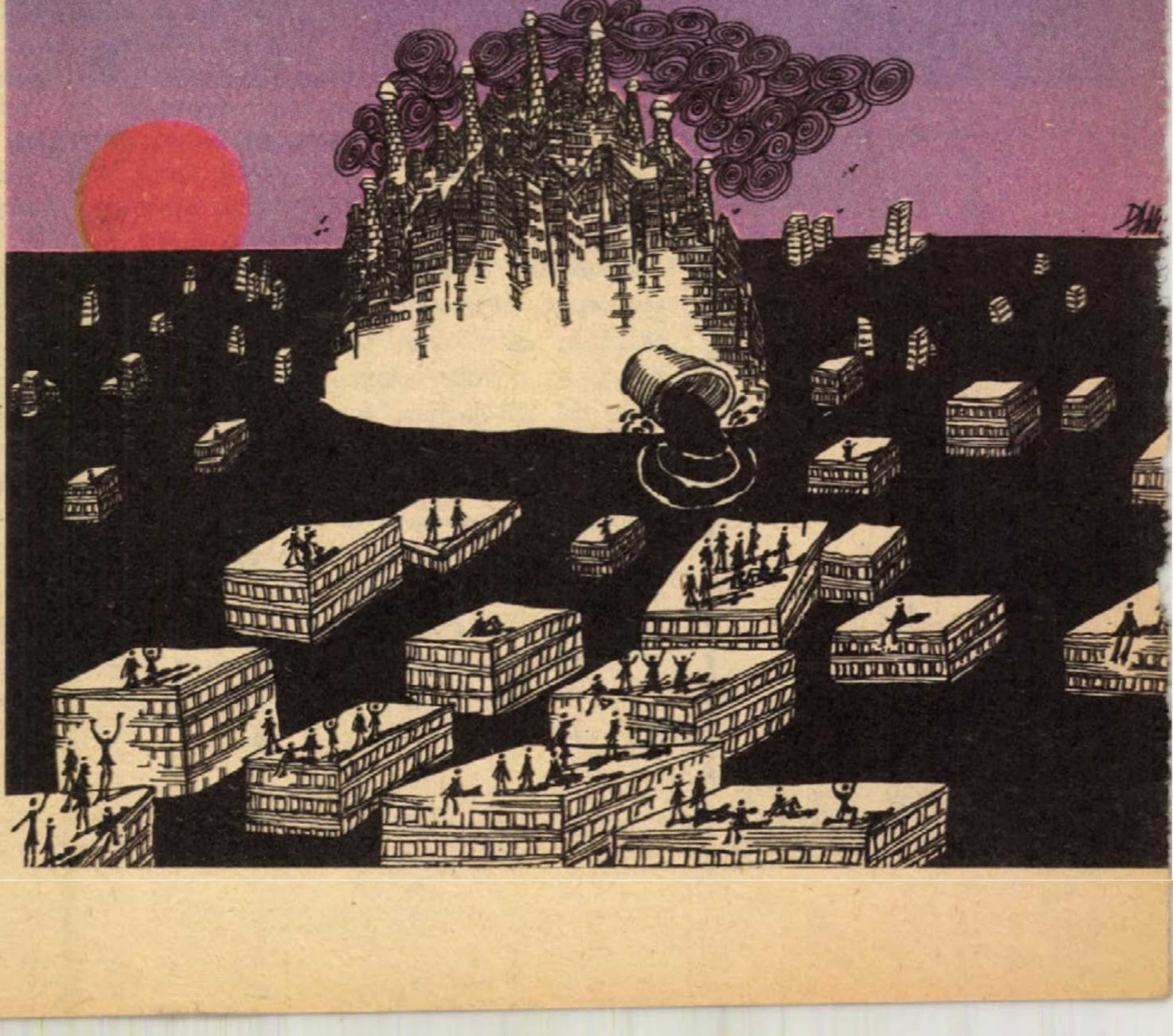

NEHÉZ BEJUTNI A VADÁSZTÁRSASÁGBA

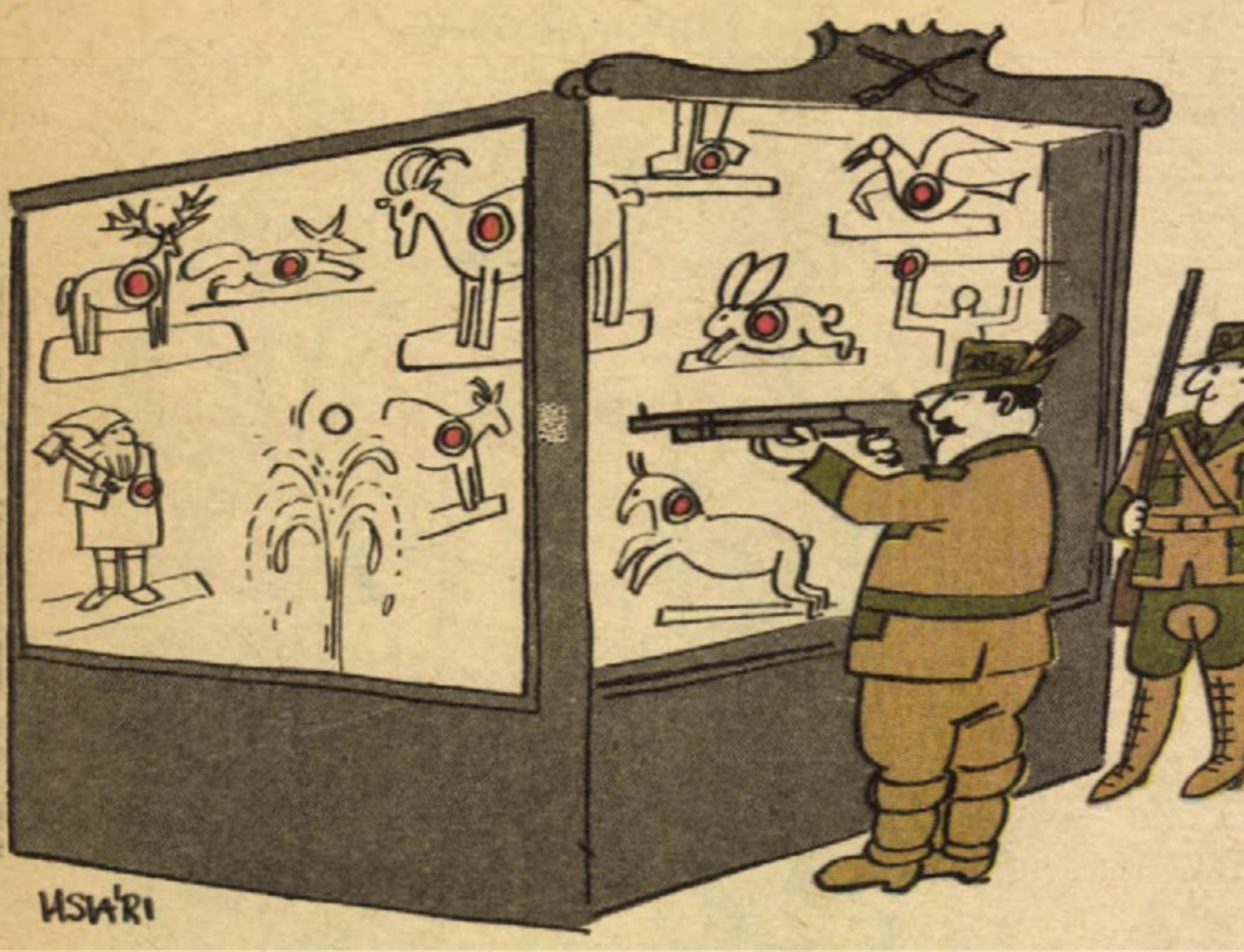

KOMPLETT ŐRÜLT

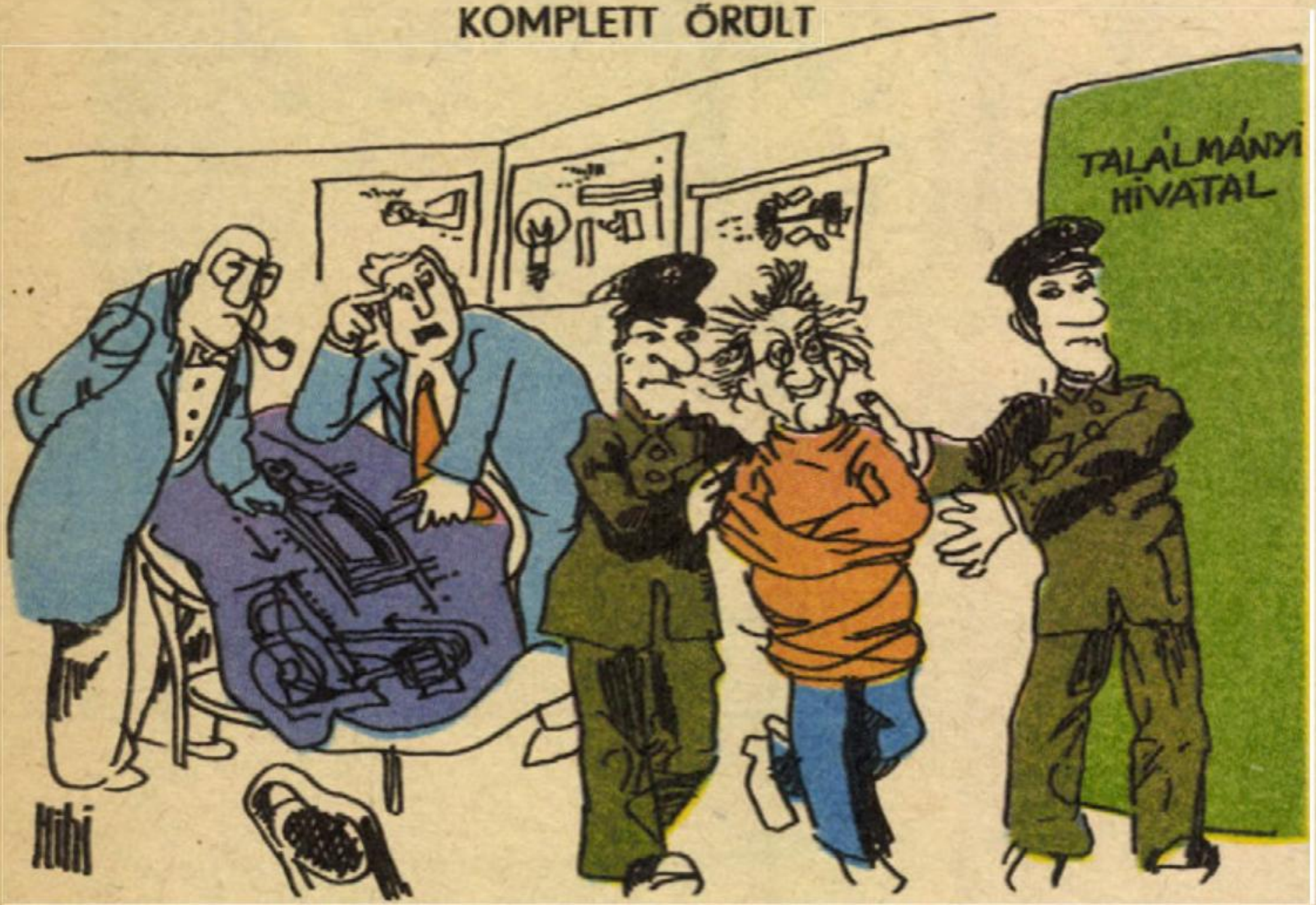

– Azt mondja, kitalálta az örökké járó liftet . . .

MÚLIK AZ IDŐ

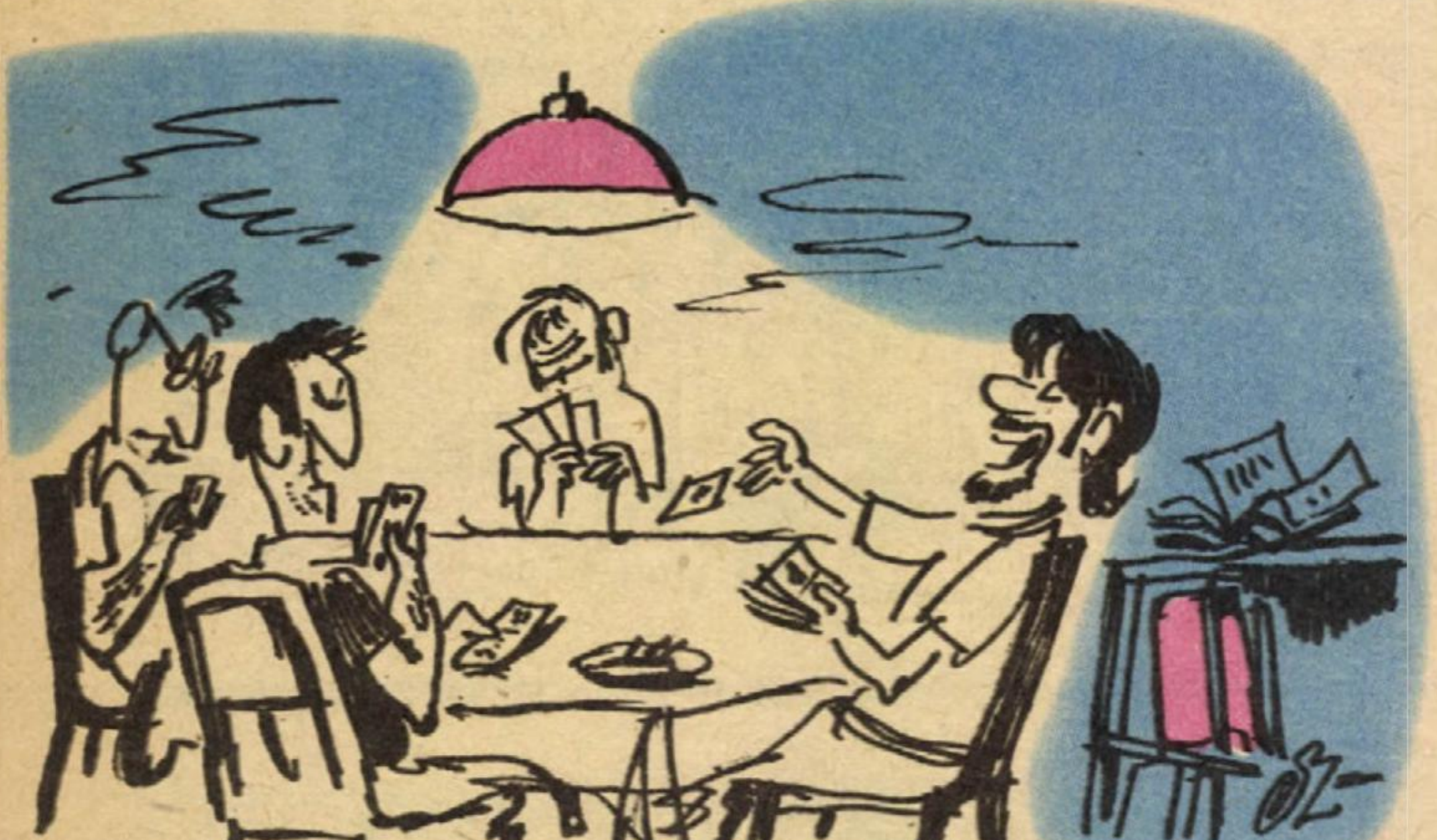

– Még egy osztás, fiúk és lejár a tanulmányi szabadságom!

A februári (2. szám) LUDAS MAGAZIN keresztrejtvényének megfejtése:

„Aki nem felejti el első szerelmét, az nem ismeri fel az utolsót."

A kétszáz forintos jutalmat nyerték:

Tóth László, 3100 Salgótarján, Malinovszkij út 61.

Domnanovich Rezsőné, 9730 Kőszeg, Kéthelyi út 10.

Vaszil Lajos, 4634 Aranyosapáti, Árpád út 14.

A nyereményeket postán elküldjük.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
•
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼-évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-10 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

AKTSZOBOR

Sidló Ferenc, kiváló szobrászművészünk mesélte egyszer, hogy egy kiállításának közönsége közé vegyülve ezt a megjegyzést hallotta egy idős nénikétől, aki az egyik aktszobrot nézegette: — Vízszintes 1. — függőleges 25. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 14-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Hegység, két világrész határán
13. A nap egyik szakának rövidítése
14. Kóstold — más szóval
15. A Magyar Tanácsköztársaság alatt a hadsereg vezérkari főnöke volt
18. Török név
19. Céltalanul ide-oda jár
20. Afrikai állam
22. Valaminek a tartója, de fordítva
23. Becézett Ilona
24. Az ételre jellemző
25. Tagadószó
26. A. K.
28. Kábítószer
31. Kiélt férfi
32. Párját ritkító elme
34. Egy lengyelországi helység, mely az első világháborúban emlékezetes csata színhelye volt
35. Az USA külügyminisztere volt
37. G. C. T.
39. Éjszakai lokál
41. A női divat tervezőinek mindig a szemük előtt lebeg
43. R. L. Ü.
44. Német magánhangzó
45. A törvények által megengedett
47. O. M.
48. A víz mozgásának egyik formája
51. . . . eszköz (például a kanál)
52. Szerencsejáték
54. Vízimadarak tanyája
57. Mutatószó
58. A kiváló kazah író, Ajtmanov keresztneve
60. Többnyire a nagy magasság jelzője
63. Polinéziai szigetcsoport
64. Mint az 57 vízsz.
66. „A duma" — még újabb keletű kifejezéssel

FÜGGŐLEGES

1. Szőlő édes leve
2. Az átlagosnál becsesebb, drágább
3. A filmművészet legendás színésznője
4. A tüzet kell — ha kell
5. Politikai eszmék, nézetek rendszere
6. Műszerek fokbeosztásának kiindulópontja
7. E. I.
8. A pálpusztai sajt jellemző tulajdonsága
9. A gyöngyvirág jellemző tulajdonsága
10. Német „nem"
11. A klór vegyjele
16. Az 53. függ. vége
17. Az USA politikai rendőrségének betűjele
20. Gitárféle hangszer
21. D. I. U.
27. Néhány év múlva kamasz lesz belőle
29. Aki hajlik a könyörületre
30. A Csongor és Tünde egyik szereplője
31. Ez volt a neve a királyi haszonbérnek
33. A nyersselyem színe
36. Egy kedvelt téli sportot űzni
38. Így „beszélget" a madár
40. Így kel fel reggel, aki lumpolt
42. T. Á.
46. A bőr betegsége
48. Csaknem mindig a csenddel kapcsolatban használatos állítmány
49. Izgat, bujtogat
50. Á. D.
53. Vissza: megtéveszt, becsap
55. Mint a 8 függ.
56. Szeressétek . . . Emíliát
59. Szövetkezeti dolgozó — fordítva
61. É. S. Á.
62. Mesterséges nemzetközi nyelv
65. Azonos betűk

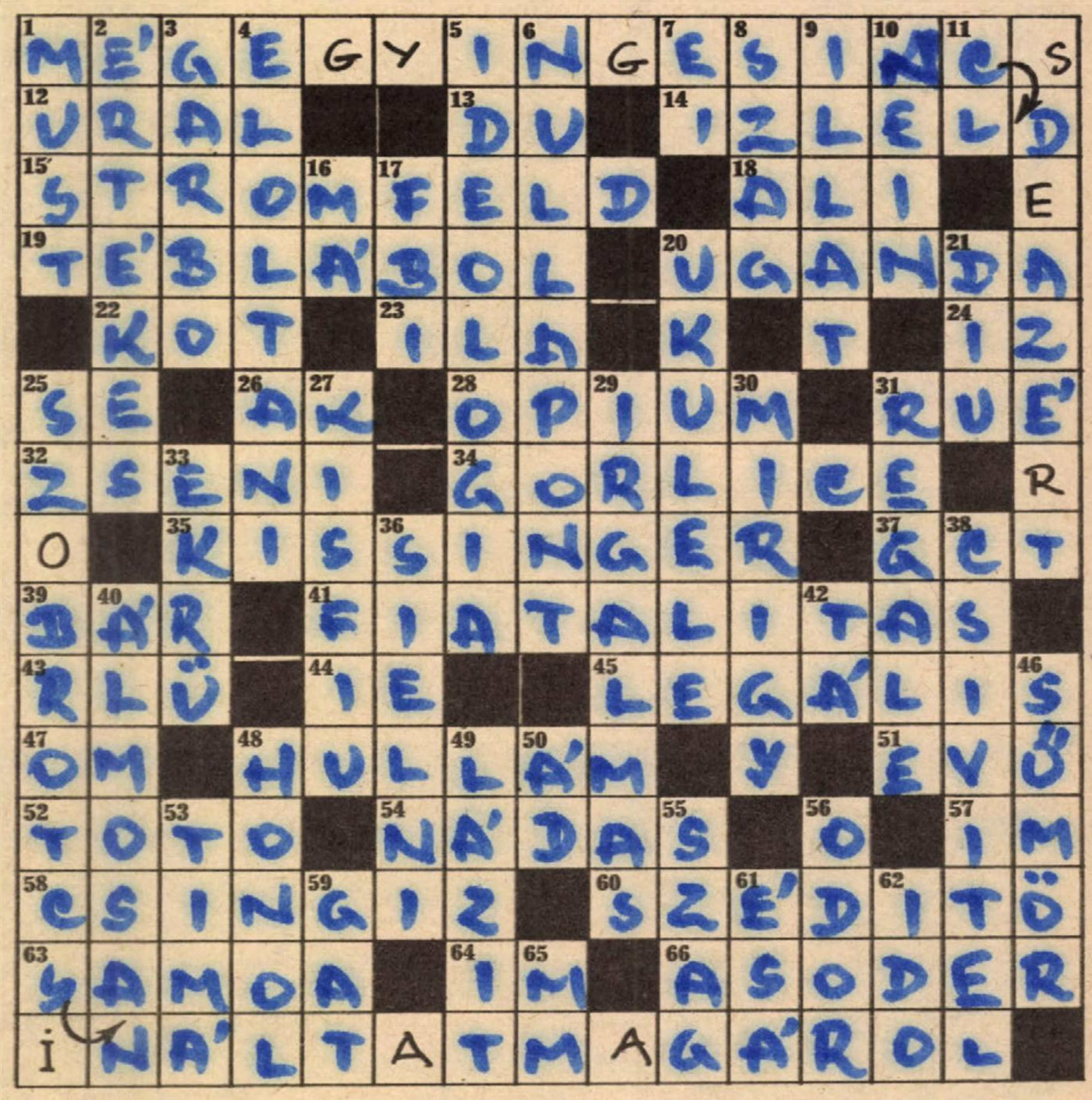

1 M	2 É	3 G	4 E	G	Y	5 I	6 N	G	7 E	8 S	9 I	10 N	11 C	S
12 U	R	A	L	■	■	13 D	U	■	14 Í	Z	L	E	L	D
15 S	T	R	O	16 M	17 F	E	L	D	■	18 A	L	I	■	E
19 T	É	B	L	Á	B	O	L	■	20 U	G	A	N	21 D	A
■	22 K	O	T	■	23 I	L	A	■	K	■	T	■	24 I	Z
25 S	E	■	26 A	27 K	■	28 O	P	29 I	U	30 M	■	31 R	U	É
32 Z	S	33 E	N	I	■	34 G	O	R	L	I	C	E	■	R
O	■	35 K	I	S	36 S	I	N	G	E	R	■	37 G	38 C	T
39 B	40 Á	R	■	41 F	I	A	T	A	L	I	42 T	A	S	■
43 R	L	Ü	■	44 I	E	■	■	45 L	E	G	Á	L	I	46 S
47 O	M	■	48 H	U	L	49 L	50 Á	M	■	Y	■	51 É	V	Ő
52 T	O	53 T	O	■	54 N	Á	D	A	55 S	■	56 O	■	57 I	M
58 C	S	I	N	59 G	I	Z	■	60 S	Z	61 É	D	62 I	T	Ö
63 S	A	M	O	A	■	64 I	65 M	■	66 A	S	O	D	E	R
i	N	Á	L	T	A	T	M	A	G	Á	R	O	L	■

JÓ JEL

című keresztrejtvényünk megfejtése:

A hátsó sorokban többen nevettek. Talán valaki viccet mesélt.

100—100 forintot nyert:

Reményi György, 6722 Szeged, Mérey u. 16.
Kovács Zsuzsa, 1062 Bp., Aradi u. 31.
László Ferencné, 1022 Bp., Bimbó út 11.

A nyereményeket postán küldjük el.

BRENNER GYÖRGY:

MAI TÉMÁK

ÉLETTAPASZTALAT

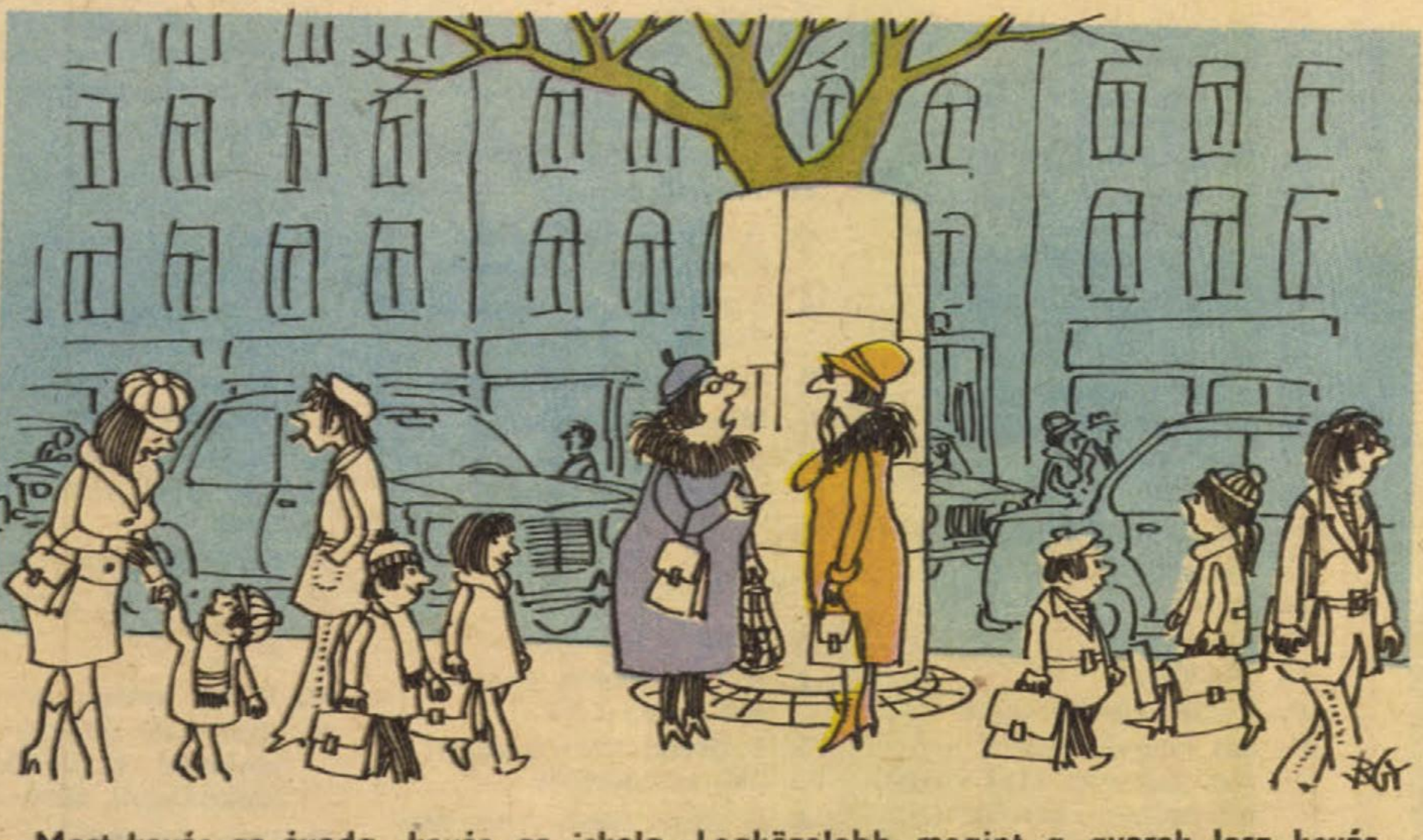

– Most kevés az óvoda, kevés az iskola. Legközelebb megint a gyerek lesz kevés.

BORRAVALÓZÁS

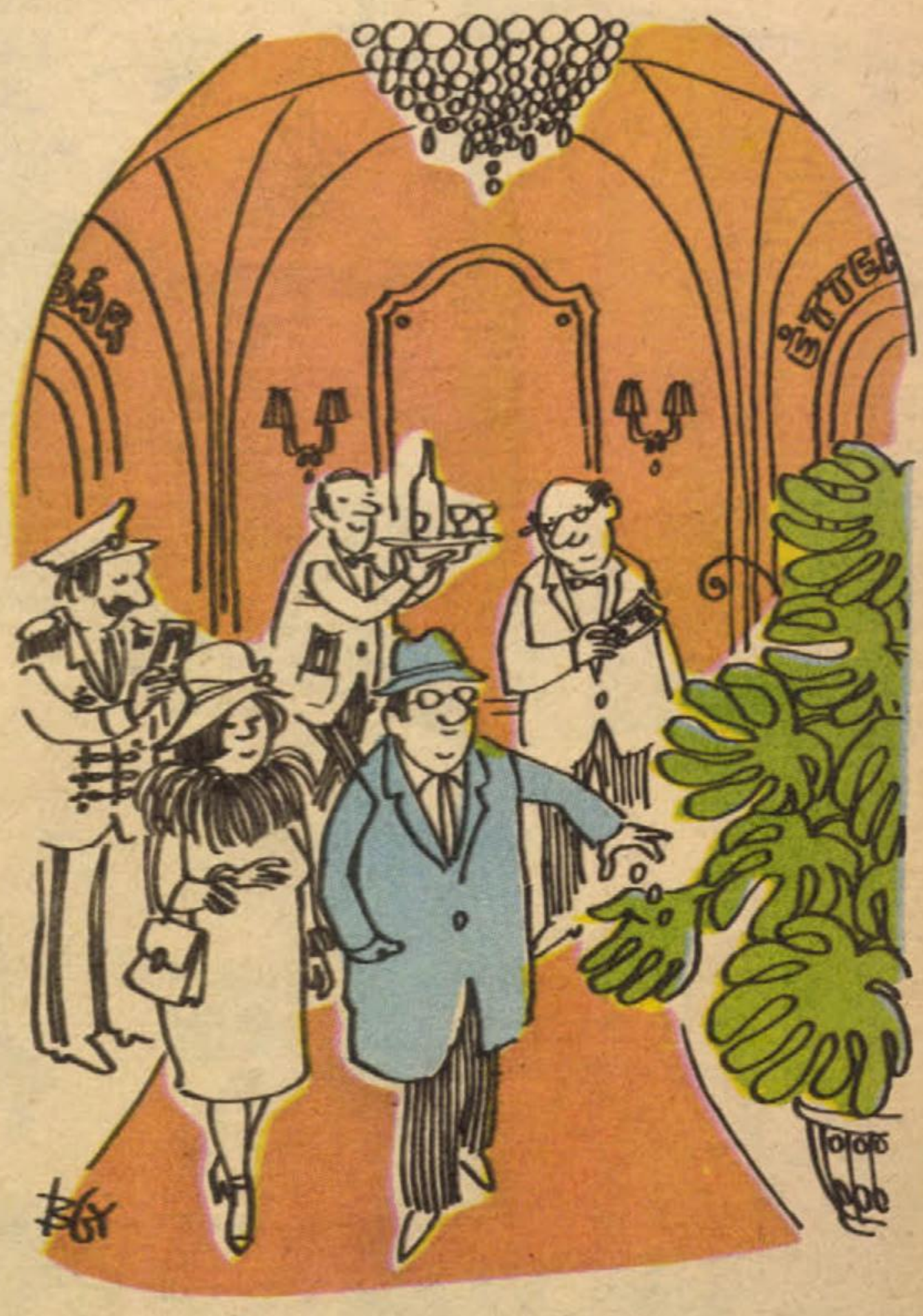

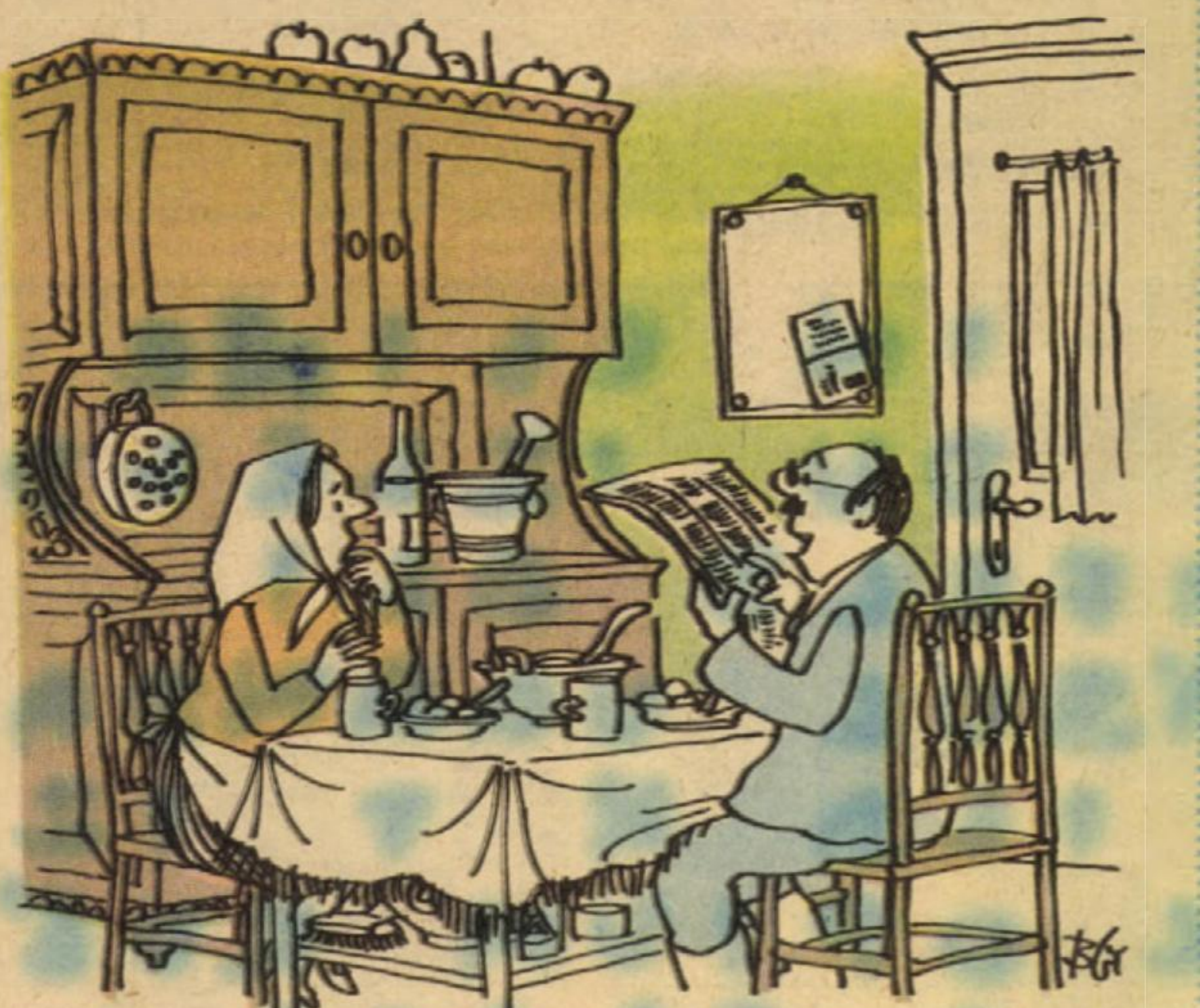

– No, mama, a zöldségprogram zöld utat kapott. Most már csak esőt kell kapnia.

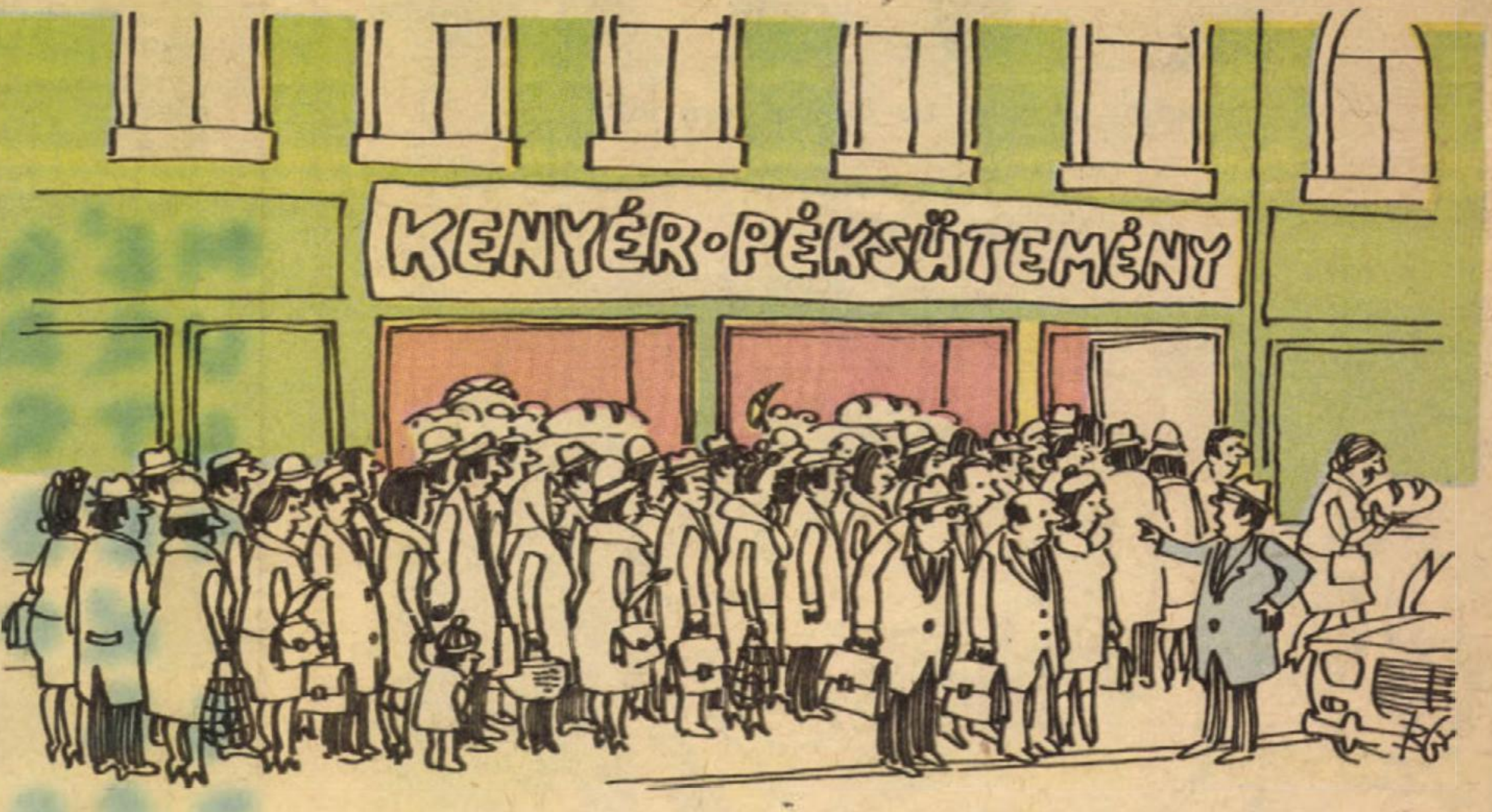

– És idegenforgalmi szempontból sem helyes, hogy itt ilyen jó kenyeret sütnek!

NÉGYSZERI UTAZÁSI KEDVEZMÉNY

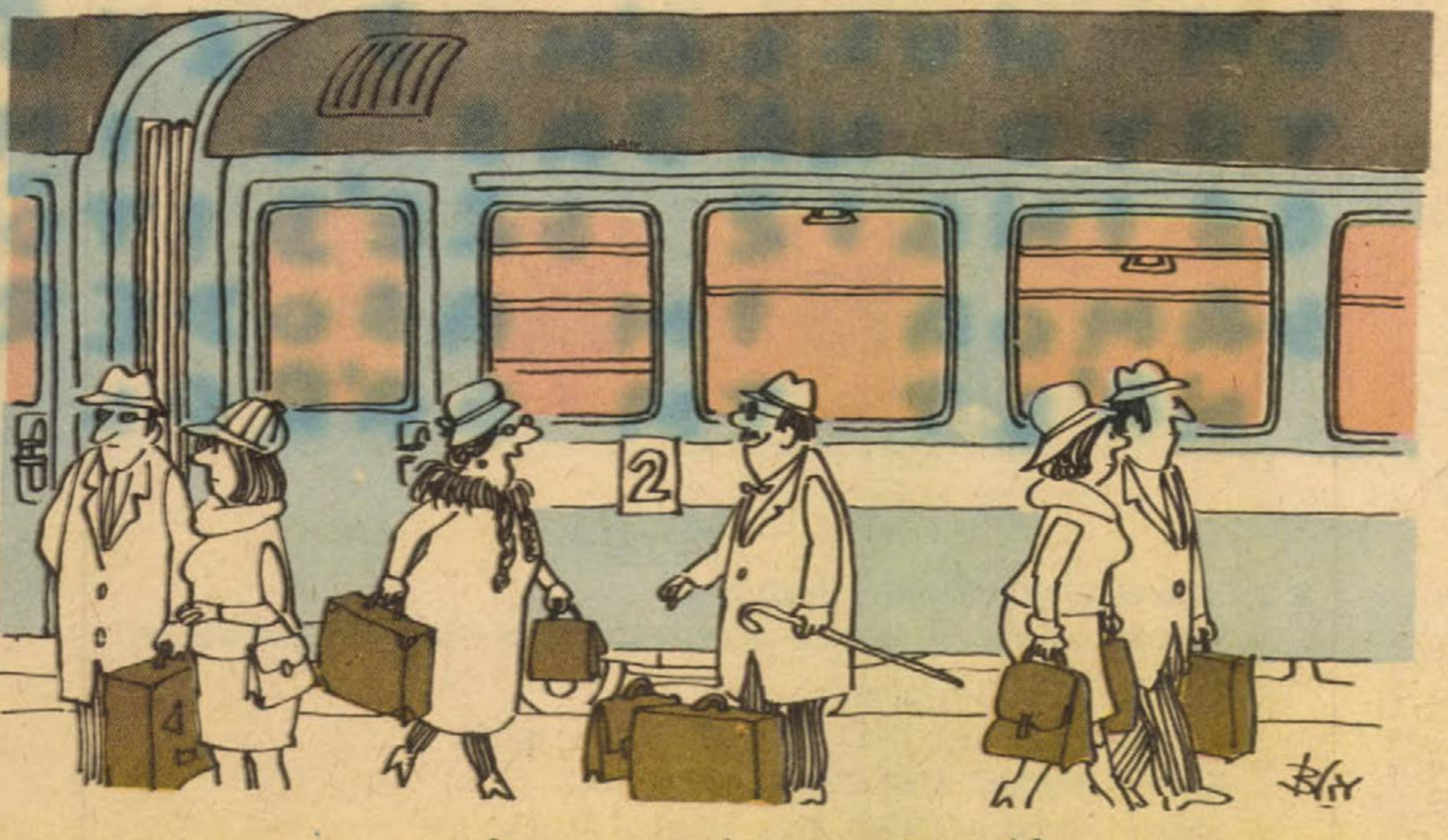

– A maga gyerekei nem morogtak?

KAMPÁNY

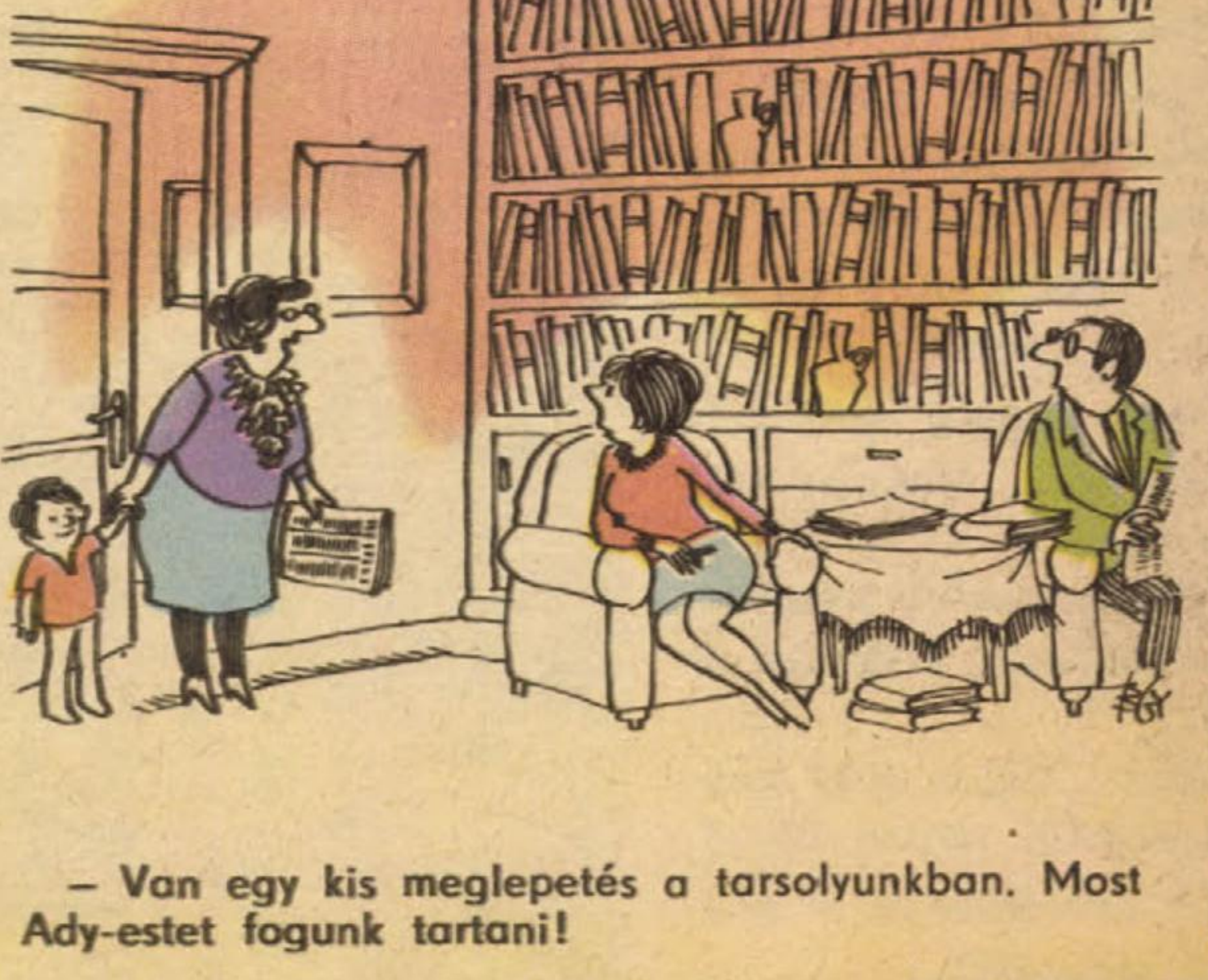

– Van egy kis meglepetés a tarsolyunkban. Most Ady-estet fogunk tartani!